

BEE LIFE

2025 / Eylül / Ekim / Kasım / Aralık / Sayı. 42



RÖPORTAJLAR:

**ELİF KÜZECİ / ULUSLARARASI
ARENADA BİR HUKUKÇU:
ELİF KÜZECİ İLE YAPAY ZEKÂ VE ETİK**

**ŞAFAK AKSÖYEK TOROS /
MARKALAŞMADAN FAO'YA:
İLETİŞİMDE 20 YILLIK BİR DENEYİM**



**IQ MU EQ MU?
İŞ DÜNYASINDA GERÇEK
BAŞARIYI NE BELİRLİYOR?**

**MİRAS TAKSİM (PAYLAŞMA)
SÖZLEŞMESİ NEDİR?**

**YAPAY ZEKÂYA
YENİLMEYECEK MESLEKLER**

**KALABALIKLAR İÇİNDE
TEK BAŞINA:
SOSYOTELİZM VE MODERN
İLİŞKİLERİN DÖNÜŞÜMÜ**

ISSN. 2148 - 9106



sushiCO

Via Flat ve Çayyolu SushiCo'dan

Arı Okulları Mezunlar Derneği'ne

özel %10 indirim

**Sadece masa servisinde geçerlidir.*



Hemen İndir!



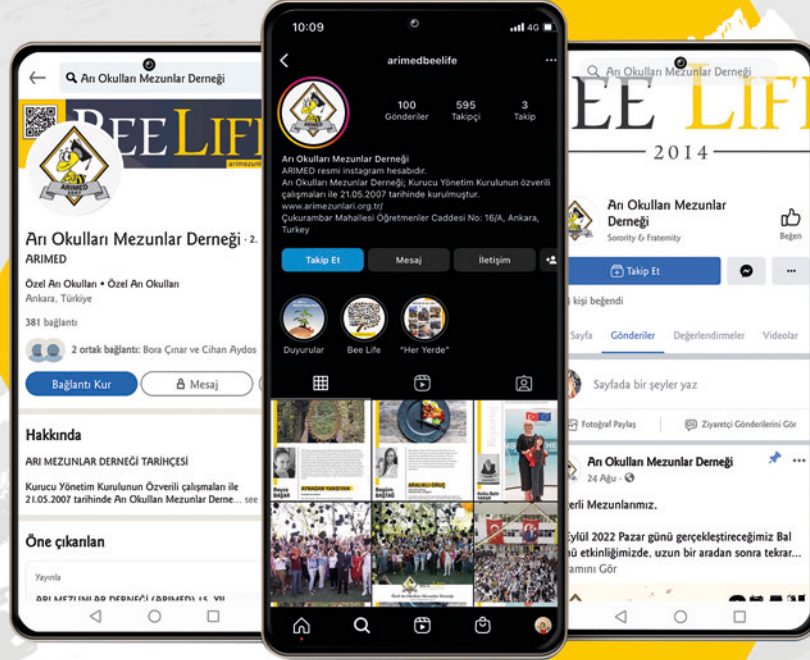
Uygulama için:



sushico.com.tr

Bizi Takip Edin

Arı Okulları Mezunlar Derneği'nin etkinliklerini ve birbirinden renkli içerikleriyle Ankara'nın tek aktüel mezun dergisi olan **Bee Life**'i sosyal medya hesaplarımızdan takip etmeyi unutmayın.



Yayın Sahibi

Arı Eğitim Öğretim Tesisleri
Sanayi Ticaret AŞ adına
Sıtkı ALP

Genel Yayın Yönetmeni

Ali GÜLEÇ

Editör

Seda TARMAN

Reklam Tanıtım Koordinatörü

Cihan AYDOS

Hukuk Danışmanı

Coşkun SAMANCI

Finans Sorumlusu

Nurullah ÇELEBİ

Dijital Yayın

İlhan TOPÇU

Yayın Türü

Sürelî Yayın / 4 Aylık

Dili

Türkçe-İngilizce

Katkıda Bulunanlar

Aybike AYDEMİR

Begüm BAŞTAÇ

Beyza BAŞAR

Burcu AKSONGUR

Burcu KOCATÜFEK ÖZYILMAZ

Coşkun SAMANCI

Deniz KÜZECİ TURA

Elif Güliz BAYRAM

Elif KOCA

Elif KÜZECİ

Hatice Kübra KÖMÜRCÜ

Merve TOKER

Nurullah ÇELEBİ

Onur BAYER

Seçil ÖZER TAŞTAN

Senem ÇETİN

Serter ORAN

Şafak AKSÖYEK TOROS

Zeynep KOLTUK

Yayın İçeriği

Ticari, İktisadi, İlmî,
Siyasi, Akademik

Dağıtım

Kurye Eliyle

Dergi ve Kapak Tasarımı

H. T. Kübra SÜTBAŞ

Basım Yeri ve Tarihi

Ankara, Ekim 2025

Yapım - Yayın

Grafikir

Angora Bulvarı 2049.

Sokak No: 11 Beysukent

Çankaya / ANKARA

T: +90 312 426 71 41

Yönetim Yeri

Öğretmenler Cad. Çukurambar Mah.

16/A 100. Yıl / Ankara

T. +90 312 286 85 85

F. +90 312 286 85 94

Yazıların hukuki mesuliyeti röportaj sahiplerine ve yazarlarına aittir. Yayımlanan yazı ve fotoğraflar, derneğin ve yazarların izni olmadan kullanılamaz.

Türk dil bilgisi yazım kuralları Grafikir tarafından uygulanmıştır.

Okur önerileri ve yorumlarınız için:
arimedbeelife@gmail.com

ISSN: 2148-9106

içindekiler

18

IQ MU EQ MU? İŞ DÜNYASINDA GERÇEK BAŞARIYI
NE BELİRLİYOR?

22

RÖPORTAJ:
ULUSLARARASI ARENADA BİR HUKUKÇU:
ELİF KÜZECİ İLE YAPAY ZEKÂ VE ETİK

26

MİRAS TAKSİM [PAYLAŞMA] SÖZLEŞMESİ NEDİR?

38

KALABALIKLAR İÇİNDE TEK BAŞINA:
SOSYOTELİZM VE MODERN İLİŞKİLERİN DÖNÜŞÜMÜ

46

RÖPORTAJ:
MARKALAŞMADAN FAO'YA:
İLETİŞİMDE 20 YILLIK BİR DENEYİM

58

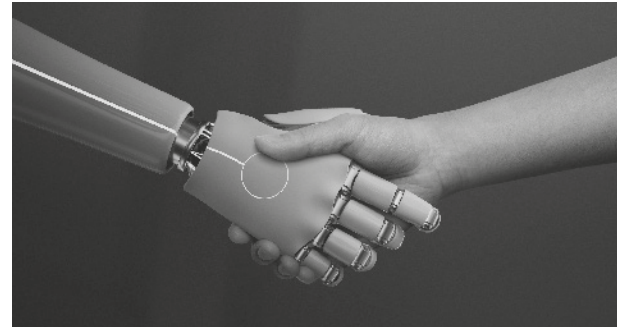
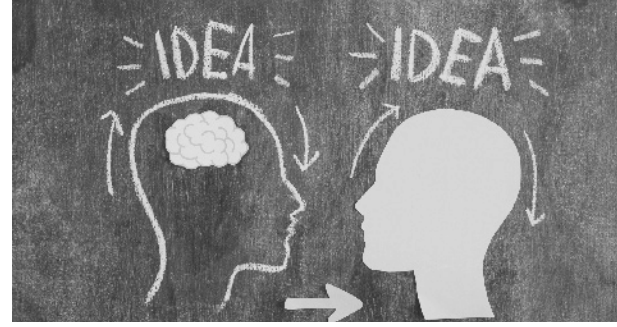
YAPAY ZEKÂYA YENİLMEYECEK MESLEKLER

80

SANATIN, KÜLTÜRÜN VE BAŞARININ BULUŞMA
NOKTASI ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

88

ARI MEZUNLARINDAN ÜÇ KUŞAK BİR ARADA
"BAL GÜNÜ" COŞKUSU





Seda TARMAN

Editör

sdtarman.beelife@gmail.com

Merhaba,
Nitelikli ve popüler konulu makaleleri, akıcı sayfa düzeniyle gündemi takip eden iş dünyasındaki mezunlarımızdan popüler kültürle ilgilenen üniversiteli mezunlarımıza, hatta dünyanın herhangi bir ülkesinde yaşayan mezunlarımıza kadar ulaşabilmenin keyfiyle 42. sayımızı sizlerle buluşturmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Bal Günü 2025'in güzel anlarının fotoğraflarını bulacağınız sayfalarımızda, Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekan Yardımcısı Doç. Dr. Elif Küzeci [1997] ve FAO İletişim Uzmanı Şafak Aksöyek Toros [1996] ile gerçekleştirdiğimiz röportajların yanı sıra, ARIMED yönetim kurulumuzun yetkin oldukları alanlarla ilgili makaleleri ile kültür-sanat, hukuk, sağlık, müzik-jazz, seyahat, yaz esintileri ve kişisel gelişim konularında yazar mezunlarımızın kaleminden çıkan özgün makaleleri keyifle okuyabilirsiniz.

Arı Kültür Sanat Merkezi

Okulumuz bugüne kadar on binlerce öğrencisini millî kültürüne bağlı, çağdaş, laik ve evrensel değerlere sahip bireyler olarak yetiştirmektedir. Arı, bu güçlü eğitim yolculuğunu sürdürürken kültürel hafızasını sanatsal birikimiyle birleştirerek Arı Kültür Sanat Merkezinin [AKSM] kapılarını açmanın mutluluğunu yaşıyor. Başkentimizin kültür-sanat sahnesinde yerini alan AKSM'nin, Arı mezunları için bir uğrak noktası olmasını Sıtkı Alp Eğitim Galerisi sağlayacak. Ücretsiz gezilebilen eğitim galerisinde göreceğiniz eğitim materyallerinin yanı sıra beyaz yakalı siyah önlük, oturduğunuz okul sıraları ve tebeşirli tahta siz mezunları bekliyor. www.arikultursanat.org.tr sayfasından takip edebileceğiniz merkez, her yaştan sanatseveri sanatla bir araya getirirken etkinlikleriyle de şehrimize kalıcı değerler katacaktır.

İnteraktif Hikâye

Yazmayı seven okurlarımız için bir hayalimizi gerçekleştirdik. İnteraktif hikâye projemiz için yazdığımız polisiye romana sizi davet ediyoruz. Hayal gücünüzün sınırları kadar hikâyemize dahil olmanızı istiyoruz. Bu kısa polisiye hikâyemizin adını siz koyun; isterseniz hikâyemizi devam ettirebilir, isterseniz de sonlandırabilirsiniz. İnteraktif hikâyemiz için arimedbeelife@gmail.com adresinden bize ulaşabilirsiniz.

Bal Günü 2025

Arı Mezunlar Derneği olarak tüm dönem mezunlarımızla birlikte olmanın mutluluğunu yaşadık. 1995, 2000, 2005 ve 2015 yılı mezunlarının sembolik diploma töreninde gelenek bozulmadı ve Kurucumuz Sayın Sıtkı Alp ile aile fotoğrafı çekildi. 3. kuşağın Arı Okullarında eğitim hayatına başlamış olması, Arı camiasının istikrarlı gelişiminin önemli bir göstergesi olurken Bal Günü buluşmalarının kıymeti her geçen gün daha da artıyor. Arı camiasının birlik ve dayanışma içinde olması, geleceğimize olan inancımızı pekiştiriyor.

Etkinliklerimizde her zaman yanımızda olan Borusan Oto'ya, Radyo Vizyon'a, Junk Vegan Food'a, Sak Organizasyon'a ve sevgili DJ Tuba Lüleci Alaçam'a sergiledikleri özverili performansları için teşekkürlerimizi sunar, tüm dönem mezunlarımızla bir sonraki Bal Günü'nde birlikte olmayı dileriz.

Son olarak, yaz dönemi boyunca ülkemizi perişan eden orman yangınlarına değinmek istiyorum. Ormanlar, su buharı salarak yağış döngüsünü desteklerler. Bu alanların azalmasıyla doğanın nem üretim kapasitesi düşer ve iklim değişikliği yaşanır. Sizlerin de bildiği gibi, kuraklık ardından yangınlar çoğalır. 2015 yılından beri sahip olduğumuz Arı Mezunlar Derneği Hatıra Ormanımız ile ekosistemi korumaya, şehrimizdeki orman örtüsünü artırmaya çalışıyoruz. Her geçen yıl büyüyen ve kıymetlenen ormanımız için yaptığınız fidan bağışlarının toplu dikimlerini gerçekleştiriyoruz. Kıymetli bağışlarınız için her zaman hazırız. Sevgiyle kalın.



Tüm Arı
mezunlarımıza,
öğretmenlerimize,
öğrencilerimize
ve çalışanlarımıza
yeniden merhaba...

**Ali
GÜLEÇ**

ARIMED

Yönetim Kurulu Başkanı

agulec.beelife@gmail.com

Zaman hızla akıyor ve yeniden Bee Life ile sizlere ulaşmanın gururunu yaşıyorum. Yaz mevsimi bitti ve önümüzde uzun bir çalışma dönemi var. Bu vesile ile öğrenimlerine başlayan öğrencilerimize başarılar diliyor ve emeği geçecek öğretmenlerimizin önünde saygı ile tekrardan eğiliyorum. Tüm Arı ailesine başarılarla dolu bir eğitim öğretim dönemi geçirmelerini canı yürekten diliyorum.

Bee Life tam anlamıyla görevini yerine getiriyor, bizi birbirimize bağlıyor. Onlarca mezunumuzun mesleki ve sosyal kariyerlerini birbirimize ulaştırıyor. Her yeni sayısında merakla kimlerin yazılarının paylaşıldığını hayatlarında neler yaptıklarını okumak için sabırsızlanıyorum. Hepimiz hayatlarımızda Arılı dostlarla mutlaka karşılaşırız ve dergi sayesinde aynı okuldan mezun olduğumuzu gördüğümüzde gururlanıyoruz. Daha çok mezunumuza ulaşmasını canı yürekten istiyorum zira mezunlarımız arasında şebeke kültürünün oluşmasına yadsınmaz katkılar sağlıyor. Bunun için mezunlarımızı derneğimize üye olmaya davet ediyorum.

Dergimizin mezunlarımız dışında da takipçilerinin olduğunu bilmek bize ayrı bir gurur ve sorumluluk veriyor zira takip edilen bir dergi olmak bizleri yaptığımız işe daha da motive etmektedir. Mezunumuz olmayan ancak dergimizi çeşitli mekânlarda takip eden okuyucularımızdan yaptığımız bu çalışmadan dolayı gurur verici övgüler de almaktayız. Bu vesile ile bizimle yaşamlarını, başarılarını ve güzel anılarını paylaşan Arı mezunlarımıza şükranlarımı sunmayı borç biliyorum. Müthiş bir organizasyon ve çalışma sonucu ortaya çıkan dergimiz hepimize ait ve hepimizden bir şeyler taşıyor olması ayrı bir haz vesilesidir. Aynı meslek gurubundan mezunlarımızın birbirleriyle tanışmalarına öncülük eden meslek grubu toplantılarımıza devam edeceğiz. Yakın zaman içerisinde Arı mezunu yargı çalışanları ve avukatlarımızla buluşma için bir yemek tertip edeceğiz ve bu organizasyonun tarihini sizlere iletacağız.

Arı Okullarından mezun olduğum için çok gururluyum ve mutluyum, zira hayatımı oluşturan her şeyde etkisi ve katkısı olmuştur. Bizler gerçekten iyi bir okulda okuduk, bunu bu dergiyi okurken de hissedeceksiniz...

Tüm mezunlarımızla gurur duyuyorum ve herkese kucak dolusu sevgilerimi iletiyorum.



Aybike AYDEMİR

1991 mezunu

Aybike Aydemir 1976 Ankara doğumlu olup ilkokul ve ortaokul öğrenimini Arı Okullarında tamamladı. Lise öğreniminin ardından Başkent Üniversitesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Bahçeşehir Üniversitesi Caz Akademisi Sertifika Programı bünyesinde Yeşim Pekiner'den caz vokal dersleri aldı. Şu an caz vokal derslerine Elif Çağlar Muslu ile devam ediyor. 1999 yılından beri TRT'de yönetmen olarak çalışıyor. 2009 yılında "Bob Dylan, Rüzgarın Dili" adlı belgeselin yönetmenliğini ve yapımcılığını üstlendi. 2021-22 yılları arasında, TRT Radyo-3'te "Ritim ve Dans: Brezilya" adlı programı yaptı. Çok sayıda eğitim ve kültür programında çalıştı. Jazz Dergisi, Dark Blue Notes gibi önemli müzik dergilerinde yazıyor.

"I FEEL LIKE SOME JAZZ TODAY"

"Vaktiyle, iyilik timsali insanların ve hatıraların altın çağında, dilden dile bir masal dolaşırdı. Ne var ki, bu masalın ezgisi pek çok kulaktan çabuk silindi. Bir yıldız gökyüzünde parladı, sonra eski bir İspanyol kasabasında, usulca denizin kucağına bıraktı kendini. Kasabanın sakinleri tatlı bir melodi duymak için, yumuşak bir sesle konuşan bir adamın etrafında toplandılar. Duyulan o hoş ses, güçlü ve berraktı.

Gönülleri huzurla doldu, akıllarında hiçbir soru işareti kalmadı. Daha fazlasını istemeye ne gerek vardı? Hayatın planını anlamamız için her şey değişmeli, büyümeli ve gelip geçmeli. Sıra bize geldiğinde, parıldayan bir an yakaladığımızda sevinçle dolarız. Lakin bazıları, sahip oldukları hazineleri paylaşmak yerine, onları sadece sergilemeyi tercih ederler. "Dünya hepimizin" diye haykırabilir miyiz? Evrenin, mavi ve sarı renkte parlayan, kuyruklu bir yıldızın şarkısını dinlediğine inanabilir miyiz? Yoksa sonsuza dek hayal kırıklığı içinde mi yaşayacağız? Ah, Tanrım...

Bir kadın ve bir erkek, elleri birbirine kenetlenmiş hâlde, zarifçe dans ediyorlar. İşte flamenko! Endülüs'ün sıcak havasını taşıyan İspanyol dansçılar. İki kadın ve iki yakışıklı erkek, birbirlerini herkesten iyi anlıyorlar. Ay ışığı altında defalarca dans ediyorlar. Kadının duruşunda, olağanüstü bir zarafet var. Sol adım, sağ adım, yaklaşış uzaklaşma... İşte flamenko! İspanyol dansçılar, gecenin ritmini ve coşkusunu anlatıyorlar. Şimdi başlıyoruz, Oleo gibi hızlı bir tempoda. Her şey bir rüya, biliyorsunuz. Hayal gücü, bu dansın gizli koreografisi. Ansızın yer, ruhumla alay eden bir gök gürültüsü gibi sarsıldı. Ne bir insan ne de bir melek... Ben kimim? Yorgun, yenilmiş ve reddedilmiş bir piyonum. Keman gibi çalındım. Bu bilmecenin cevabı ne? Sadece kaybolmak mı? Şarkının izini sürdün mü? Sana yolu gösterdi mi?"

["I Feel Like Some Jazz Today" albümünden "Flamenco Sketches" adlı parça]

Albert Chip Crawford ile 31. İstanbul Caz Festivali'nde tanıştım ve ülkesine döndükten sonra yaptığımız sohbetler sırasında yıllar önce kaydettiği bazı albümleri keşfettim. Özellikle Eve Cornelious ile 1999'da çıkardıkları "I Feel Like Some Jazz Today" albümü beni derinden etkiledi. Eve Cornelious'un sıcak sesi ve parçaları yorumlama yeteneği, albümü dinler dinlemez beni bambaşka dünyalara taşıdı. Caz tarihinin en çok satan albümü denildiğinde akla ilk gelen Miles Davis'in "Kind of Blue" albümü ve bu albümdeki efsanevi müzisyenler; Bill Evans, Jimmy Cobb, Paul Chambers, John Coltrane ve Julian "Cannonball" Adderley olur. Eve Cornelious'un sesinden "Kind of Blue" albümünün son parçası "Flamenco Sketches" yorumunu dinlediğimde adeta büyülendim. Bu parçaya Chip Crawford'un harika sözler yazdığını öğrendim. Sözleri tamamlaması tam altı yıl sürmüş. Eski eşi Eve Cornelious, söz yazma sürecinde ona her zaman destek olmuş. Ben de "Flamenco Sketches"e yazılan bu sözleri, zamanla unutilan güzellikleri, kaybolan masumiyeti ve hayatın anlam arayışını vurgulamak amacıyla Türkçeye çevirmek istedim. Bazı müzik eleştirmenleri, sözlerin müziğin saf hâlini bozduğunu düşünse de ben sözlerin müziğe anlam ve duygu kattığına inanıyorum.

Özellikle flamenko dansının anlatıldığı bölümde, sözler bana sanatın insan üzerindeki iyileştirici gücünü hissettirdi.

Chip Crawford'dan biraz bahsetmek istiyorum. Kuzey Karolina'lı piyanist, Gregory Porter ile uzun yıllardır aynı sahneyi paylaşıyor. 1972'de Berklee Müzik Okulundan mezun olan Crawford, yüksek lisansını 1989'da Kuzey Karolina Üniversitesinde tamamladı. Ayrıca Duke Üniversitesinde caz piyano dersleri verdi. Crawford ve Porter'in yolları, Harlem'deki 149. Sokak'ta bulunan St. Nicholas Caddesi'ndeki St. Nicks Pub adlı kulüpte doğaçlama bir performans sırasında kesişti. Chip Crawford, bu buluşmayı "Gregory Porter ile tanışmak harika bir deneyimdi. Onunla olmasaydım hayatımda bu kadar çok şey başaramaz ve göremezdim." şeklinde anlatıyor. 2014'te "Liquid Spirit" ve 2017'de "Take Me to the Alley" albümleriyle iki Grammy Ödülü kazanan Gregory Porter ise Crawford için "Chip, John Coltrane'in müziğini, kilise müziğini ve R&B'yi benzersiz bir şekilde harmanlayabiliyor. Aramızda adeta ruhani bir bağ var." diyor.

Bizim aramızda da ruhani bir bağ oluşmuş olmalı ki, sevgili Chip Crawford ile politika, sosyoloji, müzik ve dostluğun önemi üzerine uzun sohbetler yapıyoruz. Bu sohbetlerden sizin için bazı sorular derledim.

- Sevgili Chip, müzik yolculuğuna nasıl başladın?

1965'te Kuzey Karolina'da "Frankie and the Demons" adlı bir grupta çalmaya başladım. İlk konserim, 12 yaşındayken Raleigh'deki YWCA'da [Genç Kadınlar Hristiyan Birliği] oldu. Orada birçok grup sahne alıyordu. "Frankie and the Demons" havalı bir gruptu. 1966'da bir dedektif hikâyesinin sonunda kullanılan bir kayıt yaptık.

- Öğretmenlik yaptığın yıllardan günümüze, müzik yapma motivasyonunda ne gibi değişimler yaşandı?

Altruizm [başkalarını kendi çıkarlarından daha çok düşünmek ve onların iyiliği için çaba göstermek] gerçekten de harika bir şey. Para tükenebilir ancak benim için önemli olan sadece müzik yapmak ve denemeye devam etmek. Şu anda müzikteki titreşimleri hissetmek bana en iyi gelen şey. Geçmişte bu her zaman böyle değildi, biraz daha agresif bir yapıya sahiptim. Ancak şimdi ruhsal olarak her zamankinden daha mutluyum. Geçmişte kalben özgür olduğumu söyleyemem. Greg, müzik eğitimiyle ilgili birçok kavramı sorgulamamı ve bazılarını değersizleştirmemi sağladı. 48 yaşıma kadar 13 yıl öğretmenlik yaptım. Fakat Greg ile tanışmak ve özün ne olduğunu anlamak beni tamamen değiştirdi.

- Gregory Porter'ın müzik hayatına girişi nasıl oldu, kariyerini nasıl etkiledi?

Gece dışarı çıkarak bağlantılar kurmaya, duyulmaya ve tanınmaya çalışıyordum. Ancak yedi yıl boyunca haftanın iki gecesi sahne aldığım tek yer, St. Nick's Pub oldu. Zamanla diğer işlerim de arttı: Bir kilisede gospel müzik performansları, Pucho ve The Latin Soul Brothers, Paul Simon ve Lauryn Hill ile seçmeler ve Miles Davis'in yapımcısı Teo Macero için düzenlemeler yaptım. 2006'da Gregory, birkaç yıl boyunca her salı St. Nick's Pub'da şarkı söylemeye başladı. Daha sonra St. Nick's kapandı ve Gregory, batı yakasındaki Smoke Jazz Club'da sahne aldı. Ardından, 2010'da Gregory'nin albümü Grammy'ye aday gösterildi ve bu sayede birçok Avrupa turnesine çıktık.

Son 15 yıl benim için inanılmaz geçti. O kadar güzel piyanolar var ki hayran kalmamak elde değil! Aybike tıpkı senin gibi uzaklardan, güzel çevrelerden gelen kibar ve paylaşımcı arkadaşlarla tanıştım. Türkiye'deki sıcak dinleyicilere güzel müzikler çalmak, büyük bir ayrıcalıktı. Greg'in grubundaki harika müzisyenlerle de adeta bir aile olduk. Bunca yıldan sonra müziğimiz adeta ikinci doğamız hâline geldi ve artık zahmetsizce yapıyoruz. Yaşımı sadece seyahatler zorlaştığında, iki uçak veya tren yolculuğu için sabahın üçünde otel lobisinde buluşmamız gerektiğinde hissediyorum! Haha!

- "I Feel Like Some Jazz Today" albümündeki parçaların söz yazım sürecinde, seni en çok etkileyen faktörler nelerdi?

Bu albüm için "My Funny Valentine"ı yeniden yorumladım. Ayrıca "Why Not?" ve "Better Go Know" adlı parçaları yazdım. "Flamenco Sketches" adlı parçada ise İspanya'yı ziyaret eden bir kişinin kurgusal bir hikâyesini anlattım. Her bir caz müzisyeninin orijinal olarak çaldığı her cümleye ve temaya uygun sözler yazmaya çalıştım. Söz yazmakta pek iyi değilim, sadece bir amatörüm. Ama yapmaktan keyif alıyorum. Eski eşim Eve Cornelious harika bir şarkıcıdır ve birçok sözde bana yardımcı oldu. New York'ta 10 yıl birlikte çaldık, ancak birlikteliğimiz 2010 civarında sona erdi. 2 yıl önce birlikte bir anma konseri verdik. Bu albümün dışında, birlikte "Faces of Eve" ve "Live at Smoke" olmak üzere 2 albüm daha yaptık.

- Farklı milletlerden birçok insan tanıyoruz. O sebeple sana şu soruyu yöneltmek istiyorum; farklı insanlarla tanıştığımızda, birbirimiz hakkındaki ön yargıları nasıl değiştirebiliriz?

Sosyal bilimlere ilgi duyuyorum. İnsanların birbirine nasıl tepki verdiği gerçekten de çok önemli bir konu. Kültürlerin her birimizi adeta programladığı ve bunun da

davranışlarımızı ve etkileşimlerimizi şekillendirdiği bir gerçek. Bu nedenle paylaşmayı öğrenmek kesinlikle çok önemli. Ayrıca, dinlere karşı ön yargıların varlığı da yadsınamaz. Sosyolojik açıdan, bu ön yargıların nasıl oluştuğunu, nasıl sürdürüldüğünü ve nasıl aşılabileceğini anlamak büyük önem taşıyor.

- İstanbul hakkında neler söylemek istersin?

Bu şehri seviyorum. Türk kahvesi ve nargile geliyor hemen aklıma. Kuzu etli ve tarçınlı sıcak dolmaya bayılıyorum. Boğaz'daki yunuslar ve ezan sesini duymak beni mutlu ediyor.

Albert Chip Crawford, sevgi dolu ve samimi bir insan. Yıllar önce yazdığım bir şiiri İngilizceye çevirip onunla paylaştım. Şiirden bir bölümü sizinle de paylaşmak istiyorum;

"In beauty of dawn, when light takes flight,
I journeyed to your heart's own light.
Slipped through the clouds, a sunbeam's kiss,
To love's embrace, in tender bliss.

A feather's dance, a whispered grace,
Led me to love's enchanted place.
A forest deep, in emerald hue,
My spirit flew."

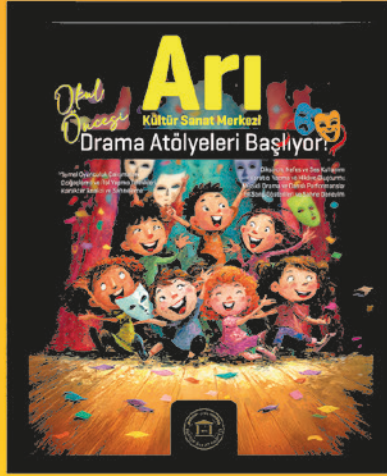
Sevgili Chip bu şiiri besteledi ve böylece aramızdaki dostluk bir şarkıya dönüştü. Bu güzel dostluğumuzun meyvesi olan bu özel şarkıyı sizlerle en kısa sürede buluşturmak için sabırsızlanıyorum. 





ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİNDE BİRBİRİNDEN RENKLİ ATÖLYE ÇALIŞMALARINA KATILARAK
SANATIN BÜYÜLÜ DÜNYASINDA BECERİLERİNİZİ KEŞFEDİN.





**Begüm
BAŞTAĞ**
2006 mezunu

Begüm Baştağ, 16 Mayıs 1992 yılında Ankara'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Arı Okullarında, lise öğrenimini Gölbaşı Anadolu Lisesinde tamamladıktan sonra Başkent Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümüne girdi. 2015 yılında buradan mezun olduktan sonra iş yaşamına şu an hâlâ çalışmakta olduğu Çukurambar'da özel bir klinikte devam ediyor. 2021 yılında fonksiyonel tıp diyetisyenliği eğitimini tamamlayan mezunumuza dytbegumbastag instagram hesabından ulaşabilirsiniz.

YAZ BİTTİ AMA ETKİSİ HÂLÂ BİZİMLE...

Güneşli günler, tatil kaçamakları, hafif öğünler derken yaz mevsimi hızla geçti. Hepimiz biraz rahatladık, biraz rutinin dışına çıktık. Bu süreçte beslenme alışkanlıklarımız da ister istemez değişti. Yazın ritminde fark etmeden yaptığınız küçük beslenme hataları, eylül ile birlikte alışkanlığa dönüşmesin. Şimdi fark etme ve dengeyi yeniden kurma zamanı! O hâlde gelin, yazın en sık yapılan beslenme hatalarına birlikte göz atalım ve bunları nasıl kolayca düzeltebileceğimize...

1. Sadece meyveyle öğün geçiřtirmek

Yaz meyveleri eğlenceli ve ferahlatıcı. Ama sadece meyveyle geçen bir öğünün tokluk süresi uzun olmaz.

Üstelik yüksek fruktoz [meyve şekeri] alımı, kan şekerini hızla yükseltip düşürebilir. Bu da hem yorgunluk hissi yaratır hem de kısa sürede tekrar acıktırır.

Ne yapabiliriz?

Meyvenizin yanına yoğurt ya da bir avuç çiğ kuruyemiş ekleyerek öğününüzü dengeli ve daha uzun süre tok tutan bir hâle getirebilirsiniz.

Her öğünde meyve tercih etmeyerek fruktoz alımını sınırlandırabilirsiniz. Canınız hafif bir şeyler yemek istediğinde ılık zeytinyağlılar, salatalar da keyifli alternatiflerdir.

2. Soğuk ve şekerli içeceklere fazla yönelmek

Serinlemek için buzlu şekerli kahveler, gazlı içecekler ya da şekerli limonatalar yaz boyunca sıkça tüketilir. Ancak bu içecekler çoğu zaman gizli şeker ve kafein içerir.

Susuzluğu gidermek yerine artırabilir, hatta iştahi bastırarak öğünlerin atlanmasına yol açabilir.

Ne yapabiliriz?

Yanınızda mutlaka su bulundurun. Yeterli su içmeye özen gösterin. Buzlu kahve gibi içecekleri şekersiz tercih etmeye özen gösterin, ancak miktar konusunda da dengeyi korumayı unutmayın. Ayrıca soğutulmuş şekersiz bitki çayları da iyi bir seçenek.

3. Öğün atlamak ve gece acıkmak

Sıcak havalarda iştah azalınca kahvaltı ya da öğle öğünü atlanabiliyor. Ancak bu durum, akşam saatlerinde yoğun açlık ve aşırı yeme davranışına neden olabilir.

Gece geç saatlerde karbonhidrat ağırlıklı atıştırmalara neden olabilir.

Ne yapabiliriz?

İştahınız az olsa bile gün içinde az ama dengeli öğünler oluşturun.

Örneğin: Zeytinyağlı sebze+yoğurt veya evde hazırladığınız sağlıklı yağ ve protein içeren bir salata gibi pratik ve hafif tabaklarla günü geçiştirmeden dengeleyebilirsiniz.

Böylelikle ani açlık ataklarının önüne geçebilirsiniz.

Denge küçük alışkanlıklarla başlar. Yaz mevsimi; rahatlığın, tatilin ve keyifli sofraların zamanı. Ancak bu dönemde oluşan bazı alışkanlıklar, fark edilmeden bedenimizi zorlayabiliyor. Neyse ki sağlıklı dengeyi yeniden kurmak sandığınız kadar zor değil. Küçük ama bilinçli değişikliklerle hem enerji seviyenizi yükseltebilir hem de sonbahara daha güçlü bir başlangıç yapabilirsiniz. Unutmayın, bedenimiz mevsimlerle birlikte değişir ve uyum ister. Ona kulak vermek, ihtiyacına göre davranmak ise en güçlü beslenme stratejisidir. Şimdi kendinize iyi bakma zamanı...

Dengeyle, özenle ve farkındalıkla... 



**Beyza
BAŞAR**
1997 mezunu

1980, Eskişehir doğumlu Beyza Başar, ilköğrenimini Çankaya İlkokulunda, ortaokul ve fen lisesi eğitimini Özel Arı Okullarında tamamladı. 1997 yılında Özel Arı Fen Lisesini bitirip Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesine başladı. Ortaokul dönemlerinde başlayan resim sevdası, lise ve üniversite yıllarında da artarak devam etti. Üniversite hayatı boyunca resim eğitimi de aldı. 2002 yılında mezun olduktan sonra iki yıl klinisyenlik yaptı, gıda alanında uzmanlaşıp HACCP Danışmanı olarak çalışmaya başladı. Finlandiya, Estonya, St. Petersburg ve İsveç'e gidip gıda hijyeni ile ilgili eğitim ve sertifikalar aldı, hâlen ISO Kalite Yönetim Sistemleri ile ilgili baş denetçilik yapmakta, özel bir şirkette veteriner hekim olarak çalışmakta. Eş zamanlı olarak resim ve ebru hocalığı yapan mezunumuz sergiler de açıyor. Özel bir kanalda "Resim Öğreniyorum" programını yürütüyor ve sosyal medyada kurduğu bir kuş evi sitesini yönetmekte, ayrıca "Gözlerin" adlı şiir kitabı bulunmaktadır. Busem adında bir kız çocuğu annesi olan mezunumuz, ressam veteriner olarak çalışmalarına devam etmekte.

SUYA NAKŞEDİLEN SANAT "EBRU"

Merhabalar Sevgili Sanatsever Dostlar,

Bugün sizlerle benim de çok keyifle yaptığım, en eski Türk sanatlarından olan ebru sanatını paylaşacağım.

Ebru, kitreyle yoğunlaştırılmış su üstünde, özel hazırlanmış boylarla oluşturulan desenlerin özel bir kâğıt üzerine geçirilmesi yoluyla yapılan bir süsleme sanatıdır. Fırça ve boyları özeldir.

Ebru sanatının ne zaman ve hangi ülkede ortaya çıktığı bilinmemektedir ve bununla beraber bu sanatın doğu ülkelerine özgü bir süsleme sanatı olduğu düşünülmektedir. Bazı kaynaklara göre Türkistan'daki Buhara kentinde doğmuş ve İran yoluyla Osmanlılara geçmiştir.

Batıda Ebru "Türk kâğıdı" ya da "mermer kâğıdı" olarak adlandırılmaktadır. Bence, özellikle çocuklarımıza aşılamamız gereken, nesilden nesle aktararak unutulmaması için çaba göstermemiz gereken bir sanat dalımız.

Ebru, geven otunun öz suyundan elde edilen kitre veya deniz kadayıfı bitkisi [kerajin] ile kıvamı artırılmış suyun üzerine içine öd katılarak suyun dibine çökmeyecek hâle getirilen boyların serpilmesi ve su yüzeyinde meydana gelen şekillerin olduğu gibi ya da "biz" adı verilen metal uçlu bir aletle müdahale edilerek bir kâğıda geçirilmesi yoluyla yapılır. 2014 yılında ebru sanatı, UNESCO tarafından somut olmayan kültürel miras olarak tanımlanmıştır.

Benim ebru sanatıyla tanışmamın ve sonrasında eğitimleniğe kadar yükselmemin öncesinde de hep çok merak ettiğim bir sanat dalıydı. Özellikle küçük öğrencilerime mucize gibi gelen "suya resim yapma", geliştirdikçe daha da keyif verdi. Yıllar içerisinde kâğıt dışında da tahta, ahşap, kumaş, yelpaze gibi materyaller kullandım ve ebrudan isimli araçlar yaptım. Sanırım açık ara en sevdiğim, ebru ile resmi birleştirmek oldu. Ebru yaptığım bir kâğıdın üstüne portreler çalıştım ve çok hoş sonuçlar elde ettim.

Ebruda kullanılan boylar, eskiden doğada bulunan bir toprak çeşidinden elde edilmekteymiş. Bu toprak ezilip elekten elenip suda süzülerek kullanıma hazır hâle getirilirmiş. Günümüzde ezilmeye hazır hâlde ya da ezilmiş toz boylar kullanılmakta tabii. Toprak boylar mermer ve destiseng denilen el taşının yardımıyla ezilerek macun kıvamına getirilerek kullanılır.

Benim çok üzüldüğüm konulardan biri, bu boylarla ilgili. Bir Türk sanatı deyip sahip ıkamamız gereken bu muhteşem sanatta kaliteli Türk boylarıyla çalışmamak beni gerçekten üzüyor. Maalesef, kitrede dağılmasından dolayı sadece Fransız boylarıyla rahatça yapıyor.

Günümüzde en küçük kırtasiyelerde bile hazır ebru setleri satıldığını görüyorum. Tabii ki bir "Ebruzen" ile çalışarak, felsefesini de öğrenerek yapmakla eş değeri değil ama yine de bir başlangıç. Teknenin içine kitreyi koyup at kılından



özeli fırçaların ucundan damlayan boylarla suya hükmetme çabası...

"Suya nakşedilen sanat" ebru, diğer sanat dallarından farklı olarak aynısının tekrar yapılması asla mümkün olmayan bir sanat türüdür. Bu farklılık, sadece duygu ve zaman açısından değil, bizzat ebrunun kendisi açısından mümkün değildir. Bir başka deyişle kopyasının yapılması asla mümkün değildir. Bu açıdan her ebru tablosu tektir ve çok özeldir. Yapılan her lalenin, her gülün tasavvufta anlamı çok özeldir.

Hep savunduğum gibi sadece yapmış olmak için, hobi için yapılmamalı hiçbir sanat. Özellikle de ebru öğrenmek, icra etmek istiyorsanız felsefesini de okumak, anlamlı kılmak gerekir.

Kimi uzmanlara göre ebru teknesinde yer alan su, dünya yaşamını, tablaya dökülen boylar ise insanın manevi duygularını temsil ediyor.

Bana göre de çok masalsı bir deneyim. Kişiyi sabırlı olmayı öğretirken zihnini, duygularını ve bedenini bütünleştirip stres ve endişeden uzaklaşmasını da sağlamak kolay değil.

Sanat, ucsuz bucaksız bir yol. Üstelik bu yola geç çıktım diye bir kaygı da olmasına gerek olmayan, hangi sokağa çıkarsa çıksın, manzarası şahane bir yol. Ben de ucundan bucağından yıllardır birçok alanda kendimi geliştirme çabasıyla yürürüm buralarda.

Sizler de kendinize biraz zaman ayırmak, biraz ev-iş yoğunluğundan soyutlanmak, bu sokaklarda yeni yollar keşfetmek isterseniz, kim bilir belki de yolda karşılaşırsınız.



**Burcu
AKSONGUR**
1993 mezunu

25 Ocak 1976 yılında Ankara'da doğan Burcu Aksongur, ilk, orta ve lise eğitimini Özel Ari Okullarında tamamladıktan sonra ODTÜ Psikoloji Bölümünden mezun oldu. Klinik Psikoloji yüksek lisansını İstanbul Kent Üniversitesinde tamamlayan Burcu Aksongur, mesleki kariyerini kurucularından olduğu İzana Therapy'de klinik psikolog ve psikoterapist olarak sürdürüyor. Aynı zamanda çeşitli kurum ve kuruluşlarda eğitmenlik ve danışmanlık görevleri de üstlenen mezunumuz radyo, TV programlarında konuk olarak psikoloji alanında bilgi paylaşmaya devam ediyor. Kendisine www.burcuaksongur.com internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

AHLAK GELİŞİMİ VE EĞİTİM: HAYATIN GÖRÜNMEZ DERSLERİ

Hepimiz eğitim deyince aklımıza dersler, sınavlar, notlar getiririz. Oysa eğitimin bir de görünmeyen ama belki de en önemli boyutu vardır: ahlak gelişimi. Yani doğru ile yanlış ayırt etme, adalet duygusu, vicdan ve sorumluluk.

Psikoloji bilimi bu konuyu uzun yıllardır inceliyor ve bize şunu söylüyor: İnsan sadece bilgisiyle değil, değerleriyle de güçlüdür. Çünkü hayatın gerçek sınavları çoğu zaman matematik problemlerinde değil, “Doğru olanı yapacak mıyım?” sorusunda gizlidir.

Ahlak Gelişimi: Çocukluktan Ergenliğe

Psikolog Jean Piaget, küçük çocukların kuralları sorgulamadan kabul ettiğini, ergenlikte ise “adalet” kavramının önem kazandığını söyler. Bir çocuğun “Öğretmen öyle dedi, o yüzden böyle yapmalıyım.” düşüncesi, zamanla “Bu gerçekten adil mi?” sorusuna dönüşür.

Benzer şekilde Lawrence Kohlberg de insanların ahlak gelişimini üç aşamada anlatır:

1. Çıkar odaklılık [cezadan kaçınmak, ödül peşinde koşmak],
2. Toplum kuralları [ailenin, okulun ya da toplumun değerlerine uymak],
3. Evrensel etik ilkeler [adalet, özgürlük, insan hakları].

Yani lise ve gençlik dönemi, aslında tam da bu kritik geçişlerin yaşandığı bir evredir.

Günlük Hayatta Ahlak Sınavları

Ahlak gelişimi ders kitaplarında yazan bir kavram gibi görünse de aslında hepimizin hayatında, her gün karşımıza çıkar:

- Arkadaşlıkta: Arkadaşınız size sırrınızı anlattığında, onu başkasına söyleyip söylememek bir ahlak sınavıdır.
- Sosyal medyada: Fotoğraf paylaşırken gerçeği yansıtır mıyuz, yoksa başkalarını yanıltıyor muyuz? Bu da dijital çağın ahlak ikilemlerinden biridir.
- Okulda ya da işte: Grup çalışmasında herkes aynı emeği vermediğinde, notu paylaşmak mı gerekir, yoksa adil bir çözüm mü bulunmalı?

Görüldüğü gibi günlük hayat aslında görünmez “ahlak dersleriyle” doludur.

Eğitim ve Ahlak: El Ele Giden İki Yol

Eğitim sadece bilgi aktarmakla kalmaz; aynı zamanda değerleri şekillendirir. Bir öğretmenin sınıfta gösterdiği adalet, öğrencilerin hayat boyu adalet anlayışına etki eder. Bir okulun sosyal sorumluluk projeleri, gençlere topluma katkı sunmanın değerini öğretir.

Ama burada önemli bir nokta var: Ahlaki değerler sadece “ders” olarak anlatıldığında etkili olmaz. Yaşantıyla, örneklerle, deneyimlerle öğrenilir. Yani bir öğrencinin doğru davranışı tercih etmesi sadece öğretmenin uyarısıyla değil, vicdanında duyduğu sesle anlam kazanır.

Dijital Çağda Yeni Ahlak Soruları

Günümüz gençleri, önceki kuşaklardan farklı olarak dijital dünyada da ahlaki kararlar vermek zorunda:

- Yanlış bilgi paylaşmak,
 - Siber zorbalığa şahit olduğunda sessiz kalmak ya da karşı çıkmak,
 - Başkasının emeğini kendiymiş gibi göstermek...
- Bunların hepsi modern zamanların yeni ahlak ikilemleri. Eğitim, bu alanlarda da gençlere rehberlik etmelidir. Sonuç: Bilgi + Vicdan = Gelecek
- Eğitimle ahlak birleştiğinde ortaya hem bireysel hem de toplumsal anlamda güçlü bir zemin çıkar. Çünkü:
- Bilgi, vicdanla birleştiğinde bilgelik olur.
 - Başarı, sorumlulukla birleştiğinde kalıcı değer üretir.
 - Eğitim, ahlakla birleştiğinde gelecek inşa eder.

Sonuçta hepimizin hayatında sık sık karşılaştığı sorular şunlardır: “Doğru olanı yapacak mıyım? Adil olacak mıyım? Başkasının hakkını gözetebilecek miyim?”

Bu sorulara vereceğimiz cevaplar, notlarımızı değil; kim olduğumuzu ve nasıl bir toplum kuracağımızı belirleyecektir. 





**Burcu
KOCATÜFEK
ÖZYILMAZ**
2000 mezunu

3 Ocak 1983 tarihinde Denizli’de doğan Burcu Kocatüfek Özyılmaz, 2000 yılında Özel Arı Fen Lisesinden mezun olduktan sonra 2006 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde lisans eğitimini tamamladı. 2013 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti ana bilim dalında bilim doktoru ve uzman hekim ünvanını aldı. Kendi kurduğu klinikte hem diş hekimi hem de klinik sahibi olarak hastalarına hizmet verdi. 2023 yılı Eylül ayı itibarıyla hekimlik kariyerine nokta koydu. Şu an ICF onaylı profesyonel koçluk yapmaktadır. Yönetici koçluğu ve takım koçluğu, marka yönetimi çalışma alanlarıdır.

Instagram: [burcu.kocatufek.ozyilmaz](https://www.instagram.com/burcu.kocatufek.ozyilmaz)

Web: www.burcukocatufek.com

YouTube: Burcu Kocatüfek ile Dişe Dokunur Bir Hayat

**IQ MU EQ MU?
İŞ DÜNYASINDA
GERÇEK BAŞARIYI NE
BELİRLİYOR?**

21. yüzyıl uyumluluk teması ile öne çıkarken iş dünyası da buna eşlik etmekten keyif alıyor. Mutluluk odaklı, anlam odaklı ve psikolojik zenginlik odaklı yaşam Aristoteles'ten bugüne tartışılırken artık insanlar iş yapmayı, teknik bilgidan öteye taşımayı kendine görev ediniyor. Yaşamının bir parçası olan çalışmayı, tercih edilmeyi ve tercih etmeyi anlamlı kılıyor.

IQ'dan Fazlasına İhtiyaç Var

Uzun yıllardır iş dünyasında “zeki” insan denildiğinde akla ilk olarak IQ puanı gelir. Analitik düşünme, hızlı kavrama ve problem çözme becerileri her zaman kıymetlidir. Ancak günümüzün dinamik iş ortamında sadece IQ ile başarı yakalamak neredeyse imkânsız hâle geldi.

Çünkü işler artık sadece teknik bilgiyle yürümüyor; ekip çalışması, liderlik, empati ve kriz yönetimi gibi “insana dair” beceriler giderek daha fazla öne çıkıyor. İşte tam bu noktada EQ (Emotional Quotient/Duygusal Zekâ) devreye giriyor.

EQ Nedir, Neden Önemlidir?

Duygusal zekâ, kişinin kendi duygularını tanıyabilmesi, başkalarının duygularını anlayabilmesi ve bu bilgiyi hem kişisel hem de sosyal ilişkilerinde etkin şekilde kullanabilmesidir. Yani sadece “ne düşündüğümüzü” değil, “nasıl hissettiğimizi” de yönetme becerisidir.

Daniel Goleman'ın tanımına göre EQ beş temel bileşenden oluşur:

1. Öz farkındalık – Duygularını tanıyabilmek.
 2. Öz yönetim – Duygularını kontrol edebilmek.
 3. Motivasyon – Zorluklar karşısında odaklanabilmek.
 4. Empati – Başkalarının duygularını anlayabilmek.
 5. Sosyal beceriler – Sağlıklı ve etkili ilişkiler kurabilmek.
- Bu beş alanda güçlü olan yöneticiler, sadece ekiplerini değil, şirket kültürünü de dönüştürür.

Peki araştırmalar ne diyor?

· TalentSmart'ın (Amerika merkezli, duygusal zekâ-EQ alanında çalışan bir değerlendirme ve eğitim şirketi) 500.000'den fazla çalışan üzerinde yaptığı araştırmaya göre yüksek performans gösterenlerin %90'ında yüksek EQ bulunuyor. IQ ise performansın yalnızca %20'sini

açıklayabiliyor.

- Harvard Business Review verileri, EQ'su güçlü liderlerin, çalışan bağlılığında %40'a varan artış sağladığını ortaya koyuyor.
- Summit Leadership (Amerika merkezli bir liderlik geliştirme ve danışmanlık organizasyonu) araştırmasına göre C-suite (CEO, CFO, COO gibi) yöneticiler arasında en başarılı olanların %80-90'ı, teknik bilgi değil yüksek duygusal zekâ ile öne çıkıyor.
- Dahası, 2019'da yayınlanan bir çalışma, EQ'su yüksek bireylerin yalnızca iş hayatında değil, özel hayatlarında da daha tatmin edici ilişkiler yaşadığını ve stresle daha sağlıklı başa çıktığını gösteriyor.

İşe Alımlarda EQ Faktörü

Eskiden mülakatlarda adayın diploma notu, test sonuçları ve mesleki bilgisi ön plandaydı. Günümüzde ise şirketler, “duygusal zekâ” sinyallerini daha fazla arıyor.

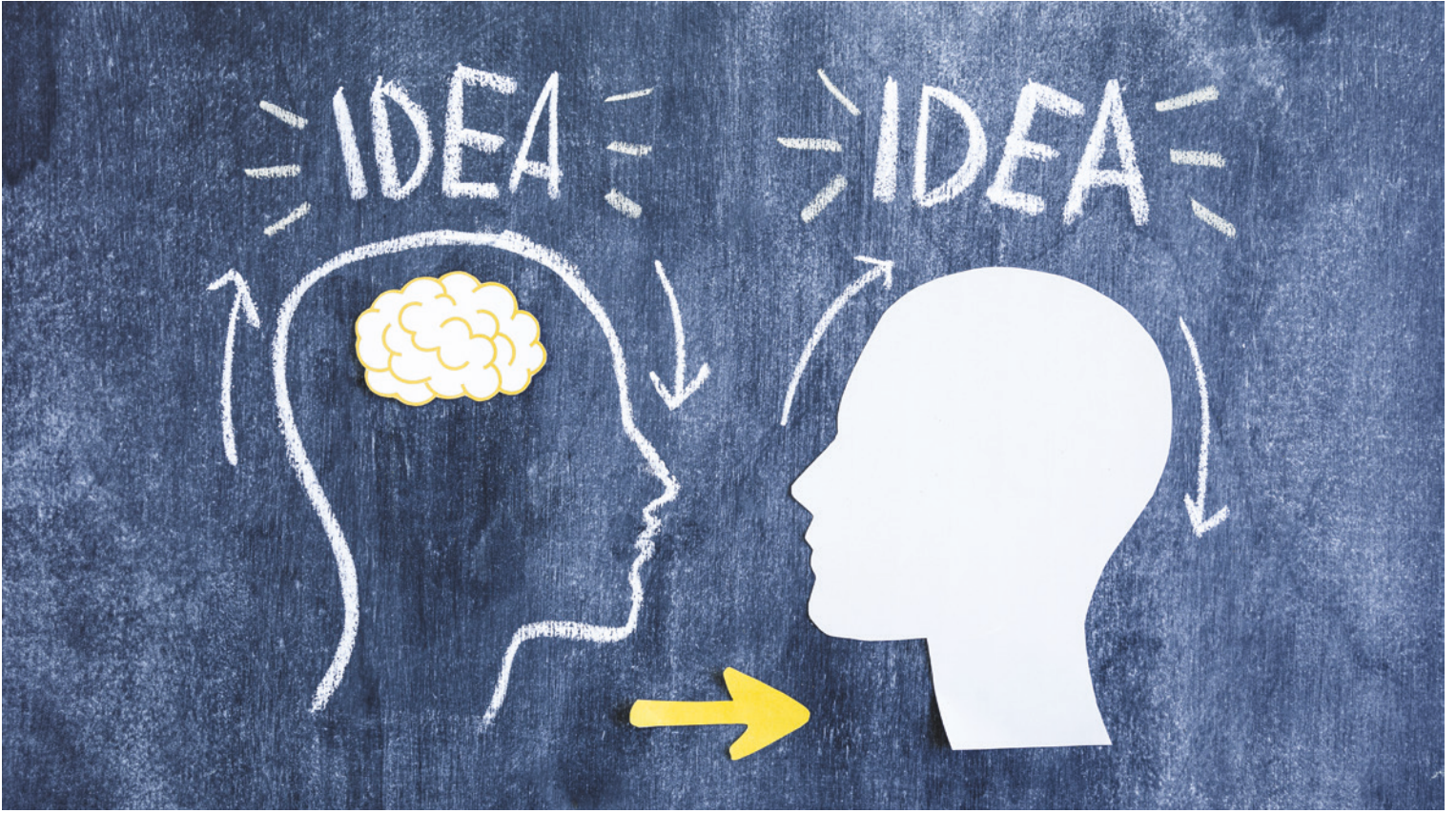
- “Baskı altında nasıl karar alırsınız?”
- “Çatışma yaşadığınız bir durumda nasıl hareket ettiniz?”
- “Takımınızda motivasyonu nasıl artırdınız?”

gibi davranışsal sorular, aslında EQ'yu ölçmeye yönelik. Çünkü şirketler artık biliyor ki: IQ işe alır, EQ terfi ettirir.

Üst Düzey Yönetimde EQ'nun Katkısı

Bir CEO düşünelim: Finansal raporları okumak, strateji geliştirmek IQ gerektirir. Ama bir kriz anında panikleyen ekibi sakinleştirmek, farklı karakterleri bir arada tutmak, işten ayrılmak üzere olan kilit çalışanı kazanmak tamamen EQ ile ilgilidir.

Southwest Airlines, Zappos veya Google gibi şirketlerin öne çıkmasının sebebi sadece yenilikçi olmaları değil; aynı zamanda çalışan mutluluğunu, iletişimi ve bağlılığı merkeze alan liderlik anlayışlarıdır.



EQ'nun Şirketlere Sağladığı Avantajlar

1. Ekip Dayanıklılığı: Zor zamanlarda dağılmak yerine birlikte hareket etme becerisi artar.
2. Müşteri Memnuniyeti: EQ'su yüksek ekipler, müşterilerin ihtiyaçlarını daha iyi anlar.
3. İnovasyon: Duyguların özgürce ifade edildiği ortamda yaratıcılık artar.
4. Çatışma Yönetimi: Kutuplaşma yerine çözüm odaklı bir kültür oluşur.

EQ Nasıl Geliştirilir?

Duygusal zekâ doğuştan gelen bir özellik değildir, geliştirilebilir bir yetkinliktir. İş dünyasında uygulanabilecek adımlar:

- Koçluk programları: Liderlerin öz farkındalıklarını artırır.
- 360 derece geri bildirim: EQ alanında gelişim noktalarını görünür kılar.
- Mindfulness ve stres yönetimi eğitimleri: Öz düzenleme becerisini güçlendirir.

- Takım çalışması ve rol oyunları: Empati ve sosyal becerileri artırır.

Sonuç: IQ Başlangıçtır, EQ Zirvedir

Artık çok net: Yüksek IQ sizi işe alabilir, ama sizi lider yapacak olan EQ'dur.

- IQ kapıyı açar, EQ o kapıdan nasıl geçtiğinizi belirler.
- IQ stratejiyi kurar, EQ insanları o stratejinin arkasında toplar.
- IQ verileri analiz eder, EQ insanları harekete geçirir.

Dünya hızla değişirken şirketlerin gerçek ihtiyacı sadece "zeki" değil; aynı zamanda farkındalıklı, empatik ve insan odaklı liderlerdir.

Eylül... Tatil dönüşü, eğitim öğretimin başlangıcı... bir nevi iş dünyası için sezonun start'ının verildiği ay. Sonbahar ile birlikte odaklı bir ilerlemenin orijin noktası. O zaman başlasın yeni sezon... EQ temelli IQ destekli bol ve bereketli olması dileğimle...

Sevgiyle...

sanat
keyif
huzur
müzik

Café
Miel

Cafe Miel'de Buluşalım



Arı Kültür Sanat Merkezi, Öğretmenler Caddesi No.: 14 Çukurambar, Çankaya/Ankara

📷 arikultursanatmerkezi

Röportaj



**Elif
KÜZECİ**

1997 mezunu

Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Merhaba, ismim Elif Küzeci. Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesinde öğretim üyesi ve hâlihazırda dekan yardımcısıyım. Arı Okulları 97 mezunuyum. 2000’li yılların başından beri bilişim teknolojileri ve hukuk kesişimindeki konularla ilgileniyorum. Akademik araştırma ve çalışmalarımın büyük oranda bilişim teknolojilerinin yarattığı yeni sorunlar üzerinde şekillendiğini söyleyebilirim. 2004 yılında Ankara Üniversitesinde tamamladığım yüksek lisans çalışmam internette düşüncüyü açıklama özgürlüğü üzerineydi. Ardından yine aynı üniversitede “Kişisel Verilerin Korunması”na ilişkin tezimle hukuk doktoru ünvanını aldım. İnkılap Kitabevi’nden çıkan son kitabım “Sayısal Fil: Bilişim Teknolojileri, Devlet ve Hukuk Kesişiminde Bir İnceleme”de ise bilişim teknolojilerinin hukuk ve devlet yapısını nasıl bir dönüşüme uğrattığını bütüncül bir yaklaşımla değerlendirmeye çalıştım. Bu araştırmaları hep heyecan ve merakla gerçekleştirdiğimi belirtmeliyim. Akademik dünyada olmanın en güzel yanı, merak ettiğiniz konulara, yanıt aradığınız sorulara ilişkin derinlemesine araştırma yapabilmeniz. Başka bir iş alanında bu söz konusu olamazdı diye tahmin ediyorum.

Özel Arı Okullarında aldığınız eğitimin, akademik kariyerinizde size sağladığı en büyük katkı ne oldu?

Yaşamın herhangi bir noktasının sonraki dönemde nasıl etki yarattığını saptamak, hele ki bunu derecelendirmek bana her zaman zor gelmiştir. Yaşamı noktaların birleşmesinden oluşan bir ağ gibi düşünüyorum. Merakımızın, ilginizin, bilgimizin şekillenmesinde özellikle de çocukluk ve gençlik dönemlerindeki öğretmenlerimizin etkisi büyük; bu ağın dokunmasında onlarla olan iletişimimiz kuşkusuz çok etkili olmuştur. Özellikle lise edebiyat öğretmenlerimin edebiyata ilgimi teşvik eden yaklaşımlarını minnetle hatırlıyorum. Bir de bilgisayar dersi ödevi olarak anket çalışması yapmıştım. Hatta uzun süre o dosyayı sakladım. Akademik araştırma kurallarına ne kadar uygun bir anket gerçekleştirebildim emin değilim ama böyle bir ödev yapmak nicel araştırmanın zorluklarını henüz erken bir aşamada tecrübe edebilmemi sağlamıştı.

Hukuk alanında uzmanlaşmaya nasıl karar verdiniz?

Açıkgası hukukçu olmaya karar vermedim, yaşam bir şekilde bu yolu önüme getirdi. Lisedeyken yazar olmak, edebiyatla uğraşmak istiyordum. O nedenle de belirli bir üniversite hedefim yoktu, ama derslerim iyiydi. Biz üniversite sınavına girdiğimizde sınav günü bir tercih listesi veriyorduk. Bu listeyi de önceki senelerin puan listesine göre yapıyorduk. Dolayısıyla sınav sonuçlarının açıklandığı gün bugünkünden daha heyecanlıydı, çünkü her ne kadar aşağı yukarı bir tahmin yürütebilseydik de nereyi

kazandığınız ya da kazanıp kazanmadığınız daha sürprizliydi. Ben de önceden yaptığım sıralama dolayısıyla sınav sonucunda Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesini burslu olarak kazandım. Hukuku okurken sevdim, bölüm ikincisi olarak tamamladım, sonrasında da araştırma görevlisi oldum. Akademisyenliğin önemli bir bölümü yazmakla ilgili; kitaplar, makaleler yazıyorsunuz. Bu açıdan bakınca bir anlamda yazar olduğumu söyleyebilirim, ama bu lisede hayal ettiğim anlamda yazarlık değil. Kim bilir belki bir gün o da olur...

Yurt dışı araştırma deneyimleriniz oldu mu?

Yurt dışında çeşitli araştırmalarım ve çalışmalarım oldu. Doktora öğrencisiyken bir süre Köln Üniversitesinde doktora sonrasında ise Harvard Üniversitesinde misafir araştırmacı oldum. Yine öğretim üyesiyken bir buçuk yıla yakın bir süre Max Planck Uluslararası Hukuk ve Karşılaştırmalı Kamu Hukuku Enstitüsünde misafir akademisyen olarak çalıştım. Bunun yanında pek çok uluslararası akademik etkinlikte sunumlar yaptım, uluslararası nitelikli bazı görevlerim oldu. Hâlen Oxford Üniversitesi tarafından çıkarılan International Data Privacy Law dergisinin editörler kurulundayım ve UNESCO Türkiye Millî Komisyonu Yapay Zekâ İzleme Grubu Başkanlığı'nı yürütüyorum.

Hukuk, pek çok başka alanla kıyasladığımızda ulusal niteliği ağır basan bir disiplin. Uluslararası hukuk gibi alanlar olsa da temel hukuksal düzenlemeler devletlerin egemenlik alanında geçerli. Ancak çağımızda sınırların bazı açılardan eskiye göre silikleştiğini görüyoruz. Özellikle benim araştırma alanım olan bilişim teknolojileri hukukunda bu durum son derece açık bir şekilde gözlemlenebiliyor. Bu ise akademisyenlerin uluslararası çalışmalarının önemini artırıyor. Kendi adıma yurt dışı araştırma deneyimlerimden çok şey öğrendiğimi söyleyebilirim.

Bilkent Üniversitesinde yürüttüğünüz akademik çalışmalar ile ilgili bilgi verebilir misiniz?

Akademik yaşamım boyunca hep interdisipliner konulara ilgi duydum ve farklı branşlardan meslektaşlarımızla iş birliği içinde yürütülen, geniş yelpazede okuma yapmayı gerektiren araştırmalardan, projelerden keyif aldım. Şu anda Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesinde Kişisel Verilerin Korunması, Hukuk Felsefesi ve Hukuk Sosyolojisi derslerini veriyorum. Bu dersleri yalnızca birikimimi öğrencilere iletme fırsatı verdiği için değil, ayrıca güncel sorunları geniş bir perspektiften değerlendirerek genç insanlarla tartışma olanağı yarattığı için de çok değerli buluyorum. Bunun yanında elbette akademik araştırmalara devam ediyorum. Son dönemde özellikle Yapay Zekâ [YZ] hukuku ve etiği konusuna yoğunlaştım. Bunun yanında kişisel verilerin korunmasının farklı boyutlarını değerlendiren araştırmalarım da sürmektedir.

Kişisel verilerin korunması konusunda Türkiye’de ve dünyada en büyük zorluklar neler?

Kişisel verilerin korunması doğrudan bilişim teknolojileri ile ilişkili olarak ortaya çıkmış ve gelişmiş bir hak alanıdır. Dolayısıyla bilişim teknolojileri geliştikçe, yeni ürün ve uygulamalar sunuldukça kişisel verilerin korunmasına ilişkin de yeni sorular ortaya çıkmaktadır. Alanın bu kadar dinamik olması elbette benim gibi araştırmacılar için yoğun ama heyecanlı bir mesai yaratıyor. Öte yandan birey olarak karşılaştığımız riskleri artırıyor. Örneğin lisede okuduğum zamanı düşünüyorum, henüz internet evlere girmemişti, cep telefonları yeni yeni yaygınlaşmaya başlamıştı. Bu nedenle bizim anılarımız, deneyimlerimiz, başarılarımız çoğu zaman yalnızca zihinlerimizde, bir kısmı ise tozlu arşivlerde kaldı. Bunları ancak organik ya da analog sistemlerde işleyebiliyoruz. Şimdi ise öyle değil; hem öğrenciler sürekli olarak dijital kayıt tutuyor hem sistem üzerinden kişisel bilgiler işleniyor. Bunların yeterli düzeyde korunmamasından kaynaklı riskler bir yana, bu verilerin nasıl işlendiği de doğrudan temel hak ve özgürlüklerle ilgili sonuçlar yaratıyor. Uzun lafın kisası yalnızca Türkiye’de değil, dünyada da bu konuya ilişkin en büyük zorluk değişen çağa ayak uydurma ve bu bağlamda yeterli hukuksal güvenceleri sağlama, bunların takibini yapma konusunda kendini gösteriyor.

Röportaj



**Elif
KÜZECİ**

1997 mezunu

Yapay zekâ ve dijitalleşmenin hukuk sistemine etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu soru birkaç farklı bağlamda yanıtlanabilir. Bunlardan biri, hukuksal süreçlerde dijital kaynaklardan ve YZ modellerinden yararlanmaya ilişkin. Pek çok farklı alanda olduğu gibi adalet sisteminde de kayıtlar uzun zamandır dijital ortamda tutuluyor. Yargıçların yardımcı kaynak olarak YZ modellerini kullanması ise bir süredir tartışılan bir konu. Ancak bu konuda çekimser kalmamıza neden olan bazı riskler hâlen mevcut. YZ halüsinasyonları [YZ'nin gerçekte var olmayan, yanıltıcı ya da yanlış bir sonuca ulaşması] ve algoritmik ayrımcılık [sistemin -bazen geliştiricilerinin böyle bir niyeti de olmamasına karşın- algoritmik düzeyde bir kategoriyi ayrıcalıklı kılarak haksız sonuçlara ulaşması] bunlardan bazıları. Bunun yanında belirttiğiniz soru hukuk sisteminin bu gelişmelere verdiği karşılık bağlamında da yanıtlanabilir. AB'de kabul edilen YZ Yasası'nın bu konuya ilgiyi artırdığını söyleyebilirim. Burada tartışılan konu esasında YZ sistemlerinin mevcut ve olası yan etkilerine karşı korunmamızın gerekip gerekmediği değil. Bu alanla biraz haşır neşir olan ve insan haklarını önemseyen herkes bir koruma gereksinimin olduğu düşüncesinde. Tartışma daha çok bunun özel hukuksal düzenlemeler yapılmasının gerekip gerekmediği noktasında düğümleniyor. Nitekim katı hukuksal düzenlemelerin yanında etik ilkelerin güçlü uygulaması ve gözetim-denetim sistemlerinin artırılması da tartışılan hususlar arasında. Her hâlükârda YZ sistemleri açısından risk değerlendirmesinin çok önemli olduğunu belirtmeliyim. Nitekim AB YZ Yasası da bu bakış açısını yansıtıyor.

Yapay zekânın kişisel verilerin korunması üzerindeki etkileri konusunda en büyük endişeleriniz nelerdir?

Öncelikle şunu söylemek isterim: Kişisel verilerin korunması bazılarının zannettiği gibi teknolojik gelişmenin önünde bir engel değil. Aksine teknolojinin insanın ve insanlığın yararına gelişmesini destekleyen; bireyin kişisel verileri ile arasındaki bağın kopmasını engelleyen ve kişisel verilerin yalnızca meşru amaçlarla işlenmesini hedefleyen bir temel hak. Bu açıdan öneminin her geçen gün artması şaşırtıcı değil. YZ sistemlerinin ise pek çok çeşidi var. Dolayısıyla ortaya çıkan riskler çeşitli. Ancak kullanımı hızla yaygınlaşan popüler sistemlerin kişisel verilerin korunması açısından özellikle risk yarattığını belirtmeliyim. Nitekim pek çok model adeta bir veri açlığı içinde; büyük oranda veri işlemekten çalışmıyorlar. Bu verilerin toplanma, ilişkilendirilme ve sonuç çıkartılma aşamasında ise kişisel verilerin işlenmesi söz konusu oluyor. Hatta bazen ilk aşamada kişisel veri niteliğinde olmayan bazı bilgiler işleme sonucunda bu niteliğe kavuşabiliyor. Ancak sistemlerin karmaşıklığı nedeniyle kişisel verilerin korunmasına ilişkin hükümlerin uygulanmasında zorluklarla karşılaşılıyor. Bu ise, zar zor edinilen bazı kazanımların yıkımı anlamına geliyor. YZ sistemlerini yasaklamak elbette bir çözüm değil; böyle bir yaklaşımın yararı ve etkisi olmadığını gösteren mevcut örnekler de var. Bu nedenle araştırmacılar olarak YZ gelişimini desteklerken haklarımızın korunmasını sağlayacak dengeli bir çözüm üretmeye çalışıyoruz. Öte yandan mevzuatımızda YZ sistemleri ile ilişkili bir hüküm bulunduğunu da belirtiyim.

Kişisel Verilerin Korunması Kanunu'nun 11. Maddesi uyarınca bireyin tamamen otomatik yollarla verilerinin işlenmesinden olumsuz etkilenmesi durumunda buna itiraz hakkı var. Bu hükmün bireyin öznenen nesneye dönüşmesini engellenmeye yöneldiğini söyleyebilirim. Nitekim YZ ve kişisel verilerin korunması kesişimindeki önemli tehlikelerden biri de budur.

UNESCO Türkiye Millî Komisyonu Yapay Zekâ İzleme Grubu Başkanlığı görevini yürütüyorsunuz. Bu görev dolayısıyla gerçekleştirdiğiniz çalışmalardan ve UNESCO'nun yapay zekâ konusunda küresel çapta yürüttüğü önemli projelerden bahsedebilir misiniz?

UNESCO 2021 yılında Yapay Zekâ Etiği Tavsiye Kararı'nı yayınladı. Bu metin, YZ alanındaki gelişmelerin doğru bir yönde ilerlemesi açısından son derece önemlidir. Tavsiye Kararı, insan haklarının ve insan onurunun korunması, şeffaflık ve adalet gibi temel ilkelere dayanmaktadır. Ayrıca YZ sistemlerinde insan denetiminin önemi vurgulanmaktadır. Bunun yanında Tavsiye Kararı, yalnızca bazı ilkelere değinmekle yetinmemekte; politika yapıcılarının veri yönetişimi, çevre ve ekosistemler, cinsiyet, eğitim ve araştırma, sağlık ve sosyal refah gibi birçok alanda temel değer ve ilkeleri eyleme dönüştürmelerine olanak tanıyan kapsamlı Politika Eylem Alanları da sunmaktadır. Bu bağlamda ben de YZ alanında UNESCO kapsamındaki çalışmalarını yakından takip ediyorum, görüşlerimi paylaşıyorum ve bu alanda farkındalık oluşturmaya yönelik etkinliklerde bulunuyorum.

Son olarak Özel Arı Okullarındaki öğrencilik yıllarınızda unutamadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?

O kadar çok ki! Yalnız biliyorsunuz anılar, özellikle öğrencilik anıları sadece kendinize değil, çevrenizdeki kişilere de ilişkin oluyor. Bu nedenle kimsenin kişisel verilerini paylaşmak istemem. Yalnız şu kadarını söyleyeyim: Öğrencilik yaşamımda çok sevdiğim arkadaşlarım oldu, lise arkadaşlarımla hâlen sık sık görüşüyoruz. Hatta bu röportaj biter bitmez onlarla anılarımızı yad edeceğimiz bir buluşma ayarlayacağım.





**Coşkun
SAMANCI**
2001 mezunu

20 Ağustos 1983 tarihinde Erzurum'da doğan Coşkun Samancı, ortaokul ve lise öğrenimini Özel Arı Okullarında tamamladı. 2007 yılında Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu. İş yaşamına Samancı Hukuk Bürosu'nda serbest avukat olarak devam etmektedir. Ayrıca 11 Haziran 2023 tarihinden beri Ankara Fenerbahçeli İş İnsanları Derneği (AFİDER) Başkanı olarak görevine devam etmektedir.

MİRAS TAKSİM [PAYLAŞMA] SÖZLEŞMESİ NEDİR?

Miras Taksim Sözleşmesi, mirasçıların tamamının bir araya gelerek oluşturdukları yazılı bir belge aracılığıyla terekeye dahil olan mal varlığını kendi aralarında adil bir şekilde paylaşımlarını sağlayan bir sözleşme türüdür. Bu sözleşme, mirasçıların kendilerine devredilen miras üzerinde sahip oldukları haklara dayanarak nasıl tasarrufta bulunabilecekleri ve toplam mirasın aralarında nasıl bölüşüleceği konularında rehberlik sağlar.

Özetle miras taksim sözleşmesi, miras sürecini düzenleyen bir belge olup tapusuz taşınmazlar da dahil olmak üzere çeşitli miras hukuku unsurlarını içermektedir. Bu sözleşme, mirasçılar arasında potansiyel anlaşmazlıkları önlemek ve mirasın adil bir şekilde dağıtılmasını sağlamak amacıyla hazırlanır.

Miras Taksim Sözleşmesi, mirasçılarının payları üzerindeki haklarını bir araya getirerek mirasın nasıl ve hangi şekilde paylaşılacağına dair ortak bir iradeyle karar almaya yönelik bir amaca hizmet eder. Mevzuatımızda 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu, miras paylaşımına ilişkin detayları içeren 676'ncı maddesi ve devamındaki hükümlerle miras taksim sözleşmesi sürecini düzenlemiştir. Özellikle 676'ncı madde, "Paylaşma Sözleşmesi" başlığı altında miras taksim sözleşmesinin geçerliliği için yazılı bir belgenin zorunlu olduğunu belirtmiştir. Bu düzenleme, miras taksim sürecinde taraflar arasındaki anlaşmazlıkları önlemek ve şeffaf bir miras paylaşımı sağlamak amacıyla yapılmıştır. Kanunun ilgili maddesine bakacak olursak:

"Mirasçılar arasında payların oluşturulması ve fiilen alınması veya aralarında yapacakları paylaşma sözleşmesi mirasçıları bağlar.

Paylaşma sözleşmesiyle mirasçılar, tereke mallarının tamamı veya bir kısmı üzerindeki elbirliği mülkiyetinin miras payları oranında paylı mülkiyete dönüştürülmesini de kabul edebilirler.

Paylaşma sözleşmesinin geçerliliği yazılı şekilde yapılmasına bağlıdır."

Mirasçılar arasında payların belirlenmesi ve bu payların fiilen alınması veya miras taksim [paylaşma] sözleşmesi ile düzenlenmesi, mirasçılar arasında hukuki bir bağ kurar. Miras taksimi, mirasçıların tereke mal varlığının tamamı veya bir kısmı üzerindeki elbirliği mülkiyetini, miras payları oranında paylı mülkiyete dönüştürmeyi kabul etmelerine olanak tanır.

Miras taksim sözleşmesiyle mirasçılar tereke mallarını belirli oranlarda paylaşma konusunda anlaşma sağlarlar. Bu sözleşme ile bir mirasçı, kendi payını başka bir mirasçıya devredebilir veya belirli varlıkları karşılıklı olarak takas edebilir. Aynı zamanda, mirasçılar, elbirliği mülkiyetine sahip oldukları mal varlığını paylı mülkiyete dönüştürmeyi kabul ederek miras paylarını daha belirgin bir şekilde tanımlarlar.

Ancak, bu sözleşmenin hukuki geçerliliği yazılı bir şekilde yapılmasına bağlıdır. Taraflar arasındaki anlaşmanın belgelendirilmesi, tarafların haklarını ve sorumluluklarını net bir şekilde ortaya koymak amacıyla önemlidir. Bu nedenle mirasçılar arasında yapılan paylaşma sözleşmesi, yazılı olarak düzenlenmelidir, böylece sözleşmenin geçerliliği sağlanır ve ileride olası anlaşmazlıkların önüne geçilmiş olur.



Adi Yazılı Miras Taksim Sözleşmesi

Adi yazılı miras taksim sözleşmesi, mirasçılar arasında yapılan ve yazılı bir belge ile ifade edilen bir anlaşmadır. Bu tür sözleşme, genellikle basit bir dil kullanılarak kaleme alınır ve taraflar arasında miras bırakanın varlıklarının paylaşımını düzenler. Sözleşmenin ana özellikleri şunlardır:

- Miras taksim sürecinde, mirasçılar varlıkların paylaşımı konusunda bir anlaşmaya varmak amacıyla bir araya gelirler. Bu anlaşma, genellikle kâğıt ve kalem kullanılarak basit bir yazı ile ifade edilir. Adi yazılı miras taksim sözleşmesi, hukuki bir belge olmasına rağmen karmaşık hukuki terimler içermez; aksine, anlaşmanın anlaşılır ve açık bir şekilde ifade edilmesine odaklanır.
- Sözleşme, tarafların tercihine bağlı olarak el yazısıyla ya da bilgisayar ortamında yazılabilir. Önemli olan, tarafların anlaşmayı açık ve net bir biçimde ifade etmeleridir. Sözleşme metni, miras bırakanın varlıklarının nasıl paylaşılacağını ve mirasçıların bu paylaşıma nasıl katılacaklarını belirler.
- Adi yazılı miras taksim sözleşmesinin geçerliliği için yazılı bir belge olma şartı aranır. Bu belge, tarafların imzalarını içermeli ve tarafların iradelerini açıkça ifade etmelerini sağlamalıdır. Genellikle resmî bir şekilde düzenlenmese de, bu tür sözleşmenin geçerli sayılabilmesi için tarafların iradesini yansıtan bir belge olması önemlidir.
- Son olarak, adi yazılı miras taksim sözleşmesi, taraflar arasındaki anlaşmazlıkları önlemek ve miras paylaşımını düzenlemek amacıyla kullanılır. Ancak hukuki konularda daha fazla güvence sağlamak isteyen mirasçılar için noter onaylı bir miras taksim sözleşmesi tercih edilebilir.



Noterde Yapılan Resmî Miras Taksim Sözleşmesi

Resmî miras taksimi, mirasçılar arasında gerçekleşen miras paylaşımının noter huzurunda düzenlenen yazılı bir belgesidir. Bu sözleşme, miras bırakanın varlıklarının paylaşımını belirlemek, düzenlemek ve taraflar arasında bir anlaşma oluşturmak amacıyla kullanılır. Bu sözleşmenin temel özellikleri şu şekildedir:

Sözleşme, noter tarafından hazırlanır ve taraflar arasında imzalanır. Noter, tarafları hukuki açıdan bilgilendirir, gerekli açıklamaları yapar ve sözleşmenin yasal gerekliliklere uygunluğunu sağlar. Taraflar, sözleşmeyi noter huzurunda imzalar ve noter, bu imzaların gerçek olduğunu onaylar. Böylece sözleşme taraflar arasında hukuki bir bağlayıcılık kazanır.

Resmî miras taksim sözleşmesinin noter huzurunda düzenlenmesi, belgenin yasal geçerliliğini ve güvenilirliğini artırır. Noter, tarafların iradelerini doğrulayarak sözleşmenin güvenilir bir belge olduğunu onaylar. Ayrıca, noter tarafından düzenlenen sözleşme tescil edilir, yani resmî bir kayıt altına alınır. Bu, belgenin kaybolma riskini azaltır ve sözleşmenin geçerliliğini ispatlamak için güvenilir bir delil sunar.

Tarafların imzalarının noter tarafından onaylanması, ilerleyen dönemlerde imza inkarı ihtimalini azaltır. Bu, sözleşmenin taraflar arasında daha güçlü bir hukuki bağ oluşturmasını sağlar. Noter, sözleşmenin içeriğinin hukuki standartlara uygunluğunu kontrol eder ve belgenin hukuki gerekliliklere uygun olduğunu doğrular.

Sonuç olarak resmî miras taksim sözleşmesi noter huzurunda düzenlendiği için taraflar arasında daha fazla güven sağlar ve belgenin hukuki geçerliliğini güçlendirir. Tarafların haklarını koruma ve miras paylaşımını düzenleme amacı taşıyan bu tür sözleşmeler, hukuki açıdan sağlam bir temele dayanır.

Kanunun 676'ncı maddesinde "Paylaşma Sözleşmesi" başlığı altında yapılan düzenlemeye göre taksim sözleşmesinin yazılı olması şekli geçerlilik şartı olarak kabul edilmiştir. Yazılı olması yeterli olup resmî şekilde yani noterde yapılması zorunluğuyoktur. 



Deniz KÜZECİ TURA

2001 mezunu

23 Nisan 1984 doğumlu ve tüm eğitim hayatını Arı Okullarında tamamlayan Deniz Küzeci, 2001 yılı mezunu. Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olduktan ve yurt dışında çeşitli çalışmalar gerçekleştirdikten sonra, yüksek lisans eğitimini Ankara Üniversitesi Avrupa Birliği ve Uluslararası Ekonomik İlişkiler ana bilim dalında tamamladı. BITES Savunma ve Havacılık Teknolojileri şirketinde hukuk müşaviri olarak çalışmalarına devam eden Deniz Küzeci'nin aynı zamanda hobi olarak yürüttüğü ve seyahat yazılarını paylaştığı www.miskinmirket.com adında bir web sitesi ve @miskinmirket adlı bir Instagram hesabı bulunuyor.

LİZBON'UN RUHU

Portekiz'e adım attığım anda hissettiğim ilk şey, bu ülkenin sıradan bir Avrupa ülkesi olmadığıydı. Avrupa haritasının sol köşesine sıkışmış, kendi hâlinde bir Akdeniz ülkesi gibi zihnimde yer eden Portekiz, aslında hem kültürel hem de iklim olarak bulunduğu kıtanın prototipinden oldukça uzak bir ülke. Lizbon ise Portekiz'in tarihinin, kültürünün ve gündelik yaşamının iç içe geçtiği, her köşesi geçmişten bir iz taşıırken her ayrıntısı bugünün enerjisini yansıtan bir şehir.

Tarihin İzleri

Şehir, tarih boyunca hem ihtişamın hem de yıkımın sahnesi olmuş. Coğrafi Keşifler Çağı'nda limanı dünyanın dört bir yanından gelen baharat, altın ve ipeklerle dolup taşarken 1755'teki büyük deprem her şeyi yerle bir etmiş. Bu felaket yalnızca Lizbon'u değil, Avrupa düşüncesini de sarsmış; yıkıcı depremin ardından filozoflar kader, Tanrı ve insanın kırılganlığı üzerine tartışmaya başlamış. Fakat Marki de Pombal'ın planlı yeniden inşası, Lizbon'a bugün hâlâ görülen geniş meydanları ve düzenli şehir planını kazandırmış. Zira Praça do Comércio'da (Ticaret Meydanı) dolaşırken hem yıkımın izlerini hem de yeniden doğuşunu hissedebiliyorsunuz.

20. yüzyılda ise Lizbon'un taşları bu kez Salazar diktatörlüğünün gölgesinde kalmış. Uzun yıllar süren baskıcı yönetim, halkı sessizliğe mahkûm etmiş. Ama 1974'te işler değişmiş ve Karanfil Devrimi adıyla anılan barışçıl halk hareketi, Carmo Meydanı'nda bir ihtilale dönüşmüştü. Bu değişimin en büyük sembollerinden biri, o dönemde bir restoranda çalışan Celeste Caeiro'nun karanfilleri olmuş. Restoran kapalı olduğu için elinde kalan çiçekleri bozulmasın diye sepete doldurup meydana götüren Caeiro, kimi kaynaklara göre bir askere sigara karşılığında para yerine karanfil vermiş. Asker bu çiçeği silahının namlusuna takınca meydandaki diğer askerler ve halk da aynı şeyi yapmış. Halkın katılımıyla askeri darbe olmaktan çıkıp bir halk devrimine dönüşen ve adını hanımefendinin bu kırmızı çiçeklerinden alan Karanfil Devrimi, Portekiz'de demokrasiye geçiş dönemini başlatmış. Devrimin her yıl dönümünde Terracos de Carmo'da onur konuğu olarak karşılanan Celeste Caeiro, 50. yıl dönümünden kısa bir süre sonra vefat etmiş. Meydanda durduğunuzda hâlâ o çiçeklerin rengini ve kokusunu hissedebiliyorsunuz.

İklimi ve Şişe Mantarları

Ülkenin ve şehrin tarihine ilişkin kısa bir bilgi edindikten sonra, her zaman olduğu gibi Lizbon'u adım adım yürüyerek keşfetmeye başladım. Havanın anlık değişimlerini fark ettiğimde ise bir Akdeniz şehrinde değil, tamamıyla okyanus kenarında kurulmuş bir ülkede olduğumu anladım. Günlük güneşlik, sıcak bir bahar havası bir anda değişiyor; şiddetli rüzgârla mücadele ederken az sonra bastıran yağmurdan korunmaya çalışıyorsunuz. Portekizlilerin son derece olağan karşıladığı bu değişimlere ben de hızlıca ayak uydurmak zorunda kaldım ve zihnimin nasıl böyle bir algı yanılsamasına sebebiyet verdiğine şaşırdım.

Şehrin merkezinde dolaşırken dikkatimi şarap şişesi mantarından yapılmış çantalar, ayakkabılar, hatta takılar çekti. Turizmden ve yabancı yatırımlardan ciddi gelir elde eden ülkenin asıl gelir kaynağının şişe mantarı olduğunu öğrenmek beni şaşırttı. Nüfusun büyük kısmı kıyı şeridinde yaşıyor ve kıyı ile İspanya sınırı arasındaki yaklaşık 2,5 milyon hektarlık alanda şarap bağlarının yanı sıra mantar meşesi yetiştiriliyor. Bu ağaçların kabuklarından elde edilen şişe mantarları, ülke gelirlerinin yaklaşık %50'sini oluşturuyor. Ekonomi için hayati olan bu ürünün Portekizliler için bir kimlik ögesine dönüştüğünü rahatlıkla söyleyebilirim.



Yokuşları Aşmanın Yolları

Lizbon oldukça engebeli bir şehir. Dünyaca ünlü sarı tramvaylarının bazıları yalnızca belirli yokuşları inip çıkmak için tasarlanmış. Dolayısıyla yürümekten yorulduğumda bu nostaljik tramvaylara binmek büyük bir keyif oldu. Yine de turistik olmaları sebebiyle başlangıç ve bitiş duraklarında uzun kuyruklar oluşabiliyor; bu da evlerine gitmeye çalışan yerel halk için sıkıntı yaratıyor. Böyle durumlarda bir iki durak yürüyerek daha sakın bir istasyondan binmek çok daha zahmetsiz. Bu bilgiyi not edin; gittiğinizde bana hak vereceksiniz.

Tramvaylar gibi nostaljik toplu taşımaları kullanmayı çok seviyorum. Bu araçların sizi anında geçmişe götürme özelliği var. Hele pencere kenarında oturduysanız, şehri yavaş yavaş seyretmek, günlük yaşamına devam eden şehirliileri gözlemlemek çok keyifli. Yolcuların sergiledikleri tavırlar ise bulunduğunuz şehrin kültürünü anlamak için en güzel yollardan biri. Türkiye’de de eskiden birçok şehirde tramvay hatları olduğunu, ancak kabloların şehirleri çirkinleştirdiği gerekçesiyle kaldırıldığını hatırlayınca bir hüzünleniyorum. Zira kim şu an Amsterdam’ın, Viyana’nın veya Lizbon’un tramvay kabloları sebebiyle çirkin olduğunu söyleyebilir ki...

Sarı tramvayların yanı sıra şehrin bir diğer simgesi Santa Justa Asansörü. 1902’de açılan bu neo-Gotik yapı, Eyfel Kulesi’ni tasarlayan Gustave Eiffel’in öğrencisi Raoul Mesnier de Ponsard tarafından yapılmış. Baixa ile Bairro Alto’yu birbirine bağlayan asansör, işlevsel olduğu kadar zarif bir süs de. Ahşap kabinlerle yukarı çıkarken demir işlemelerden gözüken gökyüzü insana zamanda yolculuk hissi veriyor.

Tepeye ulaştığınızda Lizbon’un kırmızı kiremitli çatılarını ve Tejo Nehri’nin parıltısını izlemek tarifsiz bir keyif. Yerel rehberimizden öğrendiğime göre asansör, aslında tepelik bölgelerde yaşayan şehrin zenginlerinin merkeze rahatça ulaşabilmesi için yapılmış. Eğer uzun kuyruklarda beklemek istemezseniz Rossio metro istasyonunun merdivenlerinden çıkarak asansörün arkasındaki bağlantı köprüsünü kullanabilir, aynı manzaranın tadını sırasız çıkarabilirsiniz.

Asansörün yukarisından baktığınızda Lizbon’un Arnavut kaldırımları hemen dikkatinizi çekecektir. Calçada portuguesa olarak bilinen bu kaldırımlar sıradan taş döşemeler değil; el işçiliğiyle yaratılmış bir sanat geleneği. Siyah bazalt ve beyaz kalker taşlarıyla yapılan mozaikler, sokaklara dalga, yıldız ve geometrik desenler taşıyor. Yağmurlu havalarda oldukça kaygan olsalar da Lizbon’u tanımanın en gerçek yollarından biri bu taşların üzerinde yürümek.

Bugün Lizbon’da, geçmişle bugün arasında bir köprü kurulmaya çalışılıyor diyebiliriz. Son yıllarda aldığı destekler ve yatırımlar ile şehrin birçok merkezinde, geçmişten bugüne zar zor ayakta kalarak harabe hâlini almış yapıların restorasyonunu görebilirsiniz. Şehrin mimarisi, Gotik kiliselerden Manuelin tarzı denizci anıtlarına (ki buradaki mimari Manuel’in adı ile anılıyor), Art Nouveau balkonlardan modern yapılarla çevrili meydanlara kadar katman katman geçmişten bir an yaşıyor. Dar sokakları süsleyen renkli azulejo fayansları, evlerin günlük hayatına bile sanat katıyor. Sadece evlerde değil meydanlarda da karşınıza çıkacak azulejo ile bezenmiş duvarların detaylarında kendinizi kaybedebilirsiniz.



Günlük Yaşam

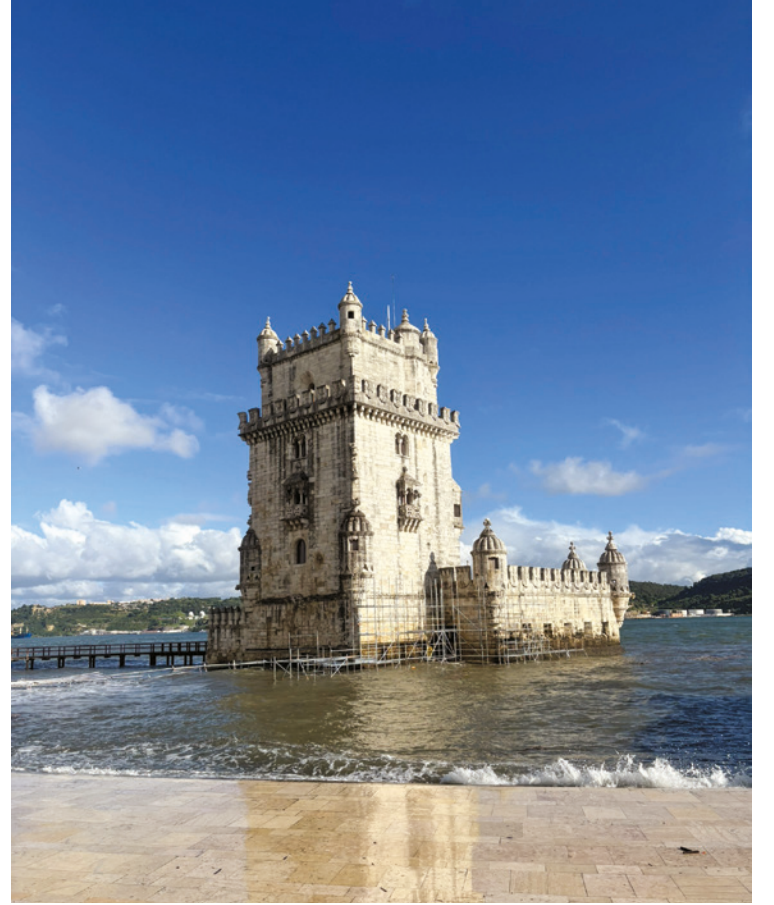
Gündelik yaşamın ritmini hissetmek için kokuları takip etmek yeterli. Sabahları kahve dükkânlarından yayılan taze pişmiş pastel de nata kokusu, günün en tatlı habercisi. Üzerine tarçın serpilmiş bu yumurtalı muhallebi tartını doğduğu yerde tatmak isterseniz Belem'deki ünlü Pasteis de Belem'i mutlaka ziyaret etmelisiniz. Gitmişken Belem'deki kuleye bakıp Vasco da Gama'nın Hindistan'a açıldığı günleri veya Jerónimos Manastırı'nın ince işlemeli taşlarında ise Portekiz'in keşiflerle yolu tarihini hayalinizde canlandırabilirsiniz.

Akşamüstü saatlerinde ise şehir Terracos de Carmo'dan ya da Miradouro de Santa Catarina'dan gün batımını izlemeye gelenlerle doluyor. Gece olduğunda ise sokakların atmosferi değişiyor. Alfama'nın dar sokaklarından yükselen Fado ezgileri, hüznle karışık bir gururu taşıyor. Bugün yine oldukça turistik bir etkinlik olan Fado (bir nevi ağıt) ne kadar turistik olursa olsun deneyimlemekten pişman olmayacağınız bir etkinlik diye düşünüyorum. Bairro Alto'da ise barların ve kafelerin enerjisi şehre canlı bir nefes katıyor. Bir yanda Fado'dan yükselen geçmişin hüznü, diğer yanda bugünün coşkusu çarpışıyor.

Yeniden Doğan Şehir

Lizbon bana sadece taşlardan ve anıtlardan ibaret bir hikâye anlatmadı. Burada tarihin günlük yaşamın içine sindiğini, şehrin hâlâ değişim içinde olduğunu hissettim. Bu yüzden yazımda, internette kolayca bulabileceğiniz "nerede ne yenir, neresi gezilir" listelerinden ziyade, Lizbon'un bana ne

hissettirdiğini anlatmak istedim. Lizbon, geçmişle barışmış, yaralarını gizlememiş, her defasında yeniden doğmayı başarmış bir şehir. Bu yüzden yeniden doğmayı bilen bir şehrin tarihi, kültürü ve gündelik yaşamı arasında adım adım dolaşmanın sizin de hoşunuza gideceğine inanıyorum. 🍷





Elif Güliz BAYRAM 1995 mezunu

“1978’de dünyaya ağlayarak 'merhaba' diyen bendeniz, sonrasında hep güldüm. Arada bir gözyaşlarıyla karışık da olsa hep gülümsemek ilacım oldu tüm kederlere, dertlere. Hayat bir oyundur. Kimi zaman dram, Kimi zaman komedi, Kimi zaman trajedi, Kimi zaman polisiyedir, ama hep eğlenmek içindir. Her anından zevk alınmalıdır, o anların tekrarı hiç yoktur. Hayallerimin peşinden koşup onları hep yakaladım. Hayal kurmaktan hiç vazgeçmedim, maratonum devam ediyor...”

EYLÜL’DE GEL...

Çocukluğumdan bu yana benim için yeni yıl demek neden bilmem takvimde 31 Aralık’ın 1 Ocak’a döndüğü o gün değildir. Okulun açıldığı o ilk gündür yeni yıl... Ki 30 yıl önce liseden mezun olmuş biri olarak bunun şimdi 47 yaşındaki hâlimde de hâlen geçerli olmasına kendim bile bir anlam veremem.

Okulda ilk zilin çalınacağı günün heyecanı sararken milyonları ve ben çocuğu okula gidecek o milyonlar içinde de yer almazken [çünkü çocuğum yok] kırtasiyelere gelen yeni ürünler, hatta marketlerde dahi yeni eğitim öğretim yılı için genişletilmiş kırtasiye bölümleri beni de o heyecana ortak ediyor... Tıpkı öğrencilik yıllarımdaki gibi...

Geriye dönüp baktığımda da benim için en mutlu, en güzel günlerin geliyordu okulun yeniden açılacağı o günler. Arkadaşlarıma kavuşmak, mis kokulu silgilerim, güzel kalemlerim, defterlerim ve kitaplarımla yeniden buluşmak mutluluğumu, heyecanı artırırdı...

Çok çalışkan bir öğrenci olduğum için mi okulu çok severdim diye düşündüğümde aslında değildim de galiba... Hiç zayıf notum yoktu belki ama çok ders çalışan bir çocuk da değildim. Hatta öyle ki dersi mutlaka televizyon karşısında çalışırdım. Sessizlikte çalışmam mümkün olmazdı. Televizyon karşısında değilsem teypte çalan müzikle ders çalışırdım. İlla bir ses eşlik etmeliydi bana ki ben ödevlerimi yapabileyim.

Bu arada çok gariptir ama geçen gün yeğenim Ece Balım ile konuşurken okuldaki ders ve teneffüs saatlerini hâlâ hatırladığımı fark ettim. Sabah ilk ders 8.30'da başlar, 9.15'te biter, 10 dakikalık teneffüsün ardından 9.25'te 2. ders başlar veeee 20 dakikalık teneffüs saat 10.10'da geliverir. Bu bizim için patatesli kaşarlı tost ve kakaolu süt saati demektir. [Bu arada hatırlar mısınız o zaman okulda bize süt dağıtılırdı. Sade, çilekli, muzlu, kakaolu süt... Ben kakaolu dışındakileri sevmezdim arkadaşlarıma verirdim. Hâlen de sevmem ama ne yalan söyleyeyim şimdiki kakaolu sütlerde o zamandakilerin tadı yok...] 10.30'da 3. dersimiz başlar, 11.15'te yine bir 10 dakikalık teneffüs ardından 11.25'te 4. ders, 12.10'da 10 dakikalık teneffüs, 12.20'de 5. ders ve 13.05'te öğle arası... 50 dakika... Ve patatesli hamburger saati, hava güzelse bahçede yürüyüş, hava soğuksa okul koridorlarında sohbet zamanı demektir... 13.55'te öğleden sonranın ilk, günün 6. dersi başlar, 14.40'ta biter, 10 dakikalık teneffüsün ardından 14.50'de 7. ve son ders başlar ve 15.35'te derslerimiz biter... Ve servislerimize biner evlerimize döneriz... [Hiç tereddütsüz bu saatleri hatırlamak ve gün içinde saate baktığımda hâlen yıllar öncesine gitmek ne güzel bir nostalji...]

Eve gelir gelmez çantayı bir kenara atıp televizyon açılır... Susam Sokağı izlenir, çizgi film kuşağının [korkuyla izlediğimiz Clementine'i hatırlayan kaç kişiyiz?] ardından o dönemin popüler soap operalarına geçilir... Hayat Ağacı, Zenginler de Ağlar, Yıldızlara Ulaşmak, Manuela, Yalan Rüzgarı, Cesur ve Güzeli... Ben bu arada ödevlerimi de yapmaya başlarım. Sonra annem işten gelir, babam da biraz daha geç olmakla birlikte eve gelir ve akşam yemeği yenir. Ardından Adile Naşit'in programı izlenirken yatma saatimizi "Haydi kuzucuklarım yatağa" diyerek Adile Teyzemiz söyler... Ve biz kuzucuklar sabah erkenden kalkmak üzere yataklarımıza gideriz... Ne naif, ne saf çocuklarmışız diyorum... Şimdilerde anneler babalar çocuklarına zor söz geçirirken bizler televizyondan seslenen Adile Teyzemizi dinlerdik...

Gerçekten bizim kuşağın ebeveynlerinin işi bizim kuşaktan kolaymış galiba...

Ve şimdi yine aylardan Eylül... Mevsimlerden yaza veda... Ve benim için yılın Alpay'ın o muhteşem sesinden "Eylül'de Gel" şarkısı eşliğinde okula gitme zamanı... Aslında bir sevgiliyle yaz tatilinde ayrı düşmeye dair duyguları anlatırken benim için okuldan ayrı düşmek ve Eylül'de okula kavuşmak için söylediğim bir şarkıydı hep, hâlen de öyledir... Şu anda gidecek bir okulum olmasa da... Yılın en güzel zamanıdır Eylül çünkü okul zamanı gelmiştir... Elif'in yeni yılı başlamıştır... O zaman ne diyoruz... Eylül'de gel... 

EYLÜL'DE GEL

Tatil geldiği zaman
Ağlarım ben inan
Gidiyorsun işte
Arkana bakmadan
Nasıl geçer bu yaz
Ne olur bana yaz
Sen, sen, sen
Sen bir ömre bedel
Yok, yok, yok
Gitme, gitme gel
Eylül'de gel
Okul yolu sensiz
Ölüm kadar sessiz
Geçtim o yoldan dün
İçim doldu hüznün
Yapraklar solarken
Adını anarken
Bekletme ne olur
Gelmek zamanı gel
Yok, yok, yok
Gitme, gitme gel
Eylül'de gel
Eylül'de okul yoluna
Konuşmadan yürüyelim
Gireyim koluna
Görenler dönmüş
Hem de mutlu diyecekler
Ağaçlar sevinçten başımıza
Konfeti gibi yaprak dökülecekler
Yaprak dökcekler



**Elif
KOCA**
1997 mezunu

6 Mayıs 1979, Ankara doğumlu Elif Koca; ilkokul, ortaokul ve lise öğrenimini Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Başkent Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünü bitirdi.

Elif Koca, profesyonel yaşamını Securitas Güvenlik Hizmetleri'nde Türkiye Kurumsal İletişim Müdürü olarak sürdürüyor.

YOKSA SİZ HÂLÂ ŞANSI 4 YAPRAKLI YONCADA MI ARIYORSUNUZ?

Genelde yaprakları kalbe benzeyen, yeşil bir bitki olan yoncanın 4 yapraklı olanı Keltler zamanından günümüze kadar şansın bir sembolü olarak gelmiş. Peki neden şans bu minik, yeşil bitkiye atfetmişler peki? Çünkü doğaya ve sembollere büyük anlamlar yükleyen Keltler 4 yapraklı yoncanın doğada nadir bulunmasından dolayı onu olağanüstü olarak yorumlamış ve doğada nadir bulunana atfedilen kutsallık değerini yüklemişler. Gel zaman, git zaman 4 yapraklı yonca şans sembolü olmuş ve günümüze kadar gelmiş.

Gerçekten ne kadar nadirmiş peki bu 4 yapraklı yonca? 2017’de 5,7 milyon yoncada yapılan bir araştırmada 4 yapraklı yoncanın 5076’da 1 olduğu bulunmuş! 5 yapraklının da 24.390’da 1 ve 6 yapraklının da 312.500’de 1. (6’yı bulan bu durumda süper ötesi şanslı diyebilir miyiz?) Keltler bu durumu bilse ne olurdu acaba? Her neyse... 2018’de Amerika’da Katie Borka adında 11 yaşında bir kız, 1 saatte 166 tane 4 yapraklı yonca toplamış ve Guinness Dünya Rekoru rekor kırmış. (Peki Katie Borka Keltler zamanında yaşasaydı nadir bulunan yonca özelliği kaybeder miydi acaba?)

Aslında sembolleri şans ögesi olarak görmede psikolojik destek devreye giriyor, biz bir şeylere anlam yüklemek istiyoruz ve hooop tamam oldu, bitti. Batıl inançların çıkış noktasına benziyor, insanların bilinmeyen karşısında güven, kontrol ve anlam arayışında imdada yetişen batıl inançlar. Gizemli güçler içeren semboller de bunun bir parçası ve bu semboller plasebo etkisi yaratmakta çok güçlüler. Bazen o at nalının, yoncanın veya bir rakamın bize şans kapılarını sonuna kadar açtığına inanabiliriz... Ve şans hep bizden yana olabilir. Peki siz kendinizi ne kadar şanslı görüyorsunuz? Dilerim bu soruyu ÇOK şanslı diye cevaplamıyorsanız bile şanslıyım diye cevaplıyorsunuzdur çünkü her şey gibi bu şans durumu da bizde biten bir durum! İster yonca ister nal işin içinde olsun, bu konuya inancımız yoksa şansı yakalayamayız, sonuç olarak şans aslında biziz demek yanlış olmaz.

Hadi şans için Türk Dil Kurumu ne diyor bir bakalım? Şansın iki tanımını yapmış, birisi; bir kimsenin bilgi ve emeğinden çok rastlantı sonucu elde ettiği elverişli durum, baht. Diğeri de “bir olayın olabilirliği” imiş. TDK de işin içine bir gizem serpiştirmiş ve baht demiş baksanıza.

Şans, ölçülenmesi çok zor, kültürden, toplumdan, yaşamışlıklardan yola çıkılarak, şekillenerek anlam bulan bir kavram. Bir tarafta şans diğeri tarafta şanssızlık oluveriyor ya da birine göre şans olarak görünen konu diğeri için hiç bir şey ifade etmiyor. Kişinin kafa yapısına, psikolojine göre kendini nasıl gördüğü de önemli bir etken. Kısacası çok yönlü, görelî bir kavram yani tek başına tek bir anlamı olmayan; başka şeylerle kıyaslandığında anlam kazanan bir kavram diyebiliriz. Örneğin başta şanssızlık olarak nitelendirdiğimiz bir durum bir süre sonra aslında bizim için harika bir şans olduğunu görebiliriz, yada tam tersi... Bir düşünün bakın en az bir tane aklınıza gelmiştir bile şu anda.

Şans her koşulda geçerli olan, mutlak bir şey değildir, beklentiler, bakış açısı, verilen emek, harcaman zaman kısacası her şey sürecin gidişatını etkiler. Roma İmparatorluğu döneminde yaşamış filozof, devlet adamı ve oyun yazarı

olan Lucius Annaeus Seneca şansını yalnızca dışsal bir faktör değil, aynı zamanda bireysel hazırlık ve farkındalıkla ilişkili bir olgu olarak değerlendirir. Şansın kör bir rastlantı olmadığını savunan Seneca “Şans, hazırlıkla fırsatın buluşmasıdır.” der. Buna güzel bir örnek olarak tesadüfün, bilimsel dikkat ve tecrübeyle bir araya gelip şans eseri Penisilin’in keşfedilmesini verebiliriz. 1928 senesinde İskoç bilim insanı Alexander Fleming, laboratuvarında çalıştığı Staphylococcus aureus bakterilerinin bulunduğu bazı Petri kaplarını temizlemeden bırakmış ve bir süre sonra laboratuvara döndüğünde temizlemeden bıraktığı petri kaplarında küf mantarının bakterilerin üzerine yayıldığını, küfün etrafındaki bakterilerin öldüğünü anlamış ve bu maddeye Penisilin adını vermiştir. Ne büyük şans değil mi?

Şans çok boyutlu bir olgu olarak değerlendirilebilir. Bir yanda rastlantılar, olasılıklar, diğeri yandan bireyin yaşamsal deneyimleriyle içinde olduğu kültürel değerler yaşanan durumun bir şans mı şanssızlık mı olduğunu etkiler. Yakın geçmişten bir araştırma da aslında bizlere bu şans işinin bizde bittiğini gösteren nitelikte, Luck Factor!

Modern psikolojinin önemli isimlerden İngiliz Richard Wiseman 1990’ların sonunda bir projeye başlıyor. İnsanların neden kendilerini şanslı/şansız gördüklerini araştırdığı Luck Factor projesi yaklaşık 10 yıl boyunca 400’ün üzerinde gönüllü ile anketler, deneyler ve görüşmelerle gerçekleştiriliyor. 2003 senesinde rapor yayımlanıyor. [Merak edenler için bkz. <https://richardwiseman.wordpress.com/> ve “The Luck Factor: The Scientific Study of the Lucky Mind”]

Kendini çok şanslı ve çok şansız olarak tanımlayan gruplar arasında yapılan çalışmalardan ortaya çıkan sonuç ise şöyle:

Kendinin çok şanslı olduğunu düşünenlerin, çok şanssız olduğunu düşünen gruba göre gerçekten şanslı yakaladıkları, başarılı oldukları!

Bu durum şansın yalnızca dışsal bir rastlantı olmadığını; kişisel tutumun (şanslı ya da şanssız hissetmenin), bilişsel dikkat ve farkındalık üzerinde somut etkileri olduğunu göstermiş. Yanlarında şanslı kalemleri, kolyeleri, yoncaları var mıydı bilemeyiz fakat kendilerinin şanslı olduklarına inançlarıyla plasebonun ve pozitif düşünce etkisini göstermiş diyebiliriz bence. Sonuçta yazımın başında da belirttiğim gibi konu tamamıyla bizlik. 4 yapraklı yoncayı bulmaya ihtiyacımız yok. Elimizden geleni yapıyorsak, şansa inanıp olanın içinde şanslı görmeye çalışmalıyız sonuçta şanssızlık diye görünen şey aslında büyük bir şans yakalamak için olabilir... Konu durma nereden baktığımız.

Sevgi ve saygılarımla. 



**Hatice
Kübra
KÖMÜRCÜ**
2013 mezunu

1995 yılında Ankara'da doğan Hatice Kübra Kömürcü, ilköğretim eğitimini Ankara International Pre and Primary School'da tamamlamış, ortaokul ve lise öğrenimini ise Özel Arı Okullarında tam burslu olarak sürdürmüştür. Lisans eğitimini Gazi Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümünde yüksek onur derecesiyle bitirmiş, Ankara Üniversitesinde aynı alanda tezli yüksek lisans derecesi elde etmiştir.

Profesyonel hayatına Erzurum Aziziye ve Keçiören Belediyelerinin 360° Sanal Tur projelerinde sunucu olarak adım atan Kömürcü, 2021 yılında Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir lisede psikolojik danışmanlık stajını tamamlamıştır. Aynı yıl TRT Genel Müdürlüğünde Yapım ve Yayın Uzman Yardımcısı olarak göreve başlamış; TRT Türk Kanal Koordinatörlüğünde yayım akışının stratejik planlanması, kamu diplomasisi faaliyetlerinin raporlanması, kurumsal sosyal medya hesaplarının yönetimi ve marka temsili sorumluluklarını üstlenmiştir.

TRT ve farklı kurumların düzenlediği eğitim ve atölye programlarıyla kendini sürekli geliştiren Kömürcü, bugün yayıncılık, dijital medya ve psikolojik danışmanlık alanlarını birleştiren kariyer yolculuğunu sürdürmektedir. Kömürcü evli ve bir çocuk annesidir.

KALABALIKLAR İÇİNDE TEK BAŞINA: SOSYOTELİZM VE MODERN İLİŞKİLERİN DÖNÜŞÜMÜ

Bir kafede yan yana oturan iki insan düşünün; biri telefon ekranına gömülmüş, diğeri bakışlarını pencereden dışarıya bırakmış. Aynı masada oturuyor gibi görünseler de aslında çok farklı dünyalara dalmışlar. Bu tür manzaralar artık o kadar yaygın ki, çoğu zaman fark bile etmiyoruz.

Birkaç yıl önce bu sessizlik tuhaf karşılanabilirdi ancak şimdi neredeyse norm hâline geldi. Bu sıradan gibi görünen sahne, günümüzün dikkat çeken sosyal alışkanlıklarından birine işaret ediyor: Sosyotelizm. Henüz göreceli olarak yeni sayılabilecek bu kavram, dijital çağın sosyal dinamiklerini anlamamız için oldukça önemli bir anahtar.

“Peki, sosyotelizm tam olarak ne anlama geliyor?” Sosyotelizm, kişilerin fiziksel olarak aynı ortamda bulunmalarına rağmen dikkatlerini birbirlerine değil, cep telefonlarına yöneltmeleri anlamına geliyor. Uluslararası literatürde bu davranış “phubbing” [phone + snubbing] olarak tanımlanmakta. Türkçede doğrudan bir karşılığı olmasa da “telefonla birini görmezden gelmek” veya “yüz çevirmek” ifadeleri durumu özetliyor. Bu davranış biçimi, hepimizin farkında olmadan sıkça yer aldığı bir sosyal gerçeklik hâline gelmiş durumda. Ailece televizyon izlerken herkesin ayrı bir ekranla meşgul olduğu anlar, bir arkadaş buluşmasında karşıdakinin sizinle değil, gelen bildirimle odaklandığı dakikalar veya bir sosyal ortamda sıkıldığınızda telefonu kurtarıcı gibi elimize alışımız... İşte bunların hepsi, sosyotelizmin gündelik yaşamımızdaki yansımaları.

Cep telefonları artık sadece bir iletişim aracı olmanın ötesine geçti; bir kaçış noktası, sessizliği saklamak için mükemmel bir örtü, yerine göre dikkat dağıtıcı bir unsur ve çoğu zaman da “Bakin, yalnız değilim.” mesajının net bir simgesi hâline geldi. Çünkü telefonlar, her an ulaşılabilir, yargılamayan ve elimizin altında hazır bekleyen bir alternatif olarak ortaya çıkıyor. Gerçek insan ilişkileri duygusal emek gerektirirken cep telefonları bu emeği talep etmiyor. Bir tıkla dikkatimizi dağıtmak, bir kaydırmayla yeni bir dünyaya geçmek mümkün. Ancak bu kolaylık, beraberinde derin bir yalnızlaşma riskini de getiriyor. Tam da bu noktada sosyotelizm, yalnızca ekrana bakma alışkanlığı değil; modern bireyin sosyalleşme ikileminin bir yansımasıdır. Bir yandan insanlarla yakınlık kurma arzusu taşıırken diğer yandan bu yakınlığın getirdiği duygusal yükten kaçınma eğilimindeyiz. Bu çelişki, günümüz ilişkilerinin ne kadar katmanlı ve karmaşık bir yapıya büründüğünü açıkça ortaya koyuyor.

Kimi bireyler için ise bu durum, bir tür “kontrollü sosyalleşme” alanı yaratıyor. Yüz yüze iletişimde zorlanan kişiler, dijital ortamda kendilerini daha rahat ifade edebiliyor; bir mesaj kutusu, kelimeleri seçmek için tanınan birkaç



saniye ve düşünmeye imkân tanıyan sessizlik, gerçek hayatta bulunmayan bir güven hissi sunuyor. Kalabalık bir ortamda başını öne eğip telefonuna bakan biri, sanılanın aksine yalnızlığına gömülmüyor olabilir; aksine o an dijital bir topluluğa dahil oluyor.

Düşünün: Yıllardır konuşmadığınız bir okul arkadaşınızın yeni işini, sabah Instagram’da kaydırırken öğreniyorsunuz ve birkaç kelimelik bir mesajla aradaki bağı yeniden canlandırılıyorsunuz. Sessiz kaldığınız bir grup sohbetinde, yalnızca bir emoji göndererek varlığınıza hatırlatılıyorsunuz. Bu tür etkileşimler, kimi zaman yüz yüze buluşmalardan daha sürdürülebilir bağları daha zahmetsiz bir şekilde ortaya koyuyor. Özellikle kalabalık sosyal ortamlarda geri planda kalmayı tercih edenler için bu, hem var olmanın hem de mesafeyi korumanın dijital bir formu hâline geliyor; herkesin yüksek sesle konuştuğu bir odada, köşede sessizce oturup yine de konuşulanlara dahil olabilmenin modern bir karşılığı gibi...

İlginç olan şu ki, çoğu zaman sosyal bağları zayıflattığı düşünülen bu davranış biçimi, bazı bireyler için tam tersine bağ kurmanın ya da var olan bağları sürdürmenin bir aracı. Yani sosyotelizm, her zaman “görmezden gelmek” demek değil; bazen “başka bir yerde görünür olmak”. Bu da bizi şu soruyla baş başa bırakıyor: Gerçekten yalnız mıyız, yoksa yalnızlık kavramının kendisi mi dönüşüyor? Bu dönüşüm yalnızca bireyin değil, toplumun da dönüşümü. Artık sadece insanlar değil, ilişkiler de ekran filtrelerinden geçiyor.



Fiziksel olarak aynı mekânda bulunmak, bir zamanlar “birlikte olmak” anlamına gelirken; bugün dikkat, iletişim ve bağlılık çoğu zaman başka yerlere kayıyor. Bu da toplumsal dokunun sessizce yeniden örülmesine neden oluyor.

Aile yemeklerini düşünelim. Önceden bu sofralar sohbetin, kahkahanın, günün değerlendirmesinin yapıldığı yerlerdi. Şimdi ise çoğu evde masada birkaç ekran, kulaklıklar ve sessizce kaydırılan içerikler var. Ebeveynler çocuklarının gözlerinin içine değil, ellerindeki cihaza; çocuklar ise ebeveynlerinin sesine değil, TikTok ritmine odaklanıyor. Bağlar hâlâ var, belki, ama başka bir ritimde, daha uzak ve daha sessiz bir şekilde... Arkadaşlık ilişkileri de dönüşüm içinde. Birlikteyken telefona bakmak artık ayıp değil; neredeyse olağan bir davranış. Bir arkadaşınız yanınızdayken başka birine mesaj atmanız, bir anlamda başka bir hayata geçiş yapmanız anlamına geliyor. Bu da yüz yüze etkileşimde “gerçekten orada olma” hâlini zedeliyor. “An”da kalmak giderek zorlaşıyor.

Bu değişimle birlikte ortaya çıkan bir diğer dinamik ise “görünür olma baskısı.” Sosyal medyada sürekli bir şeyler paylaşmak, güncel kalmak, beğeni almak, “orada” olduğunu hissettirmek artık sosyal varoluşun adeta bir gereği hâline geldi. Bu da kişisel ilişkileri ve duyguları daha yüzeysel ve geçici bir akışa sürüklüyor. Sosyotelizm burada bir sessizlik değil, bir çeşit gürültüye dönüşüyor: Görünmek için çırpınan ama gerçek temas kurmakta zorlanan kalabalıklar.

Ancak bu tablo yalnızca bir uzaklaşmayı ifade etmiyor. İletişimin biçimi değişiyor. İnsanlar hâlâ duygularını ifade ediyor, hâlâ bağ kuruyor ama bunu yazılı, görsel, hatta emojiyle yapıyor. Birçok kişi için “konuşmak” artık telefonla aramak değil, yazmak; “görüşmek” bir kahve içmek değil, bir story’ye tepki bırakmak anlamına geliyor. İşte tam da burada çelişki ortaya çıkıyor: Toplumsal olarak aynı anda

hem daha çok bağılıyız hem de birbirimize daha uzak. Sosyotelizm bu çelişkinin tam merkezinde yer alıyor. Kalabalıklar içindeyiz ama gerçekten ne kadar birlikteyiz?

Bu kavram üzerine çalıştığım yüksek lisans tezimde ulaştığım dikkat çekici ve şaşırtıcı bulgulardan biri, sosyotelist davranışların bazı bireylerde sosyal bağlılık duygusunu tamamen zayıflatmadığıydı. Çekirdek aile, evlilik ya da yakın dostluklar gibi güçlü bağlara sahip kişiler, bu ilişkileri yüz yüze sürdürdüklerinden dijital ortamı yalnızca ek bir iletişim aracı olarak kullanıyor. Buna karşın, bu tür bağlardan yoksun bireyler, eksikliğini hissettikleri sosyal desteği dijital mecralarda arıyor ve çoğu zaman orada buluyor. Bu, sosyotelizmin yalnızca bir “kopuş” değil, kimi zaman sosyal boşlukları doldurma girişimi olabileceğini gösteriyor. Ancak bu durum, dijital bağların gerçek ilişkilerin yerini alması riskini ortadan kaldırmıyor; aksine, zamanla sanal etkileşimlerin tek geçerli ilişki biçimi olarak içselleştirilmesine kapı aralayabiliyor. Bu da bize gösteriyor ki modern iletişim artık yalnızca fiziksel mevcudiyetle ölçülemiyor. Dijitalde var olmak da bir bağ kurma biçimi hâline gelmiş durumda. Sosyotelizm, bu anlamda hem uzaklaştıran hem de bağlayan bir güç.

Sonuç olarak, modern çağın çelişkili, çok katmanlı ilişkileri ve beraberinde gelen yeni davranış biçimleri karşımızda duruyor. Kalabalıklar içinde yalnız görünen bireyler, aslında yeni bir sosyal gerçekliğin içinde, kendi yollarıyla bağ kuruyor. Ve belki de bu yüzden, artık yalnızlık da sosyallik de eskisinden çok daha karmaşık bir hâl aldı. Sosyotelizm, günümüz ilişkilerinin çelişkili ama bir o kadar da gerçek yüzünü temsil ediyor. Kalabalıklar içinde tek başına gibi görünen bireyler, aslında yeni bir sosyal gerçekliğin içinde, kendi yollarıyla bağ kuruyorlar. Ve belki de bu yüzden, artık yalnızlık da, sosyallik de, eskisinden çok daha karmaşık... 



Merve TOKER

1999 mezunu

2 Nisan 1985 Ankara doğumlu olan H. Merve Toker, 1999 Arı Ortaokulu mezunudur. Bilkent Üniversitesi İktisat Bölümü mezunu olan mezunumuz, çalışma hayatına Akbank MT Sınavı'nı kazanarak İstanbul'da başlamış olup 12 yıl ticari ve kurumsal bankacılık üzerine çalışmıştır. Akbank, Denizbank ve Burgan Bank'ta portföy yöneticiliği ve şube koçluğu deneyimleri sonrasında finansa yönelerek bankacılığı bırakma kararı almıştır. Ardından Koza Altın İşletmeleri Genel Müdürlüğünde finans sorumlusu olarak görev alan H. Merve Toker, şuan LÖSEV'de Finans Yöneticisi olarak profesyonel çalışma hayatına devam ediyor.

BODRUM... BODRUM...

Senelerce tatillerini Akdeniz Bölgesi'nde, daha doğrusu Antalya'da geçiren biri olarak Bodrum'un yeri bende her zaman bir başka oldu. Yıllarla beraber, tatilden beklentim değişse ve iş hayatından dolayı daha kısıtlı zamanlara sıkışmak zorunda kalsa da artık daha da güzel gelmeye başladığını fark ettim. Üniversite zamanı Bodrum tatili benim için; az uyku, gündüzden başlayan yüksek müzik sesi ve partilerle geçen günler olduğundan sonrasında "aile tatili"ne yani tam bir dinlenme ve sakinlik sunan Antalya'da otel tatilime devam ederdim.

Bugün ise kısacık da olsa hafta sonu için dahi kaçıp begonvillerle süslü şehirde olmak istiyorum. Yazın evet ayrı güzel fakat geçen sene ilk kez yılbaşını geçirmek için gittiğim şehrin kışını da deneyimlemek çok güzeldi. Hava tatlı, ufaktan bir güneş, sıcak insanlar ve sürekli chilling hissi... Siz de aynı fikirde misiniz bilmem ama benim üzerimde Ege’li insanların sıcak ve rahat olduğu, karşısındakini de rahat ettirdiği bir izlenim mevcut. Yani sahne şu, dans ederken kazayla dokunsanız “pardon” deyip, kadeh tokuşturup “iyi eğlenceler” demek ve eğlenmeye devam etmek. Ankara’da da olur bu belki ama daha çok aşına olduğumuz yerlerde ve muhtemelen kendi çevremiz sınırları içerisinde.

Bir de hoşuma giden, evet salaş yerler de illa ki var ama Bodrum’a tatile giden insanların giyim tarzları bana hep daha bir özenli gelmiştir. Marina’ya oturup insanları incelerken içinizin açılmasından bahsediyorum... Sizi bilmem ama özellikle kadınların büyük çoğunluğu giyim, aksesuar, makyaj gibi tüm ayrıntılara ayrı bir meraklı olduğundan hem ilham almak hem de iyi hissetmek için bence bu fresh görüntüleri izlemek çok keyif verici.

Ben yurt içi veya dışı fark etmez, hatta Ankara’da bile yeni yerler deneyimlemeyi çok severim. Tabi ki insan bazen konfor alanında ve neredeyse ne sipariş vereceğinize kadar bilen işletmelere gitmek istiyor ama benim için şehirde açılan yeni bir yere gitmek veya defalarca aynı şehre gitmeme rağmen farklı yerlerini görmek bir zevk.

Bu seferki tatilimde Mandarin Otel’de konumlanmış olan, daha önce Dubai’deki şubesine gittiğim İtalyan restoranı Gigi

Rigolatto’yu deneyimledim ve tam da fotoğraftakiler gibi, limon desenlerinin görsele ferahlık kattığı bir pop-up. Fikir pop-up olsa da restoranın kalıcı olarak yine Mandarin Otel’de açılacağı alınan bilgiler arasında. Zaten bu yaz talebi gören hem restoran hem de otel yönetiminin bu iş birliğini kalıcı olarak sürdürme kararı oldukça yerinde.

Evet klasik bir İtalyan restoranı fakat siz asla Türkiye’de değilsiniz, çalışanlar çok güler yüzlü ve iyi seçilmiş, “Acaba Türk mü?” hissi yaratan dış görünüşe sahipler. Misafirler son derece şık, dergiden fırlamışçasına çok güzeller. Her gelende dikkatimi çeken, sosyal medyada da sıkça rastladığım Gigi yazılı tabakların fotoğrafını çekmek. Kimisi zeytinyağı ile kimisi boş olarak.

Sonrasında eğer pizza seviyorsanız İtalya’da bile böylesini yemedim diyebileceğiniz pizza yiyebilirsiniz. Biz son gidişimizde kalamar ve burrata aldık ve çok beğendik. Şarap ile beraber akşama hafif bir başlangıç yapmak isteyenler için tavsiyedir. Yolunuz düşer ve görmek isterseniz, siz de yemek sonrasında normalde de seviyorsanız eğer tiramisuya bir şans verin derim, hem sunumu hem lezzetiyle pişman olmasınız.

Restoran hakkındaki tek eleştirinin menünün İngilizce ve hesabın EUR olarak gelmesi olduğuna rastladım fakat görmeden sadece eleştiriyi okuyunca “Türkiye’deyiz, neden bu özentilik?” gibi yorumlar olabilir ama aslında uygulama kesinlikle doğru. Çünkü size zaten her aşamada yardımcı olan Türk garsonlar mevcut ve gelen kitle yabancı turist ağırlıklı.



Bu gidişimde ilk kez deneyimlediğim yerlerde ise aklımda kalan ve beğendiğim 2 yer oldu. Bitez'i bilmiyorum açıkçası bu kadar sene Bodrum'a gittim fakat zaman geçirdiğim bir yer değil.

Özellikle Instagram'da dolaşırken arkadaşlarımın gittiği veya fotoğrafı güzel bulup "Neresiymiş burası?" diyerek ilgimi çeken yerleri yıllardır cep telefonuma "Notlar" kısmına kaydediyorum. Bu Bursa'da bir yer olabilir, Çeşme'de de. İstanbul'da yaşarken edindiğim bu alışkanlıkla birçok şehirde farklı yerler deneyimleme fırsatım oldu.

Hazır rahat bir günümüz, deniz işini erken bitirmişiz, Bodrum için nereleri kaydettiğime bakmak istedim ve tekrar bir güncel fotoğraflarına bakarak 2 yere gitmeye karar verdik. İlki Kurul idi, merak ediyordum çünkü restoran 2024 ve 2025 yıllarında Michelin tavsiyeliydi. Hesabında ne açılış saatine ne mutfağına dikkat etmeden rezervasyon yaptırdım, 17.00'de açılıyormuş. O saate kadar da restorana çok yakın, yine notlarımda yer alan Vamos'u görmeye karar verdik. Vamos ile Kurul karşılıklı zaten ve Vamos şık bir kafe olarak düşünebileceğiniz fakat bir kafe menüsünden çok daha fazlasını sunan bir yer. Yemeğe geçeceğimiz için atıştırmak amacıyla mücver, çıtır kabak ve özel tarifli limonatalarını denedik, enfesti. İnsanların çoğunlukla tatlı yediğini görmemizle de garson "özellikle çilekli milföy gibi tatlılarının popüler olduğu" bilgisini ilettili.

Vamos'ta kısa soluklanmanın ardından esas merak ettiğimiz yere geçtik. Yani Kurul'a... İşte notları alıyorum da ne mutfağı diye de yazmak lazım, değil mi? Bildiğiniz Antep kebab restoranı ve bunu anlamam masaya hemen Ankara'da da konulan klasik tereyağı, peynir, balon pide ile 1 dakika kadar sürdü. Kendi spesiyalleri mevcut ve ana yemek almadan, birkaç meze ile doyacağınıza emin olabilirsiniz. Ana yemek yiyemeyecek durumda olduğumuzu söyleyerek kahve sipariş verirken, Antep'li ustaların yaptığı, asla ağır olmayan sarma ve dondurmayı mutlaka denememiz gerektiği iletildi ve gerçekten de ne sarma ne de dondurma rahatsız etti. Kullandıkları ürünler özelmış ve Antep usulüne uygun olarak reçeteleri mevcutmuş. Yolunuz düşer ve Ege'de de kebab yemek isterseniz bu geniş ve içerisi tablolarla dolu restoranı denemeniz için tavsiye ederim.



Hep restoran gezmedik tabii ki... Denizin ve dinlenmenin yanı sıra Bodrum'da müzik ve 90'larla coşmadan bir tatil bence düşünülemez. Bunun için de her geldiğimde gittiğim ve memnun kaldığım Şişko Perihan'a ve Ferhunde'ye gittik.

Şişko Perihan, İstanbul'dayken de gittiğim ve mezelerini beğendiğim bir restoran, Bodrum'da konumlandığı Yalıkavak'ta mutlaka gün batımını yakalamanızı tavsiye ederim. Mezeleri zaten her zaman lezzetli ve çalan şarkılar eğer bir Türkçe pop severseniz çok beğeneceğiniz türde.

Mekân isimlerini fark ediyor musunuz? Perihan, Ferhunde... Bir sıcaklık hissi veriyor sanki, arkasında mutlaka bir hikâye vardır ya da sadece pazarlama başarısıdır bilemiyorum ama akılda kalıyor.

Ferhunde Meyhane de yine Yalıkavak'ta, daha düz ayak ve güzel müzikler çalan ve coşturan bir yer.

Ege mutfağı denince hep yeşillikler, zeytinyağlılar, balıklar gelir aklıma ama bu konseptlerde hep gerçekten uzun süre piştiği belli olan kırmızı et servis ediliyor. Düşkünlüğüm yok ama güzel olursa yiyenlerden olarak dikkatimi çeken bu oldu.

İlaç gibi gelen kısacık bu tatilde yine yeni yerler keşfederek güzel anıları biriktirdiğim, denizin serin zamanına denk geldiğim için çok memnunum.

Yazın bitmesine az bir zaman kala, her birinize yılın kalan son çeyreğinde harika anlar deneyimlemenizi diliyorum.

Sevgiler... 



Röportaj



**Şafak
AKSÖYEK
TOROS**

1996 mezunu

Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ben Şafak Aksöyek Toros, 47 yaşındayım. Evliyim, Asya adında bir kızım var. Kahramanmaraşlıyım. Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümünden mezunum. Şu anda Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) İletişim Uzmanı olarak çalışıyorum.

Özel Arı Okullarında aldığınız eğitimin, yükseköğretim ve iş yaşamınızda size sağladığı en büyük katkılar nelerdir?

Bizim için eğitim her zaman öncelikli oldu. Aile olarak eğitimin gücüne yürekten inanıyoruz. Bu yüzden 1991 yılında ablam Bilkent Üniversitesini kazandığında, daha iyi bir gelecek ve güçlü bir eğitim ortamı için Maraş'tan Ankara'ya taşındık. Annem ve babam, bizlerin nitelikli eğitim alabilmesi için şehir değiştirmeyi bile göze aldılar.

Ben Ankara'ya geldiğimde 13 yaşındaydım. Maraş'ta yaşarken sık sık Ankara ve İstanbul'a seyahat etsem de büyük şehirde yaşamak bambaşka bir deneyimdi. Arı Kolejine başladığımda okul, Maraş'ta okuduğum koleje kıyasla çok daha büyüktü ve açıkçası bu büyüklük ilk başta beni biraz ürküttü. Ancak hocalarımın ve sınıf arkadaşlarımin desteği sayesinde hem okula hem de büyük şehir hayatına kısa sürede uyum sağladım.

Arı Kolejinde aldığım eğitim yalnızca akademik bilgiyle sınırlı kalmadı; bana farklı bakış açıları, disiplin, öz güven ve kültürel bir birikim de kazandırdı. Bu vizyon, üniversite hayatımda ve iş yaşamımda karşılaştığım zorluklara çözüm üretme ve kendimi sürekli geliştirme konusunda en büyük dayanağım oldu. Eğitim aldığınız kurum size sadece bilgi değil, aynı zamanda hayata bakış biçimi kazandırır; benim için de Arı Okulları tam olarak bunu sağladı.

İletişim ve pazarlama alanındaki kariyeriniz 20 yılı aşkın bir deneyimi kapsıyor. Bu alanı seçmenizde etkili olan unsurlar nelerdir?

Ben her zaman iletişimi güçlü bir insan oldum. İnsanlarla ilişki kurmak, bir fikri paylaşmak ve karşımda etki uyandırmak benim için her zaman hayatın doğal bir parçası oldu. Üniversite yıllarımda bu yönümü daha da geliştirmek için pazarlama, iletişim ve markalaşma alanında çok sayıda yayın, kitap ve marka hikâyesi okudum. Özellikle markaların insanlar üzerindeki duygusal etkisini, bir ürünün sadece ürün olmaktan çıkıp bir kimliğe dönüşmesini hep çok ilgi çekici buldum. Benim üniversite dönemlerimde markalaşma ve pazarlama çok trend olmuştu, herkes bu konuda çalışmalar yürütüyordu. Güven Borça ve Arman Kırım gibi sektörün öncü isimlerinin markalaşma ve pazarlama konularında yaptığı çalışmalar beni çok etkiledi. Onları yakından takip etmek ve yayınladıkları içerikleri okumak, bu alana yönelmemde önemli bir rol oynadı.

Bu ilgi zamanla bir tutkuya dönüştü. İletişim ve pazarlamanın sadece reklam yapmaktan ibaret olmadığını; strateji geliştirmek, hikâye anlatmak, kitlelerle bağ kurmak ve değer yaratmak olduğunu fark ettim. Bu nedenle kariyerimi bu alanda şekillendirmeye karar verdim. 20 yılı aşkın süre boyunca farklı sektörlerde edindiğim deneyimler de bana şunu gösterdi: İyi bir iletişim stratejisi yalnızca markayı büyütmekle kalmıyor, aynı zamanda topluma da katkı sağlıyor. İşte bu bakış açısı, yolculuğumun en önemli motivasyonu oldu.

Farklı sektörlerde (AVM yönetimi, uluslararası projeler, reklam ajansları) görev aldınız. Sizi bu çeşitliliğe yönlendiren neydi ve en çok hangi sektörde kendinizi ifade edebildiniz?

Aslında biraz kısmet oldu. Üniversiteyi bitirdiğimde iş ararken karşıma Armada Alışveriş Merkezi'nde Halkla İlişkiler Sorumlusu olarak çalışma fırsatı çıktı. O dönemde AVM sektörü Türkiye'de henüz çok yeniydi; İstanbul'da Akmerkez, Ankara'da ise sadece AnkaMall vardı. AVM yönetimi ne demek, ne işler yapılır, çoğumuza yabancıydı. Hatta arkadaşlarım bana takılarak, "Ne yapacaksın, alışveriş merkezinde kapıdan gelen müşterilere 'hoş geldiniz' mi diyeceksin?" demişlerdi.

Ama işin arkasında hikâye tamamen farklıydı. Marka konumlandırması, pazarlama stratejilerinin hazırlanması, bütçe planlaması ve yönetimi, iletişim, reklam, medya planlama, satın alma gibi pek çok alanı kapsıyordu. Böylece ben bu işin mutfağında, Avi Alkaş gibi bir duayen ve ekibiyle çalışma fırsatı bularak AVM yönetimini öğrenme şansı elde ettim. Bu benim için çok değerli bir deneyimdi.

Sonrasında reklam ajansları ve AVM genel müdürlükleri gibi farklı alanlarda uzun bir kariyer yolculuğum oldu. İşimi tutkuyla yapan biriyim ve kariyerimin her basamağında farklı başarılar elde ettim. Hangisi en keyiflisiydi deseler, seçim yapamam; çünkü benim için bir markanın her koşulda insana dokunması ve harcanan bütçenin topluma fayda sağlaması çok önemli. Bu yaklaşımı yöneticilik yaptığım her yerde uygulamaya çalıştım ve sosyal sorumluluk projeleri geliştirerek uluslararası ödüller kazanma şansı buldum.

Şu anda FAO'da, tamamen kırsal kalkınma, tarım ve gıda alanında çalışıyorum ve elimden geldiğince insanlara dokunarak fayda sağlamaya gayret ediyorum. Beni en mutlu eden şey de bu.

Şu an görev aldığınız Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO), açlığı sona erdirmek için uluslararası çabalara öncülük eden uzmanlaşmış çok önemli bir kuruluş. FAO'da yürüttüğünüz projelerde iletişim stratejilerini nasıl oluşturuyorsunuz? Stratejik planlama sürecinizin ilk adımları nelerdir?

FAO'da yürüttüğümüz iletişim stratejisi temelde iki koldan ilerliyor: Birincisi, FAO'nun kurumsal mesajlarının hedef kitlelere etkili bir şekilde ulaştırılması; ikincisi ise proje bazlı iletişim stratejilerinin hayata geçirilmesi. Her iki kolda da ana hedefimiz aynı: Daha iyi üretim, daha iyi beslenme, daha iyi çevre ve daha iyi bir yaşam için hiçbirini geride bırakmadan, daha verimli, kapsayıcı, dirençli ve sürdürülebilir gıda ve tarım sistemlerine katkı sağlamak.

Stratejik planlama sürecimiz yılın başında başlıyor. Öncelikle tüm projeler ve hedef kitleler gözden geçirilerek detaylı toplantılar yapılıyor. Bu toplantılarda, hangi mesajların hangi mecralarda, hangi zaman dilimlerinde ve hangi formatlarla paylaşılacağı belirleniyor. Ardından bir yıllık iş planı ve bütçe oluşturuluyor; sosyal medya, basın, görsel-işitsel içerik ve saha etkinlikleri gibi tüm kanallar entegre bir şekilde planlanıyor.

Uygulama süreci ise tam anlamıyla yaratıcı bir süreç; ekip olarak hem stratejik hem de inovatif yöntemler geliştiriyoruz. Her proje, toplumsal etkiyi maksimize etmek ve sürdürülebilir çözümleri görünür kılmak için özel olarak tasarlanıyor. Bu süreç hem çok keyifli hem de heyecan verici; çünkü her iletişim çalışması doğrudan insanlara dokunuyor ve gıda güvenliği ile kırsal kalkınma alanında somut bir fark yaratıyor.

Röportaj



**Şafak
AKSÖYEK
TOROS**

1996 mezunu

Görünürlük çalışmalarında genellikle hangi araç ve mecraları kullanıyorsunuz? Dijital ve geleneksel yöntemler arasında nasıl bir denge kuruyorsunuz?

Görünürlük çalışmalarımızda dijital ve geleneksel araçları birlikte kullanmaya özen gösteriyoruz. Dijital tarafta sosyal medya, web siteleri, e-bültenler ve çevrim içi kampanyalar bizim için çok önemli. Bu mecralar sayesinde içeriklerimizi hızlı bir şekilde geniş kitlelere ulaştırabiliyor ve etkileşimi anlık olarak takip edebiliyoruz. Özellikle görsel ve işitsel hikâyelerle mesajlarımızı daha etkili kılmaya çalışıyoruz.

Öte yandan geleneksel yöntemler hâlâ çok değerli. Basın bültenleri, dergi ve gazete ilanları, saha etkinlikleri ve konferanslar, özellikle kurumsal güven ve derinlik oluşturmak açısından vazgeçilmez. Ben genellikle projelerde, dijitalin hızlı erişimini geleneksel yöntemlerin güven ve etki gücüyle birleştiriyorum. Bu dengeyi kurmak, çalışmalarımızın hem görünürlüğünü artırıyor hem de toplumsal etkisini güçlendiriyor.

Farklı paydaşların (kamu, özel sektör, uluslararası kuruluşlar) olduğu projelerde iletişim dilini nasıl oluşturuyor ve koordine ediyorsunuz?

Farklı paydaşların yer aldığı projelerde iletişim dili oluşturmak ve koordinasyonu sağlamak, en kritik adımlardan biri. Öncelikle her paydaşın hedef kitlesi, öncelikleri ve kurumsal iletişim tarzını analiz ediyoruz. Kamu kurumları, özel sektör ve uluslararası kuruluşlar farklı beklenti ve önceliklere sahip olduğundan, mesajlarımızı hem ortak hedeflere hizmet edecek hem de her paydaşın diline uygun olacak şekilde tasarlıyoruz.

Koordinasyon süreci, sürekli iletişim ve geri bildirim mekanizmaları ile yürütülüyor. Düzenli toplantılar, ortak dokümanlar ve onay süreçleri sayesinde tüm paydaşlar sürecin her aşamasında aynı bilgiye erişiyor ve mesajlar tutarlı bir şekilde iletiliyor. Böylece proje iletişimi hem etkili hem de güvenilir bir hâle geliyor.

Markalaşma alanında birçok projede yer aldınız. Sizin için etkili bir marka kimliği oluşturmanın altın kuralları nelerdir?

Etkili bir marka kimliği oluşturmanın birkaç altın kuralı olduğuna inanıyorum. Öncelikle marka, neyi temsil ettiğini ve hedef kitlesine ne değer sunduğunu net bir şekilde tanımlamalı; tutarlılık çok önemli, çünkü mesajlar, görseller, iletişim dili ve tüm temas noktaları markanın özünü yansıtmalı.

Markanın insanlara dokunması ve onların hayatına anlam katması da kritik. İnsanlar sadece ürün ya da hizmet değil, bir deneyim ve değer satın alıyor; bu nedenle marka hikâyesi güçlü ve inandırıcı olmalı. Dinamik ve esnek olmak da şart; değişen ihtiyaçlar ve pazar koşullarına uyum sağlayabilen markalar uzun vadede kalıcı oluyor.

Ben projelerimde her zaman bu prensipleri temel alıyorum: Net bir değer önerisi, tutarlılık, insana dokunan hikâye ve esneklik. Bununla birlikte marka yaratırken kişisel deneyim benim için çok önemli. Kendimi bir marka gibi hissedip analiz ediyorum; tıpkı bir markanın hedef kitlesi gibi kendi güçlü ve zayıf yönlerimi gözden geçiriyorum. Karmaşık ve komplike söylemler hedef kitlenin kafasını karıştırabileceği için mümkün olduğunca basit ve yalın bir dil kullanmaya özen gösteriyorum. Biz neyi deneyimliyorsak, hedef kitle de benzer şekilde deneyimlemeli; işte o zaman marka gerçekten değer yaratıyor. Bu nedenle sadelik, marka yaratmanın en birincil önceliği. Net, anlaşılır ve deneyim odaklı bir yaklaşım, markanın hem güvenilir hem de akılda kalıcı olmasını sağlıyor.

Çeşitli pozisyonlarda farklı büyüklükte ekipler yönettiniz. Sizin liderlik biçiminizi nasıl tanımlarsınız?

Liderlik anlayışımı tanımlarken öncelikle empatiyi çok önemsiyorum. Bir ekibi yönetirken onların bakış açılarını anlamak, ihtiyaçlarını görebilmek ve destek olmak çok kritik. Liderlik sadece yön göstermek değil, aynı zamanda öğreticilik ve yol gösterme sürecini de içeriyor; ekibin gelişimine katkı sağlamak benim için çok önemli.

Tabii ki ekip benden saygı ve disiplin beklemeli, ancak korkmamalı; güven ve samimiyetle çalışabilmeli. Bu dengeyi kurabildiğimde ekip hem motive oluyor hem de yüksek performans gösteriyor. Benim için iyi bir lider hem sonuç odaklı hem de insan odaklı olabilmelidir.

Sosyal medya ve e-bülten gibi dijital mecralarda görünürlük sağlarken en çok hangi platformları etkili buluyorsunuz?

Sosyal medya ve e-bülten gibi dijital mecralarda görünürlük sağlarken özellikle sosyal medya ve YouTube'un etkisi tartışılmaz. Ancak bu platformlarda fark yaratmak giderek zorlaşıyor; hedef kitle içerikleri çok hızlı tüketiyor, çoğu zaman okumadan veya izlemeye fırsat bulmadan geçiyor.

Bu nedenle dijital stratejilerimizi oluştururken mesajların okutulabilir, ilgi çekici, basit ve akılda kalıcı olmasına büyük önem veriyorum. İçeriklerin kısa, net ve görsel olarak zengin olması gerekiyor; hikâye anlatımı ve yaratıcı formatlar bu noktada çok etkili oluyor. Örneğin, bir projeyi anlatırken uzun metinler yerine infografikler, kısa videolar veya interaktif içerikler kullanmak hem mesajın anlaşılmasını kolaylaştırıyor hem de hedef kitlenin dikkatini çekiyor.

Çağa ayak uydurmak elbette kritik, ama asıl başarı, mesajı hızlı ve etkili biçimde aktarabilmekte yatıyor. Bu nedenle dijital mecralarda görünürlük çalışmaları, sadece içerik üretmek değil, aynı zamanda hedef kitleyi anlamak ve onların deneyimlerini göz önünde bulundurmak üzerine kurulu bir strateji gerektiriyor.

Röportaj



**Şafak
AKSÖYEK
TOROS**

1996 mezunu

Deneyimleriniz doğrultusunda önümüzdeki yıllarda iletişim ve pazarlama alanında hangi trendlerin öne çıkacağını düşünüyorsunuz?

Önümüzdeki yıllarda iletişim ve pazarlama alanında en belirgin trendlerden biri yapay zekânın etkisi olacak. AI, içerik üretiminden veri analizine, hedef kitle davranışlarını anlamaya kadar pek çok süreçte önemli bir rol oynayacak. Özellikle kişiselleştirilmiş ve hızlı içerik sunumu, AI sayesinde çok daha verimli hâle gelecek.

Sosyal medyanın etkisi ise hâlâ çok güçlü; ancak kullanıcıların içerik tüketim alışkanlıkları sürekli değişiyor ve çok hızlı bir tempoda ilerliyor. Bu nedenle markaların sosyal medyada öne çıkabilmesi için yaratıcı, kısa, ilgi çekici ve etkileşim odaklı içerikler üretmeleri gerekiyor. Video, görsel hikâye anlatımı ve interaktif formatlar bu noktada öne çıkacak.

Kısaca, gelecekte başarılı iletişim ve pazarlama stratejileri, AI ile veri odaklı ve kişiselleştirilmiş içerik üretimi ile sosyal medyanın hızlı ve dinamik yapısını dengeli şekilde kullanabilen markaların elinde olacak.

Son olarak Özel Arı Okullarındaki öğrencilik yıllarınızda unutamadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?

Ortaokulun son sınıfındayken bir arkadaşımız haksız yere disiplin cezası alacaktı. Biz de sınıf olarak tepki göstermek için oturma eylemi düzenledik. Kararlılığımızı sürdürdüğümüz sürece tüm sınıf olarak disipline gidecektik. Bence bu, çok yerinde ve unutamadığım bir hareketti. Topluca, haksızlığa karşı verilen bu tepki, 14 yaşındaki çocuklar için oldukça cesur bir davranıştı. Bu anı, hem gurur duyduğum hem de övünerek anlattığım bir hatıra olarak hafızama kazındı. Müdür ve öğretmenler durumu yeniden değerlendirip hem bizim hem de arkadaşımızın disiplin cezasını iptal ettiler. Bu, doğru ve birlik içinde hareket etmenin ne kadar etkili olabileceğini gösteren güzel bir örnek. 🐝





ANLAŞMALI KURUMLAR



MUSTAFA



DR. ESİN BARAK



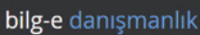
Çayyolu | Via Flat



PROF. DR. HALDUN OĞUZ



TECHTURK GÜVENLİK TEKNOLOJİLERİ



BİLG-E DANIŞMANLIK



EĞİTİM NOKTASI



EKONORM MÜHENDİSLİK HİZMETLERİ



**Nurullah
ÇELEBİ**
1996 mezunu

20 Ekim 1977 doğumlu olan Nurullah Çelebi, liseyi Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Trakya Üniversitesi İşletme Bölümünü bitirdi. Daha sonra serbest muhasebeci mali müşavir olarak kendi bürosunu açan Nurullah Çelebi, evli ve üç çocuk babası.

SGK TARAFINDAN YEMEK KARTLARINA UYGULANAN İSTİSNAYA İLİŞKİN SON DURUM

02.12.2024 tarihinde yayımlamış olduğumuz, sirkülerimizde de değinmiş olduğumuz üzere Danıştay Onuncu Dairesinin ilgili kararı ile Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği'nin "Yemek Bedeli" konulu Genelge'nin işverenlerce sigortalılar için üçüncü kişilere nakden yapılan ödemelerinde uygulama ve sigortalılar için üçüncü kişilere yemek kuponu, yemek kartı, yemek çeki vb. araçlarla fatura karşılığı ödenen yemek bedellerine ilişkin uygulama başlıklı 2.1.2 ve 2.1.4 maddeleri iptal edilmiştir.

Danıştayın iptal kararı sonrasında Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından 2024/17 sayılı Genelge ile Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği'nde değişiklik yapılmıştır. Genelgede bahsedilen hususlar;

1. İşverenlerce sigortalılara yemek bedeli adı altında nakit olarak yapılan ödemelerin 2025 yılı için günlük 158,00 TL'ye kadar olan tutarı prime esas kazançtan muaftır.
2. İşverenlerce iş yerinde veya müstemilatında kendi imkânlarıyla yemek verilmesi amacıyla işverenler tarafından sigortalılara sağlanan bu menfaat sigorta primine esas kazançta dahil edilmeyecektir.
3. İşverenlerce sigortalılara yemek verilmek suretiyle sağlanan menfaatin üçüncü kişilere ait restoran ve bunun gibi yerlerde sağlanması hâlinde ödenen yemek bedelinin tamamı sigortalıların prime esas kazancına dahil edilmeyecektir.
4. Yemek bedelinin yemek kuponu, yemek kartı, yemek çeki vb. araçlarla karşılanması hâlinde yemek kartlarının sigorta priminden tamamen muaf tutulması için yalnızca gıda alışverişinde kullanılması gerekmektedir. Yemek kartının gıda alışverişi dışındaki kullanım alanlarına açık olması hâlinde yine 158,00 TL'lik kısmı prime esas kazançta dahil edilmeyecektir.

Danıştay kararının onanması ile yemek bedelinin yemek kuponu, yemek kartı, yemek çeki vb. araçlarla karşılanması hâlinde uygulanacak istisna tutarlarına ve uygulamaya ilişkin herhangi bir değişiklik söz konusu olmaması nedeniyle konuya ilişkin son genelge olan 2024/17 sayılı Genelge hükümleri uygulanmaya devam edilecektir. Ayrıca temyiz kararında yer alan "Olayda, yemek kartının; çalışanların

beslenme ihtiyaçlarının iş yeri ve müstemilatında karşılanamaması nedeniyle yemek yardımını aynı yardım tanımı ve kapsamında iş yerinde ve/veya iş yeri dışında kapalı devre bir elektronik mutabakat sistemi içerisinde organize eden davacı dernek üyeleri tarafından sunulan, davacı dernek üyeleri ile işverenler ve üye iş yerleri arasında imzalanan sözleşmelere dayalı olarak yemek verme hizmeti sunan lokanta vb. üye iş yerleri ile beslenme amacına yönelik besin maddesi harcamaları için diğer üye iş yerlerinde de kullanılabilen, bankaların aracılık ettiği ödeme sistemi ve uygulamaları ile entegre olmayan ve bankacılık sisteminden bağımsız olarak özerk POS altyapısı ağında işlem görebilen, nakit ve/veya nakit yerine kullanılamayan, iş günü esas alınarak aylık yemek yardımı yüklemelerinin yapıldığı, faturalı işleyiş ve elektronik kayıt düzeni içerisinde denetlenebilir niteliği olan özel bir kart olduğu anlaşılmaktadır." ifadeleri oldukça önemlidir.

Bu doğrultudan hareketle yemek kartlarının beslenme amacıyla marketlerde gıda alışverişlerinde kullanımının bir sorun teşkil etmediği tekrardan anlaşılmaktadır. Nitekim yemek kartlarının marketlerde gıda dışındaki temizlik, kırtasiye, tekstil hatta elektronik eşyalar gibi farklı kullanım alanlarına kapatılarak beslenme için kullanımı bir sakınca teşkil etmemektedir.

Bize göre, bu tür değişikliklerin normlar hiyerarşisi kapsamında kanunla düzenlenmesi gerekir. Söz konusu kararın uygulanmasında ikincil mevzuat düzenlemesi yerine 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun ilgili maddesi değiştirilmeli veya ek bir madde ile hüküm konulmalıdır. Mevcut durumda geline nokta değerlendirildiğinde; yemek kartlarının kullanım alanları ve amaçları gözetilerek işlem yapılması en sağlıklı yöntemdir. 

Zenginin Biri...

Zenginin biri ölümüne yakın, biri doktor, biri imam, diğeri muhasebeci olan üç yakın arkadaşını çağırarak yanına... Bir ricada bulunmuş:
"300 bin dolar birikmiş param var. Bunu öteki dünyaya götürmek istiyorum. Ama kimseye güvenemiyorum. Size şimdi 100'er bin dolar veriyorum. Bu paraları ne olur ben gömülürken kefenimin içine koyuverin."
Fıkra bu ya, adam kısa bir süre sonra ölmüş. Üç arkadaş verdikleri sözü yerine getirmişler.
Bir süre sonra doktor vicdan azabı çekmiş ve diğer iki arkadaşını çağırarak:

"Hastanenin acil ihtiyacı vardı. Onun için 100 bin doların 20 bin dolarını hastaneye harcadım, kefene 80 bin dolar koydum." demiş.
Bu itiraf üzerine imam da cesaretlenmiş: "Ben de aynı günahı işledim. Paranın yarısını caminin tamiratına ayırdım. Kefenin cebine ancak 50 bin dolar koyabildim."
Muhasebeci diğer iki arkadaşını uzun uzun kınayıp ayıpladıktan sonra şöyle demiş:
"Yazıklar olsun size. Ben sözümü aynen yerine getirdim. Kefene 100 bin dolarlık çek koydum!.."



**Onur
BAYER**
1993 mezunu

1975 yılında Ankara'da doğan Onur Bayer, ortaokul ve lise öğrenimini Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Anadolu Üniversitesi Mimarlık Bölümünde öğrenim gördü. Ankara'da Onur&Anıl Proje isimli şirketin ortağı ve tasarımcısı olan Onur Bayer, evli ve bir çocuk babası.

GELİR PAYLAŞIMI VE TURİZM

Tatil denilince aklımıza genellikle deniz, kum ve güneş geliyor. Hayat akışımızı değiştirmek, günlük rutinden kurtulmak için seyahat etmek, bizim kültürümüzde yeri olan bir davranış biçimi. Hatta Tebdil-i mekânda ferahlık vardır (bulunduğu mekânı değiştirmek kişiyi rahatlatır) anlamında bir atasözü vardır. İçinde bulunulan sosyoekonomik koşullara göre insanların birçoğu yer değişikliği geleneğini devam ettirmekte. Yazlığa gitmek, yaylaya çıkmak ya da köye gitmek bunlar arasında yer alır. Deniz kenarı otelleri ya da dağ otelleri gibi daha üst gruba yönelik davranışlar da kanımca bu davranış kalıbının içindedir.

Deniz kenarına tatile gidenlere biz belki de yanlış bir yaklaşımla “turist” deriz. Turist kelimesi Fransızca touriste “zevk ve merak için gezen kimse” sözcüğünden alıntıdır. Deniz turizmi bir nebze olsun bu tanıma yaklaşırsa da “Kültür Turizmi” diye başka bir başlığı yadsımamak gerekir.

Nedir peki kültür turizmi? Kültür turizmi, ziyaretçilerin doğal ve tarihsel kültür varlıklarını, kültürel etkinlikleri ve güncel sanat eserlerini keşfettiği, deneyimlediği bir turizm türüdür. Bu turizm şekli, arkeolojik, tarihsel ve mimari yapılar, müzeler, anıtlar, festivaller, müzik, gastronomi gibi geniş bir kültürel miras ögesini kapsar ve ziyaretçinin temel motivasyonu bu somut ve soyut kültürel cazibe merkezlerini öğrenmek ve deneyimlemektir. Kültür turizmi sadece geçmişi değil, güncel kültürel dinamikleri de içine alarak turistik bir ürün biçiminde sunar ve hem kültürel mirasın korunmasına hem de yerel ekonominin desteklenmesine katkı sağlar.

Ülkemizde antik dönemden kalma birçok kent ve tarihî eser bulunmasına rağmen düzgün restorasyon ve bakım olmadığı için kültür turizmi ikinci planda kalmakta.

Bunun en önemli nedenlerinden biri olarak yerel yönetimlerin ekonomik bağımsızlığını kazanamamasını, turizm gelirin oteller vasıtası ile merkezî yönetime iletilmesini görmekteyim. Bir mimar olarak kentlerimizin sanat eseri sayılacak binalardan yoksun kalmasını da buna bağlıyorum. Eski eserlerin yeterince korunmadığını, yeni binaların sanatsal yönlerinin ortaya konmadığını düşünmekteyim.

Avrupa’da hâlen sürmekte olan kent devleti yaklaşımı, tıpkı Antik Yunan’da olduğu gibi bir yarışın sürmesini sağlamaktadır. Vakti zamanında aynı dili ve benzer kültürü paylaşan kent devletleri, ticaret yapmışlar, savaşmışlar, ittifak kurmuşlar, teknoloji transfer etmişler

ama her zaman için bir yarış hâlinde olmuşlar. Günümüzde de İspanya’da bu yaklaşım sürmekte. Her kent, merkezî bir hükümet altında aynı kanunları uygulamakta, merkezî hükumete vergi ödemekte ve tek bir ulus devlet olarak askerî teşkilatını sürdürmektedir. Öte yandan her kent kendi bütçesini oluşturmakta, kendi imar kanunlarını uygulamaktadır.

Bu tatlı rekabet sayesinde her kent kendi müzelerini geliştirmeye, en güzel binaları yapmaya, tarihî eserleri en iyi şekilde restore etmeye çalışmakta. Çünkü turistik açıdan bu saydığım faaliyetler büyük bir gelir kapısıdır.

Türkiye’de ise bu gelir kapısı kentlere pek uğramaz. Örneğin en bilinen tatil yörelerinden biri olan Bodrum’a gider, orada ciddi miktarda para harcarsınız ancak belediye bu gelirden yeterince pay alamaz. Toplanan vergiler merkezî hükümetin önceliğine göre bir çok başka kente de dağıtılır. Bu nedenle Bodrum’un yolları hep bozuktur.

Bu yazımda İspanya ile Türkiye’yi turizm yatırımları, turizm gelirleri ile gelirlerin kentler bazında dağılımlarını karşılaştıracam.



Turizm Gelirleri Karşılaştırması

2025 yılı verilerine göre İspanya, ilk yarıda yaklaşık 65,6 milyon ziyaretçi ağırlayarak 60 milyar euro (yaklaşık 64 milyar dolar) turizm geliri elde etmiştir. Aynı dönemde Türkiye ise yaklaşık 26,3 milyon ziyaretçiden 25,7 milyar dolar turizm geliri sağlamıştır. İspanya'nın ziyaretçi sayısı Türkiye'nin yaklaşık 2,5 katı, turizm geliri ise yaklaşık 2,5 kat fazladır. İspanya'da turist başına ortalama harcama ve gecelik harcama da Türkiye'nin oldukça üzerindedir. Türkiye ise kişi başı turizm gelirinde İspanya'nın yaklaşık yarısına ulaşabilmiştir.

Merkezî ve Yerel Yönetimlerde Turizm Gelirlerinin Paylaşımı

Türkiye'de turizm gelirleri genellikle merkezî hükümet tarafından toplanmakta ve bütçe yoluyla yerel yönetimlere

aktarılmaktadır. Yerel yönetimlerin turizmden doğrudan elde ettiği gelirler sınırlıdır; altyapı, tanıtım ve kültürel mirasın korunmasına yönelik harcamalar merkezî bütçeden sağlanmaktadır. Türkiye'de turizm gelir paylaşımına ilişkin detaylı mevzuat ve uygulamada merkezîyetçi bir yapı hakimdir.

Buna karşılık İspanya'da turizm gelirlerinin paylaşımı daha desantralize olup yerel yönetimler (özerk bölgeler, belediyeler) önemli ölçüde turizm gelirlerinden pay almaktadır. İspanya'da özerk bölge ve belediye düzeyinde turizm vergilendirmesi ve gelir yönetimi yaygındır. Örneğin, Barselona ve Malaga gibi önemli turizm merkezlerinde konaklama vergileri ve turistlere yönelik diğer özel vergiler yerel yönetim bütçesine doğrudan katkı sağlamaktadır. Bu mekanizma, yerel düzeyde turizmin planlanması, gelişimi ve tanıtımı için daha esnek bir kaynak yaratmaktadır. Böylece, turizm gelirlerinden elde edilen kaynaklar yereldeki kültürel varlıkların korunmasına, müzelerin desteklenmesine ve turistik altyapının iyileştirilmesine yönlendirilmektedir.



Müzeler, Tarihî Binalar ve Sergilenen Eserler

İspanya, dünyanın en zengin kültürel miraslarından birine sahiptir. Madrid'deki Prado Müzesi, Barselona'daki Picasso Müzesi ve Sevilla'daki Alcazar Sarayı gibi dünya çapında ünlü tarihî ve kültürel eserler, İspanya'nın turizm gelirlerinde başlıca çekim merkezlerini oluşturur. İspanya müzeleri genellikle kapsamlı sanat koleksiyonlarına (Rönesans, Barok, modern sanat) ev sahipliği yapar ve müzeler modern müzecilik teknikleriyle donatılmıştır.

Türkiye de zengin bir kültürel mirasa sahiptir; İstanbul'daki Topkapı Sarayı, Ayasofya ve Efes Antik Kenti gibi önemli tarihî yapılar ziyaretçi çeker. Türk müzeleri hem Osmanlı hem de Roma, Bizans gibi farklı dönemlere ait eserleri sergiler. Türkiye'deki müzeler genellikle devlet tarafından işletilir ve kültürel mirasın korunması ve tanıtımında önemli rol oynar. Ancak müze altyapısı, İspanya'daki müzelerle kıyaslandığında daha sınırlı kalabilmektedir ve yerel yönetimlerin bu alandaki yatırımları daha azdır.

Sonuç

İspanya, turizm gelirlerinde Türkiye'nin yaklaşık 2,5 katı gelir elde etmekte ve bu gelirin önemli kısmı yerel yönetimlere daha fazla pay verilerek bölgesel kültürel ve turistik gelişim sağlanmaktadır. Türkiye ise turizm gelirlerinde ciddi bir artış göstermesine rağmen merkezî yönetim ağırlıklı bir yapıya sahip olup yerel yönetimlerin turizm gelirlerinden doğrudan

aldığı pay sınırlıdır. Kültürel miraslarını koruma ve tanıtma açısından her iki ülke de güçlü olmakla birlikte, İspanya müze ve tarihî eserler bakımından daha çeşitlendirilmiş ve dünyaca ünlü koleksiyonlara sahiptir.

Bu yapılar ve uygulamalar, ülkelerin turizm politikalarının merkezîyetçilik ve yerellik açısından farklılaşmasını yansıtmaktadır; İspanya yerel özerklik ve gelir paylaşımında öncü konumda iken Türkiye daha merkezî bir yaklaşımı benimsemektedir.

Rakamlarla bir örnek vermek gerekirse 2024 senesinde Barselona ve İstanbul'da tarihî eser restorasyonlarına harcanan toplam bedellerin karşılaştırmasında, Barselona'nın Espai Barça projesi kapsamında Nou Camp Stadı restorasyonu için 1,45 milyar euro'luk büyük bir finansman planı mevcut olup belediyenin toplam yatırım bütçesi tarihî eser restorasyonlarını da kapsayan yaklaşık 777,6 milyon euro düzeyindedir. İstanbul'da ise 2002-2024 döneminde kültürel varlık restorasyonuna toplam yaklaşık 50,5 milyon dolar harcanmış olup 2024'te de devlet destekli ve belediye kaynaklı artan restorasyon projeleri mevcuttur ancak toplam tutar Barselona'ya kıyasla daha düşüktür.

Özetle kentler turizm gelirlerini kendi aralarında paylaşacak bir yarışa girmedikleri sürece kendilerini turizm açısından çekici tutmakta zorlanırlar. Bunun için ise kentlere giden turistlerden yerel yönetimlere nakit akışının gerçekleşmesi gerekir. Bir kent, gelir kaynağı olarak turizmi seçer ve bu yolda kazandıklarını yatırıma çevirebilirse elbette ki kazancı daha da artacaktır. 



**Sevil ÖZER
TAŞTAN**
2005 mezunu

Sevil Özer Taştan, 1987'de Ankara'da doğdu. 2005 yılında Arı Fen Lisesinden mezun oldu ve yükseköğrenimini Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümünde tamamladı. Üniversite öğrencisiyken Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı UM:AG'da katıldığı yaratıcı yazarlık ve roman inceleme atölyelerinde yazma ve eleştirel okuma yeteneklerini geliştirerek içerik üretimine olan ilgisini bir adım ileriye taşıdı. Üniversiteden mezun olduktan sonra Bilgi Üniversitesi ve Türkiye Yayıncılar Birliğinin iş birliğiyle düzenlenen "Yayıncılığa Giriş Sertifika Programı"nı tamamladı. Profesyonel yaşamına yayın yönetmeni olarak başlayan Sevil Özer Taştan, uzun yıllar pek çok kurumsal marka çatısı altında iletişim, içerik ve etkinlik yönetimi alanlarında çeşitli görevlerde bulundu. Şu anda Türk Telekom iştiraki olan Türkiye'nin öncü eğitim teknolojileri şirketi SEBİT'te "Dijital İçerik ve Sosyal Medya Kanalları Yöneticisi" olarak görev yapan mezunumuz, her yeni sayımızda eğitim.com editörlerinin hazırladığı güncel bir içeriği siz değerli okuyucularımızın beğenisine sunuyor.

YAPAY ZEKÂYA YENİLMEMEYECİK MESLEKLER

Teknoloji hızla ilerliyor ve yapay zekâ artık birçok sektörde aktif olarak kullanılıyor.

Rutin ve veri odaklı işler yapay zekâ tarafından kolayca devralınırken insan becerilerine dayalı bazı meslekler ise hâlâ güvenli görünüyor. Peki, gelecekte hangi meslekler yapay zekâyâ karşı dayanıklı olacak? Kariyer planlaması yapanlar hangi alanlara yönelmeli? İşte geleceğin en güvenli meslekleri ve neden hala insanlara ihtiyaç duyulacağına dair detaylar!

Siber Güvenlik Uzmanları: Dijital Dünyanın Koruyucuları

Dijitalleşme arttıkça siber saldırılar da giderek daha sofistike hâle geliyor. Yapay zekâ bazı güvenlik tehditlerini tespit edebilir, ancak hacker'ların saldırı stratejilerini anlamak, güvenlik açıklarını analiz etmek ve savunma mekanizmaları oluşturmak için insan uzmanlara hâlâ büyük bir ihtiyaç var.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen devralamaz?

- Siber saldırılar sürekli olarak değişiyor ve yeni tehditlere karşı yaratıcı çözümler gerektiriyor.
- Etik hacker'lık ve siber güvenlik yönetimi stratejik düşünme yeteneği gerektirir.
- Gerçek zamanlı tehditlere anında müdahale etmek için insan sezgisine ihtiyaç vardır.

Öne çıkan uzmanlıklar: Etik hacker'lık, ağ güvenliği, siber tehdit analizi

Veri Bilimi ve Analitiği: Büyük Veriyi Yönetenler

Şirketler, pazarlamadan finans yönetimine kadar birçok alanda büyük veriyi kullanarak stratejik kararlar alıyor. Yapay zekâ, veriyi işleyip analiz edebilir, ancak veriyi doğru yorumlamak, iş dünyasına uygun hâle getirmek ve içgörüler üretmek hâlâ insan uzmanların becerisine bağlı.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen ele geçiremez?

- Veri sadece analiz edilmez, yorumlanmalı ve iş dünyası ile ilişkilendirilmelidir.
- Yapay zekâ, verideki desenleri bulabilir ancak neden-sonuç ilişkisini anlamakta yetersiz kalabilir.
- Veri gizliliği ve etik kararlar insan uzmanlara ihtiyaç duyar.

Öne çıkan uzmanlıklar: Makine öğrenmesi, istatistiksel modelleme, büyük veri yönetimi



Yapay Zekâ ve Makine Öğrenmesi Mühendisliği

Yapay zekâ gelişiyor ama onu geliştiren ve eğiten insanlar olmadan var olamaz. Yapay zekâ mühendisleri, algoritmalar tasarlayarak ve optimizasyon yaparak teknolojiyi yönlendiriyor.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen devralamaz?

- Yeni yapay zekâ sistemlerinin geliştirilmesi için insan yaratıcılığına ihtiyaç vardır.
- Algoritmaları eğitmek ve doğru çıktılar almasını sağlamak uzmanlık gerektirir.
- Yapay zekânın etik yönlerini değerlendirmek için insanlar gereklidir.

Öne çıkan uzmanlıklar: Derin öğrenme, doğal dil işleme [NLP], bilgisayarla görme [Computer Vision]

Bilişim Hukuku ve Dijital Haklar Uzmanları

Teknoloji geliştikçe, dijital dünyadaki yasalar da daha karmaşık hâle geliyor. Veri gizliliği, yapay zekâ etiği ve siber suçlarla ilgili hukuki düzenlemeler, gelecekte büyük bir öneme sahip olacak.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen ele geçiremez?

- Hukuki süreçler yoruma ve insani değerlere dayalıdır.
- Her olay farklıdır ve standart bir algoritmayla yönetilemez.
- Yapay zekâ etiği gibi konular, insan odaklı kararlar gerektirir.

Öne çıkan uzmanlıklar: Veri gizliliği hukuku, yapay zekâ regülasyonları, siber suç hukuku

Robotik ve Otomasyon Mühendisliği

Endüstri 4.0 ile fabrikalarda, lojistik sektöründe ve sağlık alanında robotların kullanımı hızla artıyor. Ancak robotları tasarlamak, programlamak ve bakımını yapmak için insanlara hâlâ büyük ihtiyaç var.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen ele geçiremez?

- Robotlar arızalandığında ve optimize edilmesi gerektiğinde insan mühendislere ihtiyaç duyuluyor.
- Fiziksel dünyayla etkileşim gerektiren işler hâlâ insan becerisi gerektiriyor.
- Yeni nesil robotların geliştirilmesi yaratıcı mühendislik becerileri gerektirir.

Öne çıkan uzmanlıklar: Mekatronik mühendisliği, endüstriyel otomasyon, yapay zekâ destekli robotlar

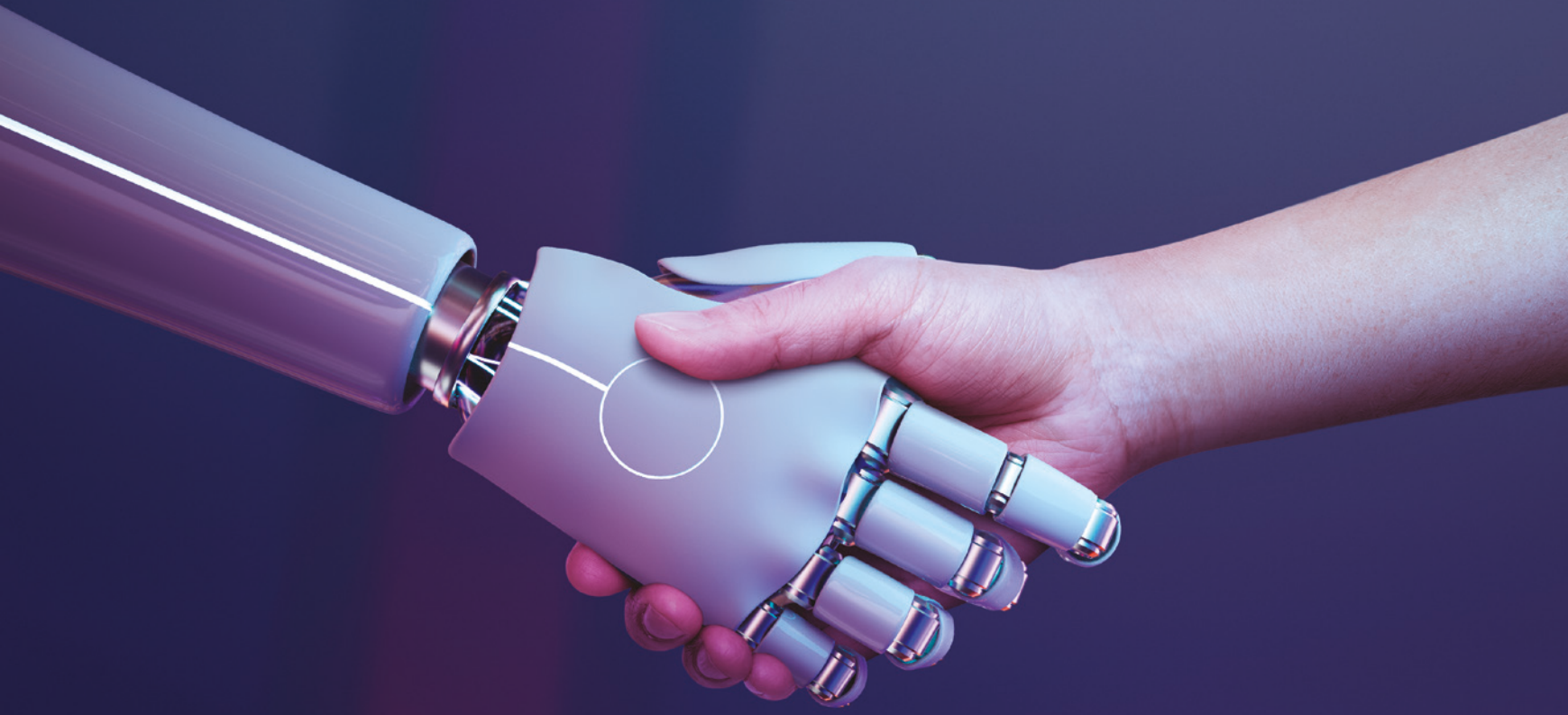
Bulut Bilişim ve Sistem Mimarları

Bulut teknolojileri, işletmeler için artık bir zorunluluk hâline geldi. Şirketler büyük veri işleme, uzaktan çalışma sistemleri ve güvenlik konularında bulut altyapılarını kullanıyor. Ancak bu sistemleri tasarlayan, yöneten ve güvenliğini sağlayan uzmanlar hâlâ çok değerli.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen ele geçiremez?

- Şirketlerin farklı ihtiyaçlarına özel çözümler geliştirmek insan uzmanlığı gerektirir.
- Bulut sistemleri karmaşıktır ve özelleştirilmesi gerekir.
- Güvenlik ihlalleriyle başa çıkmak insan müdahalesi gerektirir.

Öne çıkan uzmanlıklar: AWS, Google Cloud, Microsoft Azure yönetimi



Dijital Pazarlama ve Growth Hacking

Şirketlerin dijital dünyada rekabet edebilmesi için pazarlama stratejileri oluşturması gerekiyor. Yapay zekâ verileri analiz edebilir ancak insan davranışlarını tam olarak anlayamaz. Tüketici psikolojisini yorumlamak, markalara özel yaratıcı kampanyalar geliştirmek ve müşteri deneyimini iyileştirmek insan uzmanlara bağlıdır.

Neden yapay zekâ bu mesleği tamamen ele geçiremez?

- Tüketici eğilimleri değişkenlik gösterir ve yaratıcı çözümler gerektirir.
- Markaların hikâye anlatımı ve duygusal bağ kurması için insan dokunuşu gereklidir.

- Kriz yönetimi ve marka imajı gibi süreçlerde insan faktörü önemlidir.

Öne çıkan uzmanlıklar: SEO, Google Ads, sosyal medya yönetimi, influencer pazarlaması

Sonuç: Yapay Zekâya Karşı Geleceğe Hazır Olun!

Yapay zekâ birçok mesleği dönüştürse de insan zekâsı, yaratıcılığı ve etik karar alma yeteneği gerektiren alanlarda hâlâ büyük bir ihtiyaç var. Eğer gelecekte güçlü bir kariyer sahibi olmak istiyorsanız teknolojiye uyum sağlayan ve problem çözme becerisi gerektiren meslekleri seçmek en iyi strateji olacaktır.



**Senem
ÇETİN**
1994 mezunu

Senem Çetin, 1976'da Ankara'da doğdu. Öğrenim yaşamına Namık Kemal İlkokulunda başlayan Senem Çetin, ortaokul ve lise öğrenimini Arı Okullarında tamamladı. Ankara Üniversitesi D.T.C.F. Bulgar Dili ve Edebiyatı Bölümünden 1999 yılında mezun oldu. Ardından 2005 yılında Ankara Üniversitesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümünde yüksek lisans derecesini tamamladı. Okul yıllarında basketbol takımımızın vazgeçilmez oyuncularından olan Senem Çetin, spor yaşamına hâlen SKY Basketbol Takımı'nda oyuncu olarak devam ediyor. Mezunumuzun çocuklarından Selim, ikinci kuşak Arılı olarak öğrenim yaşamına Arı Okullarında devam ederken Ege de mezunlarımız arasına katıldı. İyi bir anne, iyi bir okur, iyi bir gezgin olan mezunumuz, yaşamındaki en değerli varlıklar olarak çocuklarını nitelerken onların iyi bir dünyada ve iyi insanlar arasında yetişmeleri, en önemlisi de mutlu çocuklar olmalarını hedefliyor.

MUTLULUK VE BAŞARI TESADÜF DEĞİLDİR...

Yeni bir eğitim öğretim yılına başlarken sizlerle kısa süre önce yaşadığım, beni derinden etkileyen bir tecrübeyi paylaşmak istiyorum.

Öyle sanıyorum ki anne-baba olarak hepimizin en büyük arayışı aynı noktada buluşuyor: Çocuğumuzu gerçekten tanımak, onun güçlü yönlerini, öğrenme biçimini ve ihtiyaçlarını doğru bir şekilde görmek... Bu arayışta bir arkadaşım sayesinde Nöro-Psiko Pedagoji Envanteri'yle tanışma fırsatı buldum.

Bu envanter sayesinde oğlumun bildiğimi sandığım ama aslında hiç bilmediğim birçok özelliğini öğrendim. Güçlü yanlarını, ilgi alanlarını, en önemlisi ise öğrenme ve çalışma metodunu keşfettim. Yıllardır neden bazı özel derslerden verim alamadığımı, sınav sürecinde neden farklı bir yol izlememiz gerektiğini fark ettim. Oğlumun dershaneye uygun bir öğrenci olmadığını, önce eksiklerini tamamlaması gerektiğini ve doğru yöntemle çok daha kısa sürede ilerleyebileceğini görmek bize yepyeni bir bakış açısı kazandırdı.

Çalışma yalnızca akademik yönleriyle değil; çocuğun dikkat, stres, spor, beslenme ve gelişim alanlarını da bir bütün olarak değerlendirdiği için gerçekten etkileyici. Okul öncesinden üniversiteye kadar her dönemde "çocuğum neye hazır, hangi yol doğru, nasıl daha mutlu ve başarılı olabilir" sorularına bilimsel cevaplar veriyor. Dahası, disleksi, diskalkuli, dikkat dağınıklığı gibi görünen pek çok problemin aslında farklı nedenlerden kaynaklanabileceğini görmemizi sağlıyor. Üniversite sınavında hedeflerine ulaşamamış gençler için de bu sürecin bir kayıp değil, doğru yönlendirme ile büyük bir kazanca dönüşebileceğini duymak bana umut verdi. Bugün birçok derece öğrencisinin bu yöntemle başarıya ulaşması, anne-baba olarak bizlerin de çocuklarımızı daha iyi tanımamız gerektiğini bir kez daha hatırlatıyor. Bu deneyimi çok kıymetli buldum ve sizlerle paylaşmadan geçemedim. Yeni bir başlangıç, yeni umutlar...

Yeni eğitim öğretim yılına adım attığımız, üniversite sınavlarının ve yerleştirmelerin tamamlandığı bu günlerde öğrencilerimizin ve velilerimizin heyecanını paylaşıyoruz. Her yeni dönem; hedeflerin yeniden şekillendiği, umutların tazelandığı ve geleceğe dair adımların atıldığı bir süreç. Bizler de bu başlangıcın öğrenciler için verimli, veliler için huzurlu geçmesini diliyoruz.

Türkiye'de eğitim yolculuğu her geçen gün daha da kritik hâle geliyor. Üniversiteye hazırlık sürecinde artan rekabet, ortaokul ve lise kademelerinde yükselen akademik beklentiler ve ailelerin çocuklarını en doğru şekilde yönlendirme çabası, bu sürecin önemini daha da belirgin kılıyor. Öğrencilerin hem güçlü yanlarını geliştirmeleri hem de desteklenmesi gereken yönlerini doğru biçimde ele almaları, eğitim yolculuğunun en önemli aşamalarından biridir.

Nöro-Psiko Pedagoji Envanteri de bu süreci bilimsel bir çerçevede desteklemektedir. Bugün yalnızca bireysel danışan velilerimizin değil; Türkiye'nin pek çok ilinde belediyelerden özel okullara, dershanelerden farklı eğitim kurumlarına kadar geniş bir yelpazenin başarıda fark yaratmak için tercih ettiği bir sistem olmasının nedeni de budur.

Bugün birçok derece öğrencisinin başarısında etkisi kanıtlanan bu sistem, her geçen gün daha çok öğrencinin yolunu aydınlatıyor. Biz de bu yolculukta çocuklarımıza ışık tutabilmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Deneyimlerimiz velilerin çocuklarını doğru yönlendirebilmek adına güvenilir ve bilimsel yöntemlere olan ihtiyacını net biçimde ortaya koyuyor. Bu nedenle BeeLife okurlarına eğitim yolculuğunda sunduğumuz bilimsel yaklaşımı aktarmak istedik. Çünkü inanıyoruz ki doğru bilgi, doğru yöntemle buluştuğunda her öğrencinin yolu aydınlanır.



Sayfanıza konuk olma fırsatı verdiğiniz için şahsım ve NPP Sistem adına teşekkür ederim.

Geleceğin Pedagojisiyle Tanışın, Çocuğunuzun Yolculuğuna Işık Tutun

ME

"Her anne-baba çocuğunun mutlu, başarılı ve öz güvenli bir eğitim hayatı sürmesini ister. Eğitim hayatının başlaması ile sorunlar başlar ve benim çocuğum 'Neden ders çalışmak istemiyor?', 'Niçin çabuk sıkılıyor?', 'Hatırlatmadan ödevini yapmıyor?'... İşte bu ve benzeri sorunlara çözüm arayan velilere Nöro Psiko Pedagoji (NPP) envanteri güçlü bir çözüm sunmaktadır."

İlk Adımlar: Çocuğunuzun Eğitim Yolculuğuna Bilimsel Rehberlik

ME

"Şu bir gerçektir ki okul öncesinde atılan doğru adımlar, çocuğun bütün eğitim hayatına yön verir. Özellikle eğitim hayatının temelini oluşturan ilk ve orta öğrenim süresince aldığı eğitim onun ileride üniversite hayatında ve hatta yaşamı süresince daha başarılı olmasını sağlar. Eğitim bir piramit gibi değerlendirilmelidir. Öğrencinin temelde aldığı öğrenim onun üniversite hayatını kolay atlatmasını sağlar. [Piramitin tepesine çıktıkça eğitim kolaylaşır yani öğrencinin derse uyumu kolaylaşır]."

Bir çocuğun eğitim hayatına sağlam adımlarla başlaması, aslında tüm geleceğinin temelini oluşturur. Çocuğunuzun öğrenmeye hazır olup olmadığını bilmek, ileride yaşayabileceği birçok sorunun önüne geçer. Günümüzde pek çok çocuk okula hazırlıksız başlıyor; bu da okula gitmek istememek, ödevlerden uzaklaşmak, yazı yazmaya ilgisini kaybetmek gibi sorunlara yol açıyor.

Uyguladığımız NPP envanteri, çocuğun bireysel farklılıklarını ortaya çıkararak bu sorunların önüne geçiyor. Çocuğunuzun nasıl öğrendiğini, dikkatini ne kadar sürdürebildiğini, hafıza ve problem çözme becerilerini öğreniyorsunuz. Böylece temel kavramlarda -renk, şekil, sayı, yön gibi- hızlı ilerleme kaydediyor.

Zamanla öz güveni artıyor, kendini ifade etme becerisi gelişiyor, arkadaş ilişkilerinde daha kolay uyum sağlıyor. Duygularını yönetmeyi öğreniyor; öfkesini, kaygısını daha sağlıklı biçimde kontrol ediyor. El-göz koordinasyonu ve motor becerileri güçleniyor, sanatsal ve oyun temelli etkinliklerde daha aktif oluyor. Yaratıcılığı ve merak duygusu besleniyor. Öğretmenler güçlü ve zayıf yönlerini daha net görüyor, aileler doğru yöntemleri buluyor.

Çocuklukta verilen doğru yön, ömür boyu başarı ve mutluluk getirir.

Zorlu Yıllarda Doğru Yol Arkadaşlığı

ME

"Birçok velimiz bana 'Çocuğum neden kaygılanıyor, neden okula gitmek istemiyor?' diye soruyor. NPP, bu sorulara bilimsel yanıt verirken aileye de doğru yolu gösteriyor."

Ortaöğrenim dönemi, öğrenciler için hem akademik hem de kişisel gelişim açısından oldukça zorlu bir dönemdir. Ders yükü artar, sınav kaygısı başlar, ergenlik dönemi duygusal dalgalanmaları beraberinde getirir. İşte bu süreçte NPP, öğrenciye yol gösteren en güvenilir pusuladır.

Öğrenciler kendi öğrenme metotlarına göre ders çalışma yöntemleri geliştirir; dikkat, hafıza ve problem çözme becerileri güçlenir. Sınav kaygıları azalır, LGS, TYT ve AYT gibi kritik sınavlarda performansları yükselir.

Kendi potansiyelini daha iyi tanıyan çocuk, öz güven kazanır ve hedeflerini daha net belirler. Zamanı yönetmeyi öğrenir, sorumluluk bilinci artar. Sosyal ilişkilerinde denge kurar, arkadaş çevresinde daha uyumlu hâle gelir. Stres ve duygusal dalgalanmalarını daha sağlıklı yönetmeyi başarır.

Veliler içinse bu süreçte NPP, çocuğun güçlü ve gelişime açık yönlerini anlamayı sağlar. Gereksiz kurs ve özel ders masraflarından kurtulurlar. Çocuğun yeteneklerine göre doğru alan ve meslek seçimini bilimsel temelde yapabilirler. En önemlisi, baskı yerine destekleyici bir iletişim geliştirerek evde çatışmaları azaltırlar.

Bir Yıl Daha: Doğru Stratejiyle Başarıya Yeniden Uzanmak

ME

"Mezuna kalan öğrencilerin en büyük ihtiyacı, yeniden inanacakları bir yol haritasıdır. Biz hem akademik hem de psikolojik desteği bir arada sunuyoruz."

Üniversite sınavında istediği sonucu alamayan öğrenciler, en çok motivasyon kaybı ve öz güven eksikliği yaşar. Çalışmalarına yön veremez, hangi stratejiyi izleyeceğini bilemez hâle gelir. NPP, bu zor dönemde onların yanında olur.

Öğrencinin öğrenme yöntemine uygun bir ders planı çıkarılır. Dikkat dağınıklığı ve zaman yönetimi sorunlarına özel çözümler geliştirilir. Eksik konular bilimsel analizle tespit edilir, gereksiz tekrar yerine hedef odaklı çalışma yapılır.

Psikolojik açıdan ise öğrencinin kırılan öz güveni onarılır. Sınav stresi azalır, motivasyonu yeniden artar. “Ben yapamayacağım” düşüncesi “başarabilirim” inancına dönüşür. İlgi alanı ve yeteneklerine göre doğru alan seçimi yapılır, yanlış tercihler önlenir.

“Nöro-Psiko Pedagoji ile mezun yılı avantaja dönüşür.”

Veliler İçin Güvenli Liman

ME

“Günümüzde eğitim yolculuğu sadece çocukların değil, velilerin de yolculuğudur. Biz burada velilerimizle birlikte yol alıyoruz.”

Veliler, NPP envanteri sayesinde çocuklarının eğitim sürecinde daha bilinçli ve rahat hisseder. Çocuğunun nasıl öğrendiğini, hangi alanlarda güçlü olduğunu ve nerelerde desteğe ihtiyaç duyduğunu görebilir. “Acaba doğru mu yapıyoruz?” kaygısı yerini emin adımlara bırakır.

Bu sayede çocuklarına uygun yöntemler seçer, gereksiz masraflardan kurtulurlar. Çocuğun ilgi ve yeteneklerine göre daha bilinçli kararlar alırlar. Evde baskı yerine destekleyici iletişim kurulur, ödev ve sorumluluk süreçlerinde çatışmalar azalır. Öğretmenlerle iş birliği artar, akademik başarıyı artıracak kişiselleştirilmiş yol haritaları oluşturulur.

Veliler için NPP, sadece bir eğitim yaklaşımı değil, güvenli bir limandır.

“Çocuğunuzu tanımanın ve doğru yönlendirmenin en bilimsel yolu: Nöro-Psiko Pedagoji. Tanışın, farkı yaşayın.”

Son Söz

ME

İşte Nöro Psiko pedagoji sayesinde, öğrenme-çalışma konusunda isteksiz çocukların eğitim hayatına kolayca uyumunu [ders çalışma, çalışmaya istekli olma vs.] ve onların

maksimum bilgiyi alacak duruma gelmesini sağlar. Kısaca onlar için ne yapabilirim diye düşünmek yerine onların bu konudaki sorunların çözümüne bilimsel katkı yöntemi olan Nöro-Psiko Pedagoji analizi ile yol alın.

Her çocuk bir cevherdir; doğru yöntemle işlendiğinde ışıyla hem kendi yolunu hem de geleceğimizi aydınlatır. Bizim en büyük mutluluğumuz, velilerimizin gözlerindeki güveni, öğrencilerimizin yüzlerindeki gülümsemeyi görmek. NPP Ankara olarak, bu yolculukta her zaman yanınızdayız.

“Mutluluk ve başarı tesadüf değildir; Nöro-Psiko Pedagoji ile mümkündür.”





**Serter
ORAN**
1998 mezunu

Serter Oran 9 Ocak 1983 yılında Ankara’da doğdu. Ortaöğrenimini 1998 yılında Arı Kolejinde tamamladı. 2002 yılında Mülkiye’ye girdi. 2007 yılında mezun olduğu Mülkiye’de yine sırasıyla yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladı. 2013-2014 yılları arasında İngiltere’de Essex Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde misafir araştırmacı olarak bulundu. 2017 yılında “Sınıf ve Kültürel Kimlikler Bağlamında Katı Atık Toplayıcılarının Gündelik Çalışma Pratikleri: Ankara İlinde Nitel Bir Araştırma” başlıklı doktora tezi Prof. Dr. Cahit Talas Sosyal Politika Tez Ödülü’nde övgüye değer doktora tezi olarak kabul edildi. Hâlen Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümünde öğretim üyesidir. 2020 yılından bu yana Bade’nin eşi, 2021 yılından bu yana da Payan’ın babasıdır. Payan izin verdiği ölçüde de davul çalmaktadır.

BİR KARTALIN GÖLGESİNDE ŞÖHRET, ÇÖKÜŞ VE SONSUZLUK: EAGLES

Onlar, Kaliforniya'nın güneşli otobanlarından yükselen bir müzikal rüyanın vücut bulmuş hâliydi. 1970'lerin başlarında ortaya çıktıklarında country-rock'ın samimi köklerini rock'ın dinamik enerjisi ve pop'un akılda kalıcı melodileriyle harmanlayarak benzersiz bir müzik yarattılar. Harmoni yüklü vokalleri, özenle işlenmiş enstrümantal düzenlemeleri ve Amerikan rüyasının hem ışıltılı hem de gölgeli yanlarını anlatan lirik derinlikleriyle kısa sürede bir neslin sesi hâline geldiler. "Hotel California" gibi efsanevi şarkılarla sadece liste başı olmakla kalmadılar, aynı zamanda kültürel bir fenomen hâline gelerek Amerikan kimliğinin ve 70'ler ruhunun sembollerinden biri oldular. Grubun doğuşundan müzikal zirvelerine, çalkantılı dağılışlarından küllerinden yeniden doğuşlarına kadar uzanan bu destansı yolculuk, sadece bir rock grubunun hikâyesi değil, aynı zamanda zamana meydan okuyan bir müzik mirasının ve Batı Yakası'nın efsanevi sound'unun ölümsüz bir kayıdır.

Bu müzikal destan, dört genç ve yetenekli müzisyenin yollarının kesişmesiyle başladı. Her biri farklı bir müzikal geçmişten gelerek ortak bir vizyon etrafında birleştiler: Amerikan müziğinin özünü yakalamak ve kendi yorumlarıyla yeniden şekillendirmek. Onların bu birleşimi, Eagles'ın sadece bir grup olmaktan öte, bir dönemin ruhunu ve gelecek nesillere ilham verecek bir mirası inşa etmesinin başlangıcıydı. İşte bu noktadan hareketle, Eagles'ın doğuşuna, müzikal gelişimine ve zamanın ötesine geçen efsanesine daha yakından bakalım.

Eagles, müzikal kariyerine country rock çizgisinde başlayarak bu türün en başarılı temsilcilerinden biri hâline geldi. Öyle ki ABD'de sadece The Beatles ve Led Zeppelin, Eagles'tan daha fazla albüm sattı. Henüz dördüncü albümlerinden sonra yayımladıkları Greatest Hits 1971-1975, 2003 yılı itibarıyla 28 milyon kopya satarak Michael Jackson'ın Thriller albümünü geride bıraktı. Üstelik grubun en büyük hiti olan Hotel California, bu albümde yer almıyordu.

Çünkü Hotel California, Eagles denince akla ilk gelen şarkı olmakla kalmadı; aynı zamanda Amerikan rüyasının parıltılı yüzeyinin altında yatan karanlığı, kimlik arayışını ve içsel çöküşü anlatan simgesel bir yapıt hâline geldi. Şarkının hipnotik atmosferi, çarpıcı gitar soloları ve çok katmanlı sözleriyle bir dönemin ruh hâlini özetlemesi, onu yalnızca müzik tarihinin değil, modern Amerikan mitolojisinin de ayrılmaz bir parçası yaptı.

Eagles'ın hiçbir üyesi aslında Kaliforniyalı değildi; sadece oraya taşınmışlardı. Grubun kurucu dördüüsü 1960'larda Beach Boys ve The BYRDS tarafından genişletilen rock müzik sahnesinin bir parçası olmak için Los Angeles'a gelmişti. Bu trend belirleyiciler ve o şehirdeki diğer hit grupların çoğu gibi armoni şarkıları Eagles'ın ana cazibe merkezlerinden biriydi.

Eagles, 1970'ler boyunca ardı ardına gelen hitlerle Amerikan müzik sahnesine damga vurdu. En büyük on şarkılarından beşi listelerde bir numaraya yükseldi ve birçoğu hâlâ klasik rock radyolarında dönmeye devam ediyor. Şarkıları, yalnızca melodik değil, prodüksiyon açısından da son derece titizlikle hazırlanmıştı. Stüdyoda gösterdikleri mükemmeliyetçi yaklaşım, onlara sektörde saygınlık kazandırdı; ancak bu aynı zamanda kimi eleştirilenler tarafından "fazla cilalı" ve

"duygudan yoksun" olmakla da eleştirildi. Bu titizlik, albümler arasındaki sürenin uzamasına da neden oldu.

Lirik dünyaları ise romantik temaların çok ötesine geçiyordu. 1970'lerin ortasına damgasını vuran hayal kırıklığı, hedonizm ve kimlik arayışı, Eagles'ın şarkı sözlerinde güçlü bir şekilde yankılanıyordu. "Desperado", Vahşi Batı mitolojisini günümüz insanının duygusal yalnızlığına tercüme ederken, "Life in the Fast Lane" tehlikeyle flört eden bir yaşam tarzının ritmini sert bir riff eşliğinde anlatıyordu. "Hotel California" ise çölde geçen metaforik bir yolculukla, şöhretin, bağımlılığın ve Amerikan rüyasının çöküşünün destansı bir tablosunu sunuyordu. Bu şarkılar, sadece dönemin ruhunu yakalamakla kalmadı, aynı zamanda Eagles'ı kültürel bir fenomene dönüştüren anlatı gücünün de göstergesiydi.

Eagles'ın yaratıcı çekirdeğini, grubun iki kurucu üyesi Glenn Frey ve Don Henley oluşturunuyordu. Şarkı yazarlığı konusunda tutkulu, başarı konusunda kararlıydılar; bu tutumları, grup içindeki tansiyonun hem kaynağı hem de tutkalı oldu. Frey, Detroit doğumlu bir gitaristti ve Henley, Teksaslı bir davulcu. Tanışmadan önce kendi müzikal yolculuklarına başlamış, Bob Seger ve Linda Ronstadt gibi isimlerle çalışmışlardı. Eagles'ın temelleri de zaten Ronstadt'ın arka grubunda çaldıkları dönemde atıldı. Onlara kısa süre içinde Bernie Leadon ve Randy Meisner katıldı. Leadon, Minneapolis doğumlu bir çoklu enstrümantalistti; banjo, pedal steel ve lead gitar çalıyordu. Daha önce Flying Burrito Brothers ve Byrds gibi country rock'ın kurucu gruplarında yer almıştı. Meisner ise Nebraska çıkışlı bir basçıydı; Poco ve Ricky Nelson's Stone Canyon Band gibi gruplarla sahne almıştı. Her biri farklı müzikal geleneklerden gelen bu isimler, ortak bir vizyonda birleşti: Amerikan müziğinin özünü modern bir sound'la harmanlamak. Grubun tüm üyeleri vokal yaptı ve Eagles'ın alametifarikası hâline gelen armonik yapı, bu çok sesli birlikteliğin en çarpıcı ürünü oldu. Bu kadro 1974'e kadar devam etti. Ancak grubun giderek rock'a yönelme arzusu, yeni bir ses ihtiyacını da beraberinde getirdi. Bu dönemde, Florida doğumlu gitarist Don Felder gruba dahil oldu. Felder'ın sert slide gitarları ve teknik yetkinliği, Eagles'ın country ağırlıklı köklerinden sıyrılıp daha agresif ve arena dostu bir rock sound'u yakalamasında belirleyici rol oynadı.



Peki Eagles adı nerden geliyor? Eagles adının nereden geldiği konusunda birkaç farklı hikâye var ve üyelerin bile bu konuda tam olarak aynı fikirde olmadığı biliniyor. Ancak en yaygın ve kabul gören hikâye, grubun kurucu üyelerinden Bernie Leadon'dan geliyor: Hikâyeye göre, grubun ilk zamanlarında, Bernie Leadon, Glenn Frey, Don Henley ve Randy Meisner'in Mohave Çölü'ne yaptığı, peyote ve tekilanın da etkisi altında oldukları bir gezi sırasında ortaya çıktı. Bernie Leadon'ın, Hopi Kızılderililerinin kartala (eagle) olan saygısından okuduğu bir şeyi hatırlamasıyla bu ismi önerdiği söyleniyor. Bir başka anlatıya göre ise aynı gezi sırasında havada uçan kartalları gördüklerinde Glenn Frey'in aniden "Eagles!" diye bağırmasıyla bu ismin akıllarına geldiği iddia ediliyor. Glenn Frey'in genellikle bu versiyonu desteklediği belirtiliyor. Kartal, Amerikan kültürünün göğe yazılmış sembollerindendi; güç, özgürlük ve efsanevi bir yalnızlık... Bu anlamıyla Eagles'ın köklerine sadık ama sınır tanımayan müziğiyle neredeyse doğal bir bütünlük oluşturuyordu. Ayrıca grubun ilk zamanlarından bir arkadaşları olan komedyen Steve Martin'in oturdukları bir barda Glenn Frey'e "Eagles" adını düşündüklerini söylediğinde, Martin'in "Yani The Eagles mı demek istiyorsun?" diye sorduğu ve Frey'in "Hayır, sadece Eagles." diye yanıtladığına dair de bir anekdot bulunur. Bu da grubun adının sadece "Eagles" olarak kalmasının nedenini açıklar.

Eagles'ın 1972'de yayımlanan ilk albümü, adını taşıyan Eagles, country etkisinin en yoğun hissedildiği çalışmalarıydı. Banjonun belirleyici olduğu bu albümde yer alan "Take It Easy", "Peaceful Easy Feeling" ve "Witchy Woman" gibi parçalar, grubun hem melodik yetkinliğini hem de farklı türleri birleştirme becerisini gözler önüne serdi. Albüm, Glyn Johns'un prodüktörlüğünde İngiltere'de kaydedildi; Beatles, The Rolling Stones ve The Who ile çalışmış bir yapımcının stüdyosunda şekillenen bu erken dönem sound, Eagles'ın temellerini oluşturdu. Bir yıl sonra gelen Desperado [1973], sadece bir albüm değil, tematik bir anlatıydı. Albümde, Vahşi Batı'nın kanun kaçakları üzerinden kurulan metaforlar, rock yıldızlarının özgürlük arayışlarını, yalnızlıklarını ve kaçınılmaz çöküşlerini yansıtıyordu. "Tequila Sunrise" listelerde mütevazı bir başarı yakalasa da asıl derinliği albüme adını veren ve single olarak yayımlanmayan "Desperado" taşıyordu. Bu şarkı, zamanla grubun en çok yorumlanan ve başka sanatçılar tarafından en fazla yeniden seslendirilen eserlerinden

biri hâline geldi. Ancak Desperado'nun ticari beklentileri karşılamaması, grubu müzikal rotasını gözden geçirmeye itti. 1974 tarihli On the Border albümüyle birlikte country etkisi biraz geriye çekildi; slide gitarist Don Felder'ın katılımıyla daha rock merkezli bir sound benimsendi. Bu değişimin ödülü gecikmedi: "The Best of My Love", Eagles'ın listelerde bir numaraya ulaşan ilk şarkısı oldu.

Grup, 1975'te yayımladığı One of These Nights albümüyle hem sanatsal hem de ticari zirvelerinden birine ulaştı. Albüme adını veren şarkının disko esintili temposu, country dokunuşları taşıyan "Lyn' Eyes" ve duygusal zirveleriyle dikkat çeken "Take It to the Limit", Eagles'ın çeşitliliğe açık müzikal karakterini pekiştirdi. Ancak bu dönüşüm süreci herkesi memnun etmedi: Kurucu üyelerden Bernie Leadon, grubun country köklerinden uzaklaştığını düşünerek kısa süre sonra ayrıldı. Yerini, daha sert ve enerjik bir gitarist olan Joe Walsh aldı ve Eagles'ın sound'u bir kez daha evrim geçirdi. Ardından Greatest Hits 1971-1975 yayınlandı ve bu albüm, bir numaraya ulaşan dört Eagles albümünden ikincisi oldu.

Hotel California [1976] country rock'ı geride bıraktı. Albüme adını veren şarkı ve "New Kid in Town" bir numaraya yükseldi ve "Life in the Fast Lane" de hit oldu. Burada Hotel California'ya bir parantez açmak gerekir. 1976 yılında yayımlanan bu ikonik şarkı, sadece grubun en büyük hitlerinden biri olmakla kalmadı, aynı zamanda Amerikan rüyasının parıltılı yüzeyinin altındaki karanlık derinlikleri ve kaybolmuş ruhların yalnızlığını metaforik bir dille anlatan kültürel bir simge hâline geldi. Şarkı, Batı Yakası'nın o dönemki cazibesini ve aynı zamanda getirdiği yozlaşmayı, lüksün ve hedonizmin ardındaki boşluğu incelikli işliyor. Dinleyicileri, girilen ama asla tam olarak çıkılamayan, gizemli ve tekinsiz bir "otel" in koridorlarında kaybolmaya davet eder; bu otel kimileri için Hollywood'un cazibesi, kimileri içinse uyuşturucu bağımlılığı veya şöhretin pençesiydi. Şarkının rüya gibi atmosferi, Don Felder ve Joe Walsh'un virtüöz gitar sololarıyla zirveye ulaşır; bu sololar, adeta şarkının anlattığı hapsolmuşluk hissini notalara döker. Glenn Frey ve Don Henley'nin kusursuz vokalleriyle harmanlanan bu lirik ve müzikal derinlik, "Hotel California"yı sadece bir rock şarkısı olmaktan çıkarıp üzerine onlarca yorum yapılmış, sanat ve felsefe metinlerine konu olmuş bir eser mertebesine taşır. Şarkıdaki "You can check out any time you like, but you can

never leave" [İstedğin zaman çıkış yapabilirsin, ama asla ayrılamazsın] dizesi, zamanla popüler kültürün en bilinen alıntılarından biri hâline gelerek insanoğlunun tutkuyla bağlandığı ama aynı zamanda kendini hapsolmuş hissettiği her türlü durumu özetleyen evrensel bir ifadeye dönüştü. "Hotel California", Eagles'ın sadece müzikal yeteneğini değil, aynı zamanda karmaşık hikâyeler anlatma ve dinleyicileri düşündürme becerisini de sergileyen bir şaheserdir. Grubun sound'unun doruk noktasını temsil eden bu şarkı hem ticari başarısıyla hem de sanatsal derinliğiyle Amerikan rock müziği tarihinde silinmez bir iz bırakarak efsanevi statüsünü perçinlemiştir.

Eagles, Hotel California'nın patlamasından sonra neredeyse en başından beri yaptığı uluslararası turnelere devam etti. 1977'de Randy Meisner bitkin bir hâlde gruptan ayrıldı ve yerine daha önce 1970'te Poco'da onun yerini almış olan ve o zamandan beri grupta yer alan Timothy B. Schmit [d. 1947] geçti. The Long Run'ın [1979] yapımı iki yıl sürdü, ancak siyah-beyaz kapağından steril prodüksiyonuna kadar canlılıktan yoksundu. Her zamanki gibi bir numaraya yükseldi ve daha fazla hit yaratmasına rağmen grup iç çekişmeler ve uyuşturucu bağımlılığı yüzünden tükendi ve dağıldı. Grubun dağılmasının ardında yalnızca müzikal anlaşmazlıklar değil; sahne arkasında giderek artan ego çatışmaları, uzun turnelerin yarattığı yorgunluk, yaratıcı baskılar ve kişisel sorunlar da vardı. Don Henley'in yıllar sonra "bir iş ilişkisinden çok bir savaş alanı gibiydi" diye tarif ettiği grup içi atmosfer, Eagles'ın mükemmeliyetçiliğinin bir bedeliydi. Sahnedeki uyumun gerisinde, giderek yönetilmesi zor bir gerilim birikmişti. Bu kırılgan yapı, 1980'de sessiz ama kaçınılmaz bir dağılmayla sonuçlandı.

Dağılmanın ardından grup üyeleri kendi yollarına gitti. Glenn Frey ve Don Henley, solo kariyerlerinde öne çıkan isimler oldu. Frey, hem müziğiyle hem de televizyon ve sinemadaki çalışmalarıyla 1980'ler boyunca adından söz ettirdi. Don Henley ise güçlü vokali ve söz yazarlığıyla yalnızca solo albümleriyle değil, Stevie Nicks'le yaptığı "Leather and Lace" gibi başarılı düetlerle de dikkat çekti. Grubun etkisi bu dönemde tamamen silinmedi; aksine, 1993'te yayınlanan ve dönemin en popüler country yıldızlarının Eagles şarkılarını yeniden yorumladığı Common Thread: Songs of the Eagles adlı tribute albüm hem grubun country kökenlerini hatırlattı hem de yeni kuşak dinleyicileri Eagles'la tanıştırdı. Uzun bir sessizliğin ardından Eagles, 1994 yılında beklenen büyük geri dönüşünü yaptı. Yüksek bilet fiyatlarıyla eleştirilse de "Hell Freezes Over" turnesi -adını Don Henley'nin yıllar önce ettiği, "Cehennem donmadan birleşmeyiz" sözünden alıyordu- hem nostaljiyi hem de ustalığı aynı sahnede buluşturdu. Turneye eşlik eden canlı albüm, dört yeni şarkının yanı sıra "Hotel

California"nın etkileyici akustik yorumu sayesinde büyük ilgi gördü ve grubun hâlâ müzik dünyasında güçlü bir yeri olduğunu bir kez daha kanıtladı. 1998'de Rock and Roll Hall of Fame'e kabul edilen Eagles, bu onurla birlikte sahnelere dönmeye devam etti. 2003-2005 yılları arasında çıktıkları turneye ise ironik bir başlık seçtiler: "Farewell I", gidişin belirsizliğine yapılan esprili bir gönderme, belki de hiçbir zaman tam olarak veda edemeyeceklerinin farkındalığıydı.

2005 yılı sonrası Eagles için grubun zamana meydan okuyan duruşunu pekiştiren bir dönem oldu. "Long Road Out of Eden" [2007] ile 28 yıl aradan sonra çıkardıkları stüdyo albümüyle listelerin zirvesine geri dönerek hâlâ söyleyecek sözleri ve yaratacakları müzikleri olduğunu kanıtladılar. Bu başarı, grubun uzun soluklu kariyerinin ve sadık hayran kitlesinin bir göstergesiydi. Ancak 2016 yılında kurucu üyelerden Glenn Frey'in zamansız vefatı, grubun geleceği üzerinde derin bir gölge oluşturdu. Frey'in kaybı, birçok kişi için Eagles'ın sonu anlamına gelse de Don Henley, Joe Walsh ve Timothy B. Schmit, Frey'in oğlu Deacon Frey ve country yıldızı Vince Gill'in katılımıyla yola devam etme kararı alarak babanın mirasını ve grubun ruhunu canlı tutmayı hedeflediler. Bu yeni kadroyla dünya çapında başarılı turneler düzenlemeye devam ettiler, eski ve yeni hayranlarını bir araya getirerek Eagles efsanesini gelecek nesillere taşıdılar.

İşte bu devamlılığın ve değişimin ortasında, Eagles'ın müziği, zamanın ötesine geçen bir miras olarak varlığını sürdürüyor. "Hotel California" gibi ikonik eserler, grubun sanatsal dehasının ve dönemin ruhunu yakalama becerisinin en güçlü kanıtıdır. Bu şarkı, Amerikan rüyasının ışıltılı yüzünün ardındaki karmaşıklıkları ve insan ruhunun derinliklerindeki arayışları metaforik bir dille ifade ederek sadece bir hit olmanın ötesine geçip kültürel bir simge hâline gelmiştir. Gitarların dans ettiği, vokallerin birleştiği her notada, Eagles'ın müziği dinleyiciyi hem kişisel hem de toplumsal bir yolculuğa çıkarır.

Eagles, yalnızca dönemin değil, çağların da sesi oldu. Şarkılarında hem gökyüzünü kucaklayan bir özgürlük duygusu hem de modern hayatın çelişkileri yankılandı. Onların müziğinde çöl yalnızlıklarıyla parıltılı Kaliforniya geceleri yan yana durdu; gitarların yankısı kimi zaman bir firarın, kimi zaman içsel bir hesaplaşmanın notalarına dönüştü. Amerikan rüyasını önce yaşayıp sonra yıkan bir kuşağın hikâyesini anlattılar öyle ki, Eagles dinlemek sadece müziğe değil, bir dönemin ruhuna kulak vermektir. Zaman değişti, plaklar CD'ye, CD'ler dijitalle evrildi; ama Hotel California'daki o çıkışsız koridorlarda hâlâ birileri kayboluyor. Eagles'ın mirası, yalnızca geçmişin hatırası değil; bugün hâlâ yankılanan bir iç ses, hepimizin içinde çalan bir şarkıdır. 🎸



**Zeynep
KOLTUK**
1998 mezunu

İstanbul doğumlu güzel oyuncu ilkokul, ortaokul ve liseyi Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümüne girdi. Üniversite öğreniminin ardından okuduğu bölümün, hayatta olmak istediği yere götürmeyeceğini anlayıp tekrar sınavlara girerek Bilkent Üniversitesi Tiyatro Bölümüne burslu olarak girmeye hak kazandı. Başarılı oyuncu, Adanah, Bizim Evin Hâlleri ve Behzat Ç. Bir Ankara Polisiyesi, Ezra gibi dizilerde yer aldı. Zeynep Koltuk, YouTube üzerinde “ZeiKoTV” kanalında oyunculuk hakkında hem eğlenceli hem eğitici videolar paylaşıyor.

YAZ BİTMESİN

Yaz Hep Biraz Aceleci

Yaz dediğin hep aceleci, biraz telaşlı ama bir o kadar da unutulmazdır. Mezun olsak da, okuldan yıllar geçse de içimizde hâlâ o öğrencilik yazlarının coşkusu var; ilk günkü gibi taze. Yazın sonuna yaklaşınca, takvimdeki yapraklar inceliyor günler kısaldığında bir melankoli çöker insana.

“Güneş batarken yaz da bavulunu toplar; ama hep bir anısını bırakır arkasında.”

Mezunlar İçin Yazın Başka Bir Anlamı Var

Yaz, mezunlar için hep başka türlü gelir. Belki artık yaz tatilini sınav telaşları değil, iş toplantıları ya da hayatın hızlı akışı dolduruyordur. Ama yine de yaz geldi mi eski günlerin kokusu gelir burnumuza. Okulun bahçesinde çınar ağaçlarının altında otururken kahkahalarımızın yankılandığı o günler, yazın ilk esintisiyle geri döner.

“Mezuniyet, aslında bir veda değil; yaz, bunu bize her seferinde hatırlatır.”

Zamansız Bir Mevsim: Yaz

Belki de bu yüzden yaz bitmesin isteriz. Çünkü yaz, bize “zamansız” hissettirir. Güneşin geç batması, akşamüstü rüzgârının tatlı serinliği, sahile serilmiş havlularda uzanan dostluklar... Hepsi bize okul yıllarını, gençliğin gözü kara planlarını ve hiç yaşlanmayan hayalleri hatırlatır.

“Yaz, sadece mevsim değildir; hatırlamanın en güzel hâlidir.”

Sonbahar Yaklaşsa da Yaz Hep Bizimle

Ve evet, yaz yavaş yavaş gidiyor. Takvim sonbaharı işaret ediyor, şehirde serinlik başlıyor, akşamüstü biraz daha erken çöküyor. Ama belki de yaz hiç gitmiyor. Çünkü yaz, gittiği her yere bizi de götürüyor.

“Bir kahvede karşılaştığın dost, mezunlar dergisinin sayfalarında yeniden başlar: Yaz hep oradadır.”

Yaz Bitmesin... Çünkü İçimizde Saklı

O yüzden bu sayfayı çevirirken, içimizden sessizce tekrar edelim: Yaz bitmesin. Çünkü yaz dediğin, sadece takvim sayfalarında değil; içimizde sakladığımız zamandır.

“Yaz, içimizde sakladığımız bir zamandır; bu yüzden hiç bitmez.”



İTERAKTİF HİKÂYE

BÖLÜM 1 – Geri Dönüşü Olmayan Yol

Ankara, 2 Ekim 2023 – Sabah Saat 07.40

Yer: Cinnah Caddesi, Elif Aksoy'un Ofisi

Odanın içini boğan kahverengi perdeler aralanmıştı. Elif, sabah kahvesini elinde tutuyor ama içmiyordu. Ankara'nın kuru sonbahar havası, camın dışında yükselen trafik uğultusuna eşlik ediyordu. Cinnah'ın alışıldık sarı taksilerle dolu sabah yoğunluğu bile avukat Elif'in zihnindeki sessizliği bozmaya yetmiyordu.

Masasının üstünde açık duran dosya, savunmasını üstlendiği yeni bir cinayet zanlısına aitti. Ancak canı hiç o dosyayı eline almak istemiyor, bir türlü işine konsantre olamıyordu. İki yıl önce, bu şehirde yaşananlar onun kalbini de aklını da o çöpe atmıştı.

Elif'in kız kardeşi Tuğba, 2021 yılının 24 Ekim günü, Bahçelievler'de bir çöp konteynerinde ölü bulunmuştu. Otopsi sonuçları "aşırı doz" diyordu. Polis dosyayı önemsememiş her gün yaşanan sıradan dosyalar gibi hiç zaman ayırmadan hızlıca kapatmıştı. Çok yakın olmasalar da her zaman korumaya çalıştığı kız kardeşini kaybetmek Elif'te derin bir yara açmıştı. O gün bugündür aynı çığlığı yutkunuyordu.

Kapı çaldı. Sekreteri başını uzattı.

"Avukat Hanım... Bir bey geldi. Acil olduğunu söylüyor, çok telaşlı. Adı Ali Bademli."

Elif, bu ismi ilk kez duyuyordu. Dosyayı kapatıp ayağa kalktı.

"Al içeri."

Ali, altmışlı yaşlarında, takım elbiseli, duruşu kararlı bir adamdı. Elif'e el uzattı ve tokalaşmayı beklemeden konuşmaya başladı:

"Ben suçsuzum avukat hanım! 2 yıl önce bizim bahçedeki çöp konteynirinde bulunan o kadın cesedinin benimle ne alakası var, o kadını tanımıyorum bile. Olayın üstünden tam iki yıl geçmiş. Geçen gün evimin kapısına yapıştırılmış bu kartpostalı buldum. Birileri polisin bile kapattığı bu dosyanın içine beni de dahil etmeye çalışıyor."



Elif'in gözleri kısıldı, duygularını saklamakta üstüne yoktu, saniyeler içinde kendini topladı.

"Ne kartpostalı?" dedi.

Ali cebinden buruşmuş bir kartpostalı çıkartıp Elif'e uzattı.

Sarımtıraktı. Eskiydi. Üzerinde sadece iki kelime yazıyordu:

"Cebeci 1979"

Elif'in gözleri büyüdü. Aynı kartpostal...

Aynı kelimeler... 2 yıl önce aynı kartpostalı tuttuğu saniyeleri tekrar yaşamının mutsuzluğu...

Kardeşi Tuğba'nın ölümünden sonra Elif'e ulaşan o tek işaret bu.

Polise vermemişti. Çünkü biliyordu. O kartpostal, sadece ona hitap ediyordu.

BÖLÜM 2 – Kartpostalın Gölgesi

Elif kartpostalı elinde tutarken sessizlik bir süre odada asılı kaldı. Ali Bademli, Elif'in yüz ifadesini dikkatle izliyordu. Soru sormaya cesaret edemediği gibi avukatın yüzünden bir anlam yakalamaya çalışıyordu ama nafiye, avukat çok çetin cevizdi.

Elif kartpostalı masaya bıraktı.

"Tam ölüm yıldönümünde tekrar olay mahaline not bırakmaları çok manidar, peki ama neden siz?"

Ali, başını önüne eğdi.

"Bilemiyorum. O günü düşündüm, tekrar hafızamı zorladım: Polis cesedi bulduktan sonra ortalık karışmıştı, apartman sokağa dökülmüştü, herkes panik içindeydi. Ben de komşularla biraz durduktan sonra evime girmiştim. Zaten yalnız yaşıyorum, hanım köyde çocuklar İstanbul'da çalışıyor, girenim çıkanım yok..."

Elif başını salladı, sesindeki ton sorgulayıcı ve öfkesizdi.

"Cebeci semtiyle bağlantınız var mı? 1979 yılında neredeydiniz?"

Ali Bademli omuzlarını silkti, "Ben 1979'da 15 yaşındaydım. Cebeci Ortaokulunda öğrenciydim. Rahmetli babam da kapıcılık yapardı. Altı yıl kadar o semtte oturduk. Sonra taşındık."

Elif bir süre onu süzdü. Ali'nin gözlerinde korku vardı ama suçlularınki gibi değildi. Göz altları çökmüş, sesi yorgundu. Savunmaya geçen biri gibi değil, başına ne geldiğini anlamaya çalışan bir adam gibiydi.

Elif gözlerini kapattı. Gözlerinin arkasında, Tuğba'nın birinci ölüm yıl dönümünde gelen aynı kartpostal beliriverdi. Onu yıllardır susturan, içine kapatan sessiz savaş buydu işte. Ve şimdi aynı kartpostal, bir başka adamın elindeydi. Olan bitene anlam vermek için her şeyini verebilirdi.

BÖLÜM 3 – Eski Sırlar, Eski Sokaklar

Yer: Bahçelievler 52. Sokak... – Olay yeri

Tarih: 2 Ekim 2023 – Saat 11.15

Bu sokağa iki yıldır hiç gelmemişti: 52. Sokak...

Tuğba'nın bedeninin bulunduğu o konteyner, apartmanın hemen köşesindeydi. Eski, gri boyalı, dört katlı apartmanın bahçe kapısı paslıydı, zemin kattaki balkon korkulukları çamaşır ipleriyle doluydu. Elif taksiden indi ve derin bir nefes aldı. Burnuna keskin bir sonbahar kokusu doldu: kurumuş yaprak, hafif toprak ve biraz da pas kokusu... Konteyner hâlâ aynı yerindeydi. Üzerine yeni boya sürülmüş, sokak biraz "temizlenmişti". Cinayet sokaklarını böyle temize çekerdi hayat, ama vicdan öyle kolay arınmazdı.

Yavaşça yürüdü.

İki yıl önce sabah saatlerinde gelen bir ihbarla polislerin apartmanı nasıl sardığını hatırladı. Tuğba'nın cansız bedenini, bu konteynere gelişigüzel atılmış bir battaniyenin içinde bulmuşlardı. Eğildi. Konteynerin hemen arkasındaki duvarda, silinmiş ama dikkatli bakıldığında hâlâ belli olan bir yazı vardı:

"Düşen her yaprak, bir sır taşır."

Bu yazı orada o zaman da var mıydı? Elif hatırlamıyordu. Telefonunu çıkarıp hemen bir fotoğrafını çekti.

Tam o anda biri öksürdü.

Elif hızla döndü.

Yaşlı bir kadın, elinde market poşetleriyle yavaşça ona bakıyordu. Saçları bembeyaz, gözleri buğulu ve meraklıydı.

"Elif Hanım siz misiniz?" dedi kadın, sesi titrekti.

Elif şaşkınlıkla yaklaştı.

"Evet... Tanıyor muyuz birbirimizi?"

"Ben Emine... Tuğba Hanım'ın komşusuyum. İki yıl önce de buradaydım. Sizinle o zaman konuşma fırsatım olmadı... Bu arada kardeşinize çok benziyorsunuz."

İTERAKTİF HİKÂYE

Elif'in nabzı hızlandı, gözleri doldu.

"O gün sabah ezanına yakın camdan dışarı bakmışım. Dikkatimi çeken şey, bir adamın köşede dikilip birini bekler gibi bakmasıydı. Olaydan önceydi... Çok kısa bir andı ama adamın yüz ifadesini hiç beğenmemiştim."

Elif hemen sordu:

"Ne giyiyordu? Genç miydi? Saçı, boyu?"

Kadın hafifçe başını salladı.

"Uzun boylu, koyu gri bir palto giymişti. Yüzünü tam seçemedim. Ama elleri... Elleri titriyordu."

Elif'in içini ani bir ürperti kapladı.

Tam teşekkür edecekken Emine Hanım elini tutup biraz daha yaklaştı.

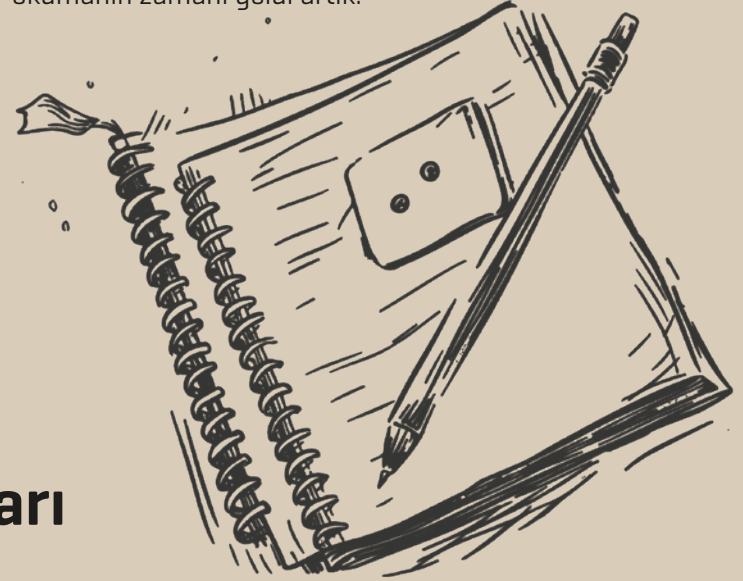
"Bakın" dedi fısıltıyla "O günden birkaç gün sonra apartmana biri uğradı. Konteynerin yanına gelip eğilmiş, uzun uzun

bakmıştı. Sonra birini aradı, Burada bir şey yok, sadece çöp dediğini duydum."

Elif'in gözleri karardı. Akli iyice karışmıştı. Birkaç gün sonra gelen kişi Ali Bademli olabilir miydi? Ali Bademli bir şey mi saklıyordu? Yoksa sadece geçmişin gölgesi mi onu oraya sürüklemişti?

Elif tam teşekkür edecekken telefonuna kayıtlı olmayan bir numaradan bildirim geldi.

"Bahçelievler 39. Sokak, 5 numarada seni bekleyen günlüğü okumanın zamanı geldi artık."



BÖLÜM 4 – Günlüğün Anahtarı

Yer: Bahçelievler Mahallesi, 39. Sokak No: 5/2

Tarih: Aynı Gün, Saat: 14.40

Elif, bilinmeyen numaradan gelen mesajın ardından önce birkaç kez ekrana baktı, sonra hızla aramaya çalıştı. Numara kapalıydı. Ne arama yapılabilir ne de mesaj geri gönderiliyordu. Sahte bir hat mıydı? Yoksa biri onu adım adım yönlendiriyor muydu?

Tüm o bilinmezliğe rağmen adres tanıdık olduğu için içgüdüleriyle hareket etti.

Taksiyle Bahçelievler 39. Sokak'a giderken cebinden çıkardığı kartpostala bir daha baktı:

"Cebeci 1979"

Ve şimdi... yeni bir ipucu:

"Tuğba'nın eski günlüğü."

Taksi yavaşladığında karşısında iki katlı, eski bir apartman belirdi. Bahçesi neredeyse unutulmuş, sarkan sarmaşıklarla çevriliydi. Binanın ön cephesi solmuş, demir kapısı eskimişti. Elif buraya en son 2021 yılının ilkbaharında gelmişti. Tuğba, o dönem kısa bir süre burada yaşamış, sonrasında başka bir eve taşınmıştı.

Zile bastı. Kimse açmadı. Dairenin boş olduğunu biliyordu ama içeri girmesi gerekiyordu. Çevreye bakındı, sokakta

kimse yoktu. Evin bahçesine açılan arka taraftaki pencere eskiden de bozuktur. Tuğba bir keresinde anahtarı kapının üstünde unuttuğu zaman buradan girerek çilingir parasından yırtmıştı. Sessizce arka tarafa geçti. Pencere hâlâ aynıydı. Hafifçe bastırınca açıldı. Bir yılan gibi içeri süzüldü.

Evin içi sessizdi.

Tozun, geçmişin ve terk edilmişliğin ağır bir kokusu vardı. Yeni kiracının tarzının kardeşininkiyle alakası yoktu. Gömme kitaplığa yöneldi, odanın köşesindeydi. Raflar kısmen bozulmuş, bazı kitaplar tanıdık gelse de hiç tarzı değildi. Elif eğilerek alt raflardan günlüğü aramaya başladı. Aralarından biri hafifçe diğerlerinden farklıydı. Kapaksız, düz ve sade bir defter...

Tuğba'nın el yazısıyla yazılmıştı. Günlüğü bulmuştu. Kalbi yerinden çıkacaktı. Sayfaları özenle çevirirken ilk sayfadaki her kelimayı dikkatle okumaya başladı. Tuğba'nın ruh hâli, yazı tarzı... Hepsini tanıdıktı. Ama sonra, bir tarih dikkatini çekti:

23 Ekim 2021

"Beni biri izliyor. Dışarıdan bakıldığında sıradan bir hayatım var sanıyorlar. Ama yanlış insanların dikkatini çektim. Özellikle o 'adam'... Bana geçmişini hatırlatıyor. Sanki babamın yıllar önce anlattığı o eski hikâyelerden fırlamış gibi. Bir kartpostal bırakmış kapıma. Üzerinde sadece Cebeci 1979 yazıyor. Ne demek istiyor bilmiyorum. Bu bir uyarı mı, yoksa bir davet mi?"

Elif birkaç satır sonra irkildi:

"O adamın adı geçmişte kalmış ama gözleri hâlâ hayattaydı. Beni tanıyor gibiydi. Sanki annemin gençliğini anımsar gibi. Belki de bu hikâyenin merkezinde ben değilim, annem var. Belki de annemin geçmişinde saklı bir günahın izini sürüyorlar."

Elif'in elleri titredi.



Senin Kararın, Senin Hikâyen

Bu interaktif hikâye senin hayal gücünle var olacak!

Francis Bacon'a göre "Okumak bir insanı doldurur, insanlarla konuşmak hazırlar, yazmak ise olgunlaştırır". Aynı zaman da yazmak, duygusal ve zihinsel olarak bizleri olumlu etkileyen bir eylemdir. Bu görüşle yazmayı seven okurlarımızla interaktif hikâye projemizi başlatarak okurlarımızla sürdürülebilir bir iletişim içinde olmayı planlıyoruz.

İnteraktif hikâye, okuyucunun hikâyenin yönü üzerinde bir miktar kontrole sahip olduğu bir hikâye yazma biçimidir. İnteraktif bir hikâye okuyucuların hikâyenin içinde yer alan karakterler gibi düşüncelerine ve hikâyenin ilerleyişini etkilemelerine izin verir. Her okuyucu benzersiz anlatımını yaratmış olurken okuyucuların seçimlerine göre de farklı sonuçlar şekillenir. Yani bu hikâyenin içinde hayal gücünüzün sınırları kadar siz de var olacaksınız!

İçinizdeki yazarı keşfetme fırsatını değerlendirmeyi düşünürseniz siz okuyucularımızdan isteğimiz, kısa polisiye hikâyemizin adını ve hikâyede devam edecek olan eksik 5. bölümü yazmanız. Kaleme alınan tüm sonuçlar alternatif sonuçlar olarak değerlendirilecektir.

Yapmanız gereken tek şey yazınızı arimedbeelife@gmail.com adresimize yollamak. Hep beraber yaratacağımız hikâyemizi yayınlamanın ve okumanın keyfini Ocak 2026 sayımızda yaşamak dileğiyle...

SANATIN, KÜLTÜRÜN VE BAŞARININ BULUŞMA NOKTASI AKSM'DE BAŞARILAR IŞILDIYOR

Arı Kültür Sanat Merkezi (AKSM), ülkemizin kültürel ve sanatsal birikimini sahiplenerek, onu gelecek kuşaklara taşıma görevini üstlenerek 2050 metrekaarelik modern yaşam alanında, sadece bir kültür-sanat yapısı değil; aynı zamanda düşünen, sorgulayan, üreten bireylerin buluşma noktası olarak konumlanıyor.

AKSM, atölyeler, festivaller, sergiler, yazılı ve görsel materyallerle desteklenen zengin içerikler üretmenin yanı sıra sanat ve bilim insanlarıyla gerçekleşecek buluşmalar ile hem katılımcılara ilham vermeyi hem de genç sanatçılara yol göstermeyi hedefliyor. Bu merkez, çağdaş sanatın tüm disiplinlerine kapılarını açarken, geçmişin öncülerine de hak ettiği değeri vererek kültür mirasımızı sahipleniyor.

YAPININ RUHUNU YANSITAN ALANLAR

AKSM; etkinlik atölyeleri, sanat galerisi, sinema odası, okuma salonu, tiyatro sahnesi, toplantı salonları, amfi, ofis alanları, doğayla bütünleşen huzurlu Café Miel ve merkezin simgesi niteliğindeki Sıtkı Alp Eğitim Galerisi ile sanatseverleri kucaklıyor. Modern mimari çizgilerle inşa edilen merkez, sürdürülebilirlik ilkesine uygun altyapısıyla da dikkat çekiyor.

AKSM, sanatın değişen ve dönüştüren doğasına tanıklık ederken; bilimin, düşüncenin ve estetiğin iç içe geçtiği bir evrende yolculuğa çıkan herkese rehberlik ediyor. Kültür ve sanatın buluşma noktasında ise başarının bir özel tasarımı dikkat çekiyor: "BaşARI Avizesi"

SPORUN VE DİSİPLİNİN IŞIĞINDAN DOĞDU

Özel Arı Okulları Kurucusu ve Eğitim Lideri Sıtkı Alp'in sporcu nesiller yetiştirme vizyonu, Arı öğrencilerinin azmiyle birleşince; Türkiye şampiyonlukları, Ankara il birincilikleri, Avrupa ve dünya çapında dereceler ve millî sporcuların başarı öyküleriyle sonuçlanmış. İşte bu başarılar, şimdi 69 madalyayla taçlanmış bu avizenin gövdesinde parlıyor.

DOSYA HABER



SANATLA TAÇLANAN BAŞARI

AKSM'de sergilenen BaşARI Avizesi, sanatla sporun birlikteliğini gözler önüne seriyor. Sporun disiplinini, sanatın estetiğiyle harmanlayarak, genç nesillere hem kültürel hem sportif başarıların olanaklı olduğunu hatırlatıyor. Bu simgesel yerleştirme, Arı Okullarının çok boyutlu eğitim anlayışının görsel bir yansıması niteliğinde.

AKSM ve BaşARI Avizesi; geçmişin birikimini, bugünün emeğini ve yarının ilhamını bir araya getirerek Arı'nın eğitim yolculuğuna ışıltılı bir yön çiziyor.

Sanatı yaşamın merkezine alan AKSM, tüm Arılıları ve sanatseverleri bu büyümlü atmosferi deneyimlemeye davet ediyor. İster bir sergi gezisiyle, ister bir atölye çalışmasıyla ya da sadece Café Miel'de bir fincan kahve eşliğinde sanatla buluşmaya gelen herkes, bu merkezin bir parçası olabilir.

SANATÇI: AHMET SAVICI

MERHABA,

ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİNE HOŞ GELDİNİZ.

Ben BaşARI Avizesi.

25 Nisan 1986 yılında Ankara Kızılay'da Arı Spor Kulübü adıyla bilinen Arı Kolejinin okul takımlarının kurulmasıyla doğdum. Başta basketbol, voleybol olmak üzere masa tenisi, satranç gibi spor dallarında Arılı öğrencilerin antrenmanları ile büyüdüm. Ardından Arı Okullarının Balgat kampüsüne taşınmasıyla ulaştığım yüksek standartlara sahip spor alanları sayesinde emin adımlarla yoluma devam ederken artık Başkent Ankara'da sporun öncüsü olarak biliniyordum.

Kurucumuz Sayın Sıtkı Alp'in spor ve sporcuya verdiği önem sayesinde 21. yüzyıl itibarıyla Arılı öğrencilerin ve öğretmenlerinin göstermiş olduğu emek, azim, sabır, motivasyon, tutku ve disiplin sayesinde Türkiye şampiyonlukları, Ankara il birincilikleri, Avrupa ve dünya liglerinde alınan dereceler sayesinde onlarca altın, bronz ve gümüş madalyaya sahip oldum ve olacağım. Ülkemizi dünya şampiyonluklarında temsil etmenin yanı sıra, onlarca Arılı sporcumuz millî sporcu olarak bayrağımızı formasında taşımanın onurunu yaşarken ben daha çok var olmaktayım.

Başarı tek bir ışık kaynağı olarak düşünülemez, tıpkı benim gibi birçok ışığın ve kristalin birleşmesiyle aynı gökyüzündeki en parlak yıldız Sirius gibi bütün olur. Ben de var olurken Arı markasının kuruluş yılı olan 1969 yılına ithafen şu an gövdemde sadece 69 adet madalyamızı barındırmaktayım. Madalyalarımın üstündeki yıldızlarla da yıllarca parlayacağım.

12.02.2025 tarihinde sahaların yıldızı olan Arılı öğrencilerin emeğinin göstergesi madalyalar sayesinde gururun ve başarının bir sembolü olarak artık Arı Kültür Sanat Merkezindeyim. Yeni yuvamda daha nice şampiyonluk kupaları ve madalyalarım ile gururlanacağım.

Sevgi ve saygılarımla.

DOSYA HABER



ARI'DAN HABERLER

SANATIN, KÜLTÜRÜN VE BAŞARININ BULUŞMA NOKTASI ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

1969 yılında başlayan Arı kültürünü uzun vadede yaşatmak, okul sıralarındaki öğrencisinin ve on binlerce mezununun misyonunu yansıtmak ve sahip olduğu vizyonla Ankaramıza kültür sanat etkinlikleri anlamında zenginleştirmek amacıyla 2025 yılı şubat ayında Özel Arı Eğitim ve Öğretim Tesisleri San. Tic. A.Ş. tarafından kurulmuştur.





Arı Kültür Sanat Merkezi (AKSM), sahip olduğu kültürel ve sanatsal birikimini gelecek kuşaklara taşıma görevini üstlenerek Arı Okulları kampüsü içerisinde 2050 metrekaarelik modern yaşam alanında, sadece bir kültür-sanat yapısı değil; aynı zamanda düşünen, sorgulayan, üreten bireylerin buluşma noktası olarak konumlanıyor.

AKSM, atölyeler, festivaller, sergiler, sanat ve bilim insanlarıyla gerçekleşecek buluşmalar ile hem katılımcılara ilham vermeyi hem de genç sanatçılara yol göstermeyi hedefliyor. Bu merkez, çağdaş sanatın tüm disiplinlerine kapılarını açarken geçmişin öncülerine de hak ettiği değeri vererek kültür mirasımızı sahipleniyor. Modern mimari çizgilerle inşa edilen merkez, sanatın değişen ve dönüştüren doğasına tanıklık ederken; bilimin, düşüncenin ve estetiğin iç içe geçtiği atmosferi ile herkese rehberlik ediyor.

Yapının Ruhunu Yansıtan Alanlar **SITKI ALP EĞİTİM GALERİSİ**

AKSM; sanat galerisi, sinema odası, okuma salonu, toplantı salonları, amfi, ofis alanları, doğayla bütünleşen huzurlu Café Miel ve merkezin simgesi niteliğindeki Sıtkı Alp Eğitim Galerisi ile sanatseverleri kucaklıyor. Arı mezunlarının kullandığı eğitim araç gereçleri, tebeşirli tahta, hatta beyaz yakalı siyah önlüğün yanı sıra Arıların başarılarının simgesi madalyalar ve kupalarla donatılan galeri, ziyaretçilerini doksanlı yıllara kısa bir yolculuğa çıkartıyor.



Sanatla Taçlanan Başarı BaşARI Avizesi

AKSM'de sergilenen BaşARI Avizesi, sanatla sporun birlikteliğini gözler önüne seriyor. Sporun disiplinini sanatın estetiğiyle harmanlayarak genç nesillere hem kültürel hem sportif başarıların olanaklı olduğunu hatırlatıyor. Bu simgesel yerleştirme, Arı Okullarının çok boyutlu eğitim anlayışının görsel bir yansıması niteliğinde.

AKSM ve BaşARI Avizesi; geçmişin birikimini, bugünün emeğini ve yarının ilhamını bir araya getirerek Arı'nın eğitim yolculuğuna ışık tıllı bir yön çiziyor.

Sanatı yaşamın merkezine alan AKSM, tüm Arılıları ve sanatseverleri bu büyülü atmosferi deneyimlemeye davet ediyor. İster bir sergi gezisiyle ister bir atölye çalışmasıyla sizleri sanatla buluşmaya davet ediyor.

www.arikultursanat.org.tr

Öğretmenler Caddesi No: 14/C Çukurambar

[0312] 284 88 85

 arikultursanatmerkezi



İngiltere Yaz Okulunda Kültürlerarası Etkileşim ve Sosyal Yaşam

Özel Arı Anadolu Lisesi ve Özel Arı Fen Lisesi 9, 10 ve 11. sınıf ve Özel Arı İlköğretim Kurumları 6 ve 7. sınıf öğrencileri 1-29 Temmuz 2025 tarihleri arasında İngiltere’de düzenlenen 2025 Royal Holloway University Oxford International Yaz Okulu Programı’nda yerini aldı.

Disiplinler arası iş birliğine dayalı bir yaklaşımla kurgulanan ve öğrencilerin küresel vizyonlarını ve yaşam becerilerini geliştirmeyi hedefleyen programda Arılı öğrenciler, katıldıkları dersleri başarıyla tamamlayarak uluslararası geçerliliğe sahip birer sertifika almaya hak kazandılar. Bu başarı, öğrenci portfolyolarına değerli bir kazanım olarak yansıdı.

Program süresince öğrenciler, futbol, basketbol, tenis ve karaoke gibi pek çok sosyal etkinliğe katıldı. Farklı ülkelerden öğrencilerle çok çeşitli yemek kültürlerini deneyimleme olanağı bulan Arılı öğrenciler, "International Day" etkinliğinde Türkiye’yi İngilizceyi etkin kullanma becerileriyle tanıttılar. Bu yoğun ve disiplinli süreçte öğrenciler; bağımsız düşünme, zaman yönetimi, sorumluluk alma ve karar verme gibi temel yaşam becerilerini geliştirdiler.



Özel Arı Okulları YKS 2025'te Zirvede: Türkiye 6.lığı ve İlk 30 Binde 125 Derece

Özel Arı Anadolu Lisesi ve Özel Arı Fen Lisesi öğrencileri, Yükseköğretim Kurumları Sınavı [YKS] 2025 sonuçlarıyla büyük bir gurur tablosu ortaya koydu ve "Başarıda Daima Önde" olduğunu bir kez daha kanıtladı. Kurumun köklü akademik geleneği ve disiplinli eğitim anlayışı, bu yıl da öğrencilerini Türkiye'nin zirvesine taşıdı.

Türkiye 6.lığı ve İlk 100'de Önemli Dereceler

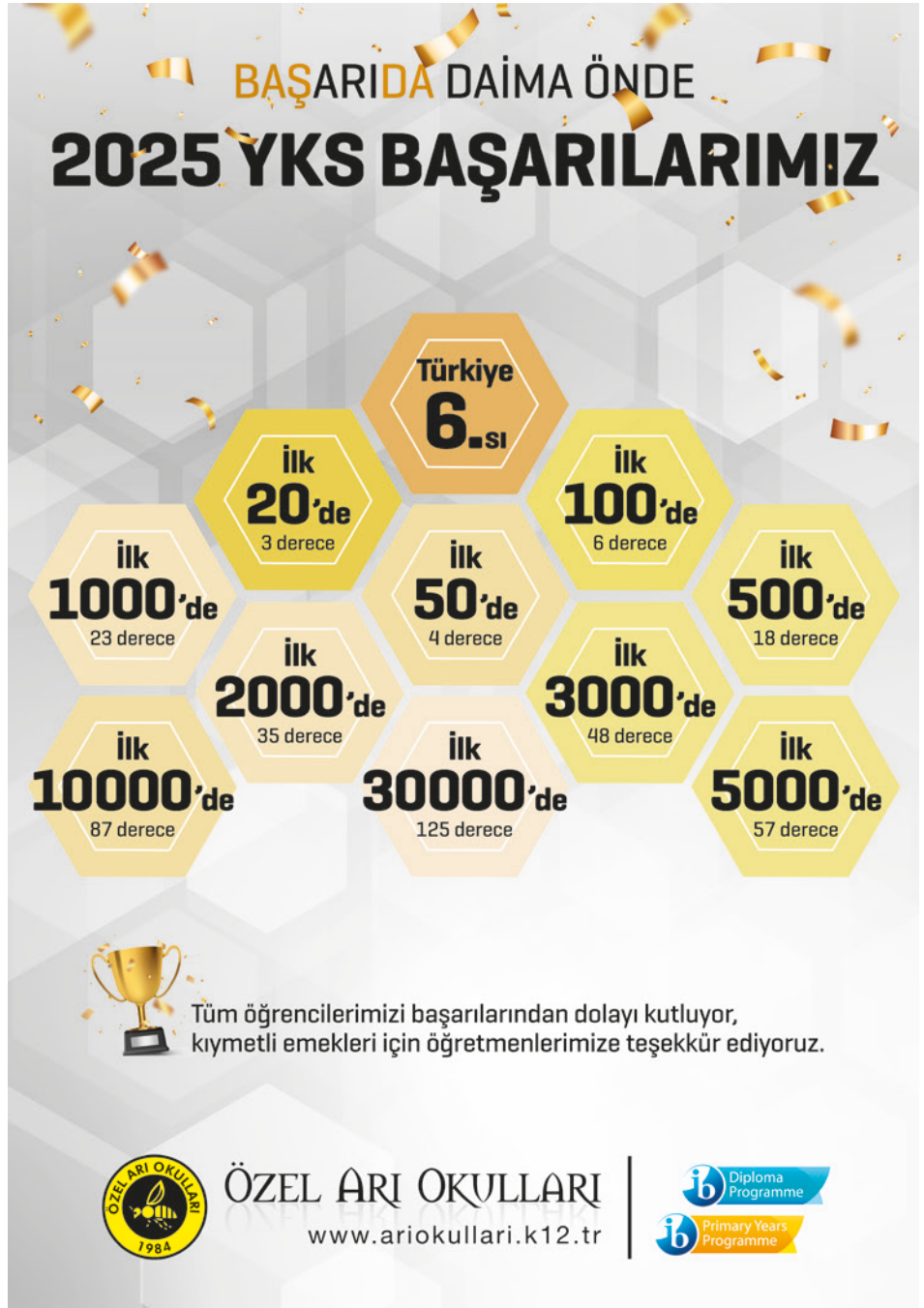
Özel Arı Okulları ilk 20'de 3, ilk 50'de 4 ve ilk 100'de 6 derece ile ulusal sınav başarılarını yineledi. Arılı öğrenciler, üst dilimlerdeki bu yoğun başarıyla kurumsal vizyon ve öğretim kalitesini ulusal sınava yansıttı. Özel Arı Fen Lisesi öğrencisi Arda Ulu'nun Sayısal Türkiye 6.lığı ile ulusal başarı sahnesine damgasını vururken Özel Arı Anadolu Lisesinden Kayra Onat Atak ve Özel Arı Anadolu Lisesi IB DP programından başarıyla mezun olan İnci Koçer ilk yüzdeki dereceleriyle öne çıktı.

İlk 30 Binde 125 Derece

Özel Arı Anadolu Lisesi ve Özel Arı Fen Lisesi öğrencilerinin başarı dağılımı ise geniş bir yelpazeye yayıldı:

- İlk 500'de 18 derece
- İlk 1000'de 23 derece
- İlk 2000'de 35 derece
- İlk 3000'de 48 derece
- İlk 5000'de 57 derece
- İlk 10000'de 87 derece
- İlk 30000'de 125 derece

Özel Arı Okullarının bu gurur tablosu, sistemli, bilimsel ve çağdaş bir eğitim yaklaşımının ulusal düzeyde karşılığını bulduğunu gösterdi. Arılı öğrencilerin YKS 2025'te aldığı sonuçlarla öğrencilerinin geleceğe en donanımlı biçimde hazırlanmalarına bulunduğu katkıyı bir kez daha belgeledi.





OFİSTEKİN
standart / exclusive



ofistekin.com



Yıldız Kız Basketbol Takımı Yenilgisiz Ankara Şampiyonu

Okul sporlarında adını uzun yıllardır yerel ve ulusal düzeydeki başarılarıyla duyuran Özel Arı Ortaokulu Yıldız Kız Basketbol Takımı, bu yılki turnuvada da yenilgisiz şampiyonluklarına bir yenisini daha ekleyerek 2024-2025 yılı Ankara şampiyonu oldu.

Geçtiğimiz yıl Ankara şampiyonluğu ve Türkiye 2.ligine imza atan ve bu yıl da turnuvadaki tüm maçlarını kazanarak finale çıkan siyah sarılı takım "Ankara Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü"nün 27 Aralık'ta düzenlediği "2024-2025 Eğitim Öğretim Yılı Okul Sporları Sezonu Okullar Arası Yıldız Kız Basketbol Müsabakaları"nın final maçında Noterler Birliği Ortaokulu Yıldız Kız Basketbol Takımı ile şampiyonluk maçına çıktı. Maça hızlı başlayan ve maçın tamamında rakibine üstünlük kuran yıldızlar rakibini 95-24'lük büyük farkla mağlup etti.

Şampiyon takımımız kupa ve madalyalarını 3 Ocak'ta düzenlenen törende aldı.



GELECEĞİ BİRLİKTE YETİŞTİRELİM

Arı Okulları
Mezunlar Derneği
Hatıra Ormanı'na
fidan bağışı yapın,
**yarınlarımızı beraber
yeşertelim.**



BEE LIFE
— 2014 —

ARI MEZUNLARINDAN ÜÇ KUŞAK BİR ARADA “BAL GÜNÜ” COŞKUSU

Özel Ari Okulları mezunları, 27 Eylül'de Ari Spor ve Etkinlik Merkezi'nde düzenlenen "Bal Günü" etkinliğinde adeta bir şölen yaşadılar. 10, 20, 25 ve 30. mezuniyet yılını kutlayan mezunlara sembolik diplomaları sunulurken güneşli bir sonbahar gününde coşku ve eğlence zirveye çıktı.

Şenliğin açılışında konuşan mezunların disiplin, birlik ve üretkenlik gibi Ari değerlerini temsil ettiğini ifade eden Ari Okulları Yönetim Kurulu Üyesi Seda Tarman, Bal Günü'nün sadece bir buluşma değil, geleceğe ilişkin güçlü bir mesaj taşıdığını belirtti. Tarman, "Çünkü artık okulumuzda 3. kuşak, yani mezun torunları eğitim hayatlarına başlamış bulunuyor." sözleriyle Ari ailesinin sürekliliğini ve gücünü ortaya koydu.



Çankaya Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı ve Arı Okulları Kurucusu Sıtkı Alp de mezunlarla bir araya geldi. Bu anlamlı buluşmada dayanışma mesajı veren Alp, mezunlar arasında güçlü bağların sürmesinin önemini vurguladı.

Arı Eğitim Kurumlarının 56 yıllık eğitim geleneğinin ışığında buluşan Arılılar, siyah-sarı etkinlikte büyük bir coşku yaşadılar. Mezunlar, hem özlem gidermenin mutluluğunu yaşadılar hem de unutulmaz sohbetlerle okul yıllarına dönerek anılarını paylaştılar.



Mezun ve çocuklara yönelik pek çok renkli etkinliğe de yer verilen buluşmada; Borusan Otomotiv, Sak Organizasyon, Junk Vegan, One to One Personal Training, Arı Catering ve FRC Quantumbee takımı da yerini aldı.

Fotoğraf çekimi ve sembolik diploma töreni sonrası sahne alan DJ Tuba Lüleci Alaçam, eğlenceyi doruğa taşıdı. Performansıylayla coşkuyu katlayan DJ, mezunlara unutulmaz bir eğlence yaşattı.















Kent Klinik

20 yılı aşkın deneyimiyle Batıkent ve Ümitköy'de sunduğu kaliteli hizmetin ardından, şimdi yeni şubesiyle
Esat'ta

Ankara'da merkezi lokasyonlarda bulunan 3 şubemiz ile, 20 yılı aşkın süredir gülümsemenizi özel ve anlamlı kılmak için titizlikle çalışıyoruz. Amacımız, her ziyaretinizde size unutulmaz bir deneyim sunmaktır. Kliniğimiz bünyesinde panoramik röntgen filmi ve tomografi cihazı ile birlikte toplam 27 ünit, 3 ameliyathane ve uzman hekim kadrosu ile dental alanda en son teknolojiyi sizlerle buluşturmak için sabırsızlanıyoruz.

Tedavilerimiz;

- Gülüş Tasarımı
- Diş Beyazlatma
- Dental İmplant
- İnvisalign
- Sedasyon
- Ortodontik Tedavi

Uzmanlık alanlarımız;

- Periodontoloji (Diş eti Hastalıkları)
- Pedodonti
- Ortodonti
- Endodonti (Kanal Tedavisi)
- Restoratif Diş Tedavisi
- Protetik Diş Tedavisi
- Ağız Diş ve Çene Radyolojisi
- Ağız ve Çene Cerrahisi

Şubelerimiz

Esat

Ümitköy

Batıkent

Merkez

Küçükesat, Esat Cd. No: 101/A,
06660 Çankaya/Ankara

Mutlukent Mahallesi, Doğan
Taşdelen Bulvarı No: 31, 06810
Ümitköy / Ankara

İlkyerleşim Mahallesi Başkent Bulvarı
Labirent İş Merkezi, No: 204 / 45, 06370
Yenimahalle / Ankara



kentklinik.com.tr



0 850 305 31 13



info@kentklinik.com.tr

Aracınızı açık artırma ile değerinde, hızla satalım.

Hemen otobid.com'a girin,
aracınızın açık artırma
başlangıç fiyatını öğrenin,
aracınızı değerinde,
hızla satalım.



Ayrıntılı bilgi otobid.com'da.

oto bid
sahibinden.com



ekolonline.com

EKOL

Ehlibeyt Mah, Balgat, Ceyhun Atuf Kansu Cd. Ata Plaza D:100/6 B Blok, 06520 Çankaya/Ankara